

Sommighe nieuwe schriftuerelicke liedekens

Frans vander Straten de jongere

bron

Frans vander Straten de jongere, *Sommighe nieuwe schriftuerelicke liedekens*. Volraedt Gaubisch, Leiden 1599

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/stra052somm01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

Tot den Leser.

Lof ende Eere behoort Godt toe dat hy sulcke liefde ende yver geeft den Menschen, om also zijne heerlicke Daden te vercondighen, waer in haerder te beter ende te meerder ghedachtenisse, achter ghelaten is, ghelijc men leest van den Coninck David ende meer ander Mannen, die so vromelicken den Heere van herten ghevreest hebben, als ick wel weet van desen Autheur, hoe dat hy Godt so hertelicken ghevreest heeft ende so lief ghehadt, ghelijck den goeden Leser bevinden sal, so dat ick daer deur te meerder veroorsaect ben sulcx voor den dach te brenghen, deur dien dat den selvighen Autheur de kennisse Gods sochte te vermeerderen, ende zijne geboden te onderhouden de Liefde te oeffenen, ende inder beroepinghe volstandigh te blyven.

Daerom lieve Leser so laet ons nu offeren de Offerhande des Lofs Gode altijd, dat is de Vreucht der Lippen der gheender die zijnen Naem bekennen.

Oock seyt Paulus: Spreeckt met malcanderen van Psalmen *ende* Lofsanghen, ende Geestelicke Liedekens: Singhet ende speelt den Heere in uwer herten, Also ist den Heere aengenaem: Als uyt een ghelovich Herte comt maer anders niet, want daer staet gheschreven: Den Lof en is niet schoon in des Sondaers mont, want hij en is hem vanden Heere niet ghesonden dus elck sie wel toe, ende neme hem selven wel waer op dat hy mach op den berch Syons singen dat nieuwe Liedt met alle uytvercoren Godts ende met haer mach verblyden van eeuwicheyt tot eeuwicheyt, Amen.

Een schoon Lied van de heerlicke Stadt Antwerpen,

ende gaet op de Wijse: *Wel salich is hy, die Godt vreest.*

ANtwerpen schoon, eertijts vol Goets,
Tot den Hemel schier verheven:

Vol Weelden, Wijs, ende hoochmoets,
Gheheel wellustich int Leven,
In overvloed // van alle goet,
En schone costelicke waren,
Die ghy gheraept // hebt end gheschraept,
Och waer is dat alle vervaren.

Machtich van Schat, gheen uws ghelijck,
Boven alle Steden bevonden,
In Nering, ende Gewin seer rijck,
Door Waare aen u ghesonden,
Van elcken kant // seer abundant,
Besoch uyt alle Landen,
Met Silver en Gout // seer menichfout,
Och hoe ist in u ghemaect tot schanden.

Van waer comt u den groten noot,
Ende dat jammerlicke verderven?
Dat die Oude ende Jongers ghedoot,
Verrascht onversiens mosten sterven,
Van den Vyant // door Vier verbrant,
Het deerlick verdestrueren,
Vrouwen gheschent // t'waerste torment,
Is der jonghe Maechden violeren.

Als al u Goet, u was gherooft,
Most ghy u lijf noch ransoneren,

Wie sou dat oyt hebben gheloofd,
 Dat sy souden domineren,
 In u eyghen huys met groot confuys,
 Hoveerdich hooch verheven,
 En u versmaet // met staudt ghelaet,
 Doen dienen met vreesen en beven.

't Spaensche ghewelt, heeft u gheschent,
 Veel Steden mostent oock besueren,
 Groot Jammer, Druck ende Ellendt,
 Mordadighe ongehoorde kueren,
 Deur den Bloet-raet // seer wreet en quaet,
 Heeft men horen clagen, suchten, karmen.
 En veel gheweent // by groot en cleen,
 Tyranniseren sonder ontfermen.

Genadighe God, ons doch aenschaut,
 En wilt t Volcx lyden versoeten,
 Geeft dat ons herte, op u betraut,
 En voor u vallen te voeten,
 Hebt doch ghedult // met onse schult,
 Die groot is, dat moeten wy claghen,
 Wy zijn in noot // door Sonden groot,
 Daer deur commen ons dese plaghen.

Wy, ende oock onse Overheyt,
 Hebben Heer voor u quaet ghedaen,
 Leefden in onghehoorsaemheyt,
 Ws Woorts leeringhe niet ontfaen,
 Vervreempt van God // ende zijn ghebot,
 Verblent in onser herten,
 Den Vroomen verjaecht // ende gheplaecht,
 Daerom zijn wy oock nu in smerten,

Om ws naems wil: O Heer goet,
 Wilt onser doch ghenadich zijn,
 Gheeft ons berau, al met oetmoet,

Naer u straffe bringt ons uyt gepijn,
 Van ons misdaet // Veel ende quaet,
 Verlost ons Heere almachtich.
 Die arm gemeen // brengt uyt t'gheween,
 Die seer verdruckt u vallen clachtich.

[Bedroeft, ellendich, heb ick ghesneeft]

**Op de Wijse: *Es licht am Reyn een schone Stad,
 Colen sy haren Namen had.***

BEdroeft, ellendich, heb ick gesneeft.
 Als een die dwaelt heb ick gheleeft.
 Van deuchden bloot,
 In Sonden doot // met veel aenstoot,
 Verblint al naer den wech ghetast.
 Wie sal my brenghen op den Pat.
 Dolende gaende worde ick mat,
 Welck is die Baen,
 Die ick moet gaen // ick ben belaen,
 O God wilt mijns ghenadich zijn.
 Die Morgen-sterre is opgegaen,
 Den Dach die comt uyt Syon aen,
 Want Gods Wet,
 Die is gheset // wel daer op let,
 Als een licht op uwe Paen.
 Die Sonne der gerechticheyt,
 Heeft ons gheweert die duysterheyt,
 En t' Licht ghebrocht,
 Goedich besocht // diet al vermocht,
 Gods deuchden ick vertellen moet.
 Godt heeft zijn liefde my vertoont,
 Sijn eyghen Sone niet verschoont,
 Doen ick noch boos,

En goddeloos, Sonde vercoos,
 Goedich my tot berau ghenoot.
 Door genade ende goetheyt groot,
 Zijn wy verlost uyt allen noot,
 Gods lieve Soon,
 Dat Offer schoon // uyt s'Hemels throon,
 Heeft alleen die schult betaelt.
 Tusschen God en ons een-paer,
 Is dat die trauwe Middelaer,
 Hy soent alleen,
 Voor groot en kleen // al int ghemeen,
 Die hier op zijn ghenaden staen.
 Gode deelachtich zijn wy ghemaect,
 In zijn ghemeensaemheyt gheraect,
 So t wesen jent,
 Christi bekent // tot inden ent,
 Den Roem der hopen by ons blijft.
 Tot die erfënisse int licht,
 Der schoonder Stadt van Godt ghesticht,
 Daer die Borghers fijn,
 Heylighen zijn // vroom int aenschijn,
 Van welcken Godt een Vader is.
 Maer wie gheveynst in sonden leeft,
 En so by Godts Gemeente sneeft,
 Die can niet staen,
 Maer moet vergaen // hoort mijn vermaen,
 Godt den Rechter ontwijckt hy niet.
 Proeft u selven wel besiet,
 Staet ghy voor Godt int ghelove niet,
 V baet gheen Naem,
 Noch goede Faem // maer onbequaem,
 Gheveynst u selven ghy bedricht,
 Want t staet al bloot ende ontdeckt,

t' Aenschauwen Gods dat is perfecte,
 Wat yder doet,
 t' Sy quaet oft goet // zijt des wel vroet,
 Dat wert gheloont al naer het werck.
     Maer op u werck vaet dit bediet,
 En sult ghy u verlaten niet,
 Voor een advijs,
 Met Sinnen wijs // geeft God den prijs,
 Die u genadich salich maeckt,
     Wort van u yet goets gedaen,
 Van den Heere hebt ghyt ontfaen,
 Die sulck ghemoet,
 En wille goet // al door u doet,
 Des sult ghy u niet nemen aen.
     Men moet dryven t'allen termijn,
 By alle die gheloven fijn,
 Dat sy van aert,
 In deucht verclaert // en vroom vermaert,
 In goede wercken die meeste zijn.
     Mijn Siel vergeet die weldaet niet,
 Die u van Gode is gheschiet,
 t' Woort Gods soet,
 Horende doet // met lust en moet,
 Gode van herten wilt danckbaer zijn.
     Ja dancket God den Vader seer,
 Door Jesum Christum onsen Heer,
 Vyt wiens opstel,
 Ghy uyt gequel // des doots seer fel,
 Tot zijn genade gecomen zijt.

[COmt Vrienden inden Heere]

Op de Wijse: *Ghelooft sy God die Heere, ghepresen tot alder tijdt.*

COmt Vrienden inden Heere,
 Hoort al te samen mijn vermaen,

Verstaet uyt Godes Leere,
 Op dat ghy voor God meugt bestaen,
 Sijt Godts woort aendachtich,
 In den Heere weest verblijt,
 Danckende God almachtich,
 Dat ghy in hem gelovich zijt,

Die Godt alder genaden,
 Die Vader der barmherticheyt,
 Die heeft u nu ontladen,
 Van alle u ongerechticheyt,
 Verschenen is zijn genade,
 V die zijn Vyant waert,
 Verlost van allen quaden,
 Sijn deuchden moeten zijn verclaert.

Die Liefde is niet om gronden,
 Die god die Vader heeft verthoont,
 Synen Soon heeft hy ghesonden,
 Den selven oock niet verschoont,
 Voor ons overghegeven,
 Tot inden schandelicken doot,
 Op dat wy souden leven,
 Ghevrijt zijn uyt allen noot,

In Hemel noch op d'aerden,
 En was niemant so goet,
 Hoe heylich, groot, van waerden,
 Dat onbefleckt Lameken soet,
 Dat reyn offer verheven,
 Heeft alleen genoech ghedaen,
 Hier uyt so wort beseven,
 Gods gherechticheyt verstaen,

Die sonde is wel te myden,
 En alle ongehoorsaemheyt,
 Die ons tot allen tijden,

Brengt in groter swaerichey,
 Vuyt haer so is gheresen,
 Die Doot, onse vyant quaet,
 Och vrinden uyt-ghelesen,
 In vreesen Gods die wederstaet.

Die God niet en vreesen,
 Moghen niet ghemaectt zijn,
 Rechtvaerdich, so wy lesen,
 Ten baet oock genen loosen schijn,
 Noch eenighe quade perten,
 Hoe listich en bequaem,
 Eenvoudicheyt des herten,
 Is Gode alleen aenghenaem.

Wilt ghy u niet bedrieghen,
 Horende doet na Godes Woort,
 Dat en sal u niet lieghen,
 Gaet in oprechte weggen voort,
 So meught ghy u verblyden,
 Getroost zijn ende onbevreest,
 Een goed conscientij t'allen tijden,
 Heeft blyschap inden heyiligen geest.

Wie can u dan oock letten,
 Als ghy altijd naer t'beste staet,
 Als alle u opsetten,
 Gans niet en volgen t'quaet,
 Maer in Gods wel behaghen,
 Vesticht ghy u dats claer,
 In alle u aenslaghen,
 Wert ghy bevrijt van alle vaer.

[D'Oude cromme Slanghe]

Op de Wijse: *Wilt ghy met my rijden, Oft wilt ghy met my gaen, &c.*

D'Oude cromme Slanghe,
 s'Menschen wederpartije,

Bracht ons den doot seer banghe,
 Deur sonde en Vileyne,
 Vrouch doet hem wederstant,
 Door het Geloof valliant.

Int herte die daer slapen,
 Saeyt hy zijn bose saet,
 t'Vleesch lust doet hy raepen,
 En veel begeerte quaet,
 Maer wilt hem wederstaen,
 So sal hy van u gaen.

Gheen ghehoor wilt geven,
 t'Serpent listich en loos,
 Die door valich ingheven,
 Ons temteert int boos,
 Segt so Christus heeft ghedaen,
 Satan wilt van my gaen.

Doot onder u die Sonden,
 En zijt daer van een Heer,
 Blijft van haer ongebonden,
 Consent geeft haer niet meer,
 Laet u weder-partye,
 Niet hebben Heerschappye.

Die der Sonden leven,
 Brenghen die Siele in noot,
 Tot t'Vleesch lusten haer gheven,
 Die schaffen haer den doot,
 Dus wilt naer s'Geest beraen,
 Dijns vleesch lusten afstaen,

Die onvernuftich levet,
 In alle lusten breet,
 Als een Heyden snevet,
 Die van Godt niet en weet,
 Sullen met sware pijn,

Hier naer gheoordeelt sijn.
 Men moet deur Godts genade,
 Die wy hebben ontfæen,
 t'Vleesch lusten vrouch en spade,
 Alle tijdt wederstaen,
 Daer mede bethonen fijn,
 Dat wy begenadicht sijn.

Wie can u schaden letten,
 Neemt ghy van t'quaet afkeer,
 Voor u sal hy hem setten
 Die Herder u goede Heer,
 Also dat u niemant,
 Sal nemen uyt zijnder Hant.

Van alle die ons haten,
 Heeft ons die Heere bevrijt,
 Zijn goetheyt boven maten,
 Die sy gebenedijt,
 Dus willen wy vry en vranck,
 Godt dienen ons leven lanck.

Een ander Liedt.

EEn Aventmael groot,
 So ginck een Mensche maken,
 Veel waren daer toe ghenoot,
 Maer elck in zijne saken,
 Sijn ontschult dat hy nam,
 d'Welck als voor den Heere quam,
 Sprack hy toornich en gram,
 Geen van haer mijn Avontmael sal smaken.

Broeders die deelachtich zijt,
 Des hemelschen roeps verheven,
 Neemt waer met vlijt,
 Den wel behagenden beseven,
 Ons Vaders beluige jent,

Christum onssen Heere bekennt.
 Ghetrauw end' excellent,
 Als een Soon *zijnen* huysse gegeven,
     Wiens huys seer vast,
 Wy zijn naer Pauli ontfouden,
 Ist dat wy onbelast,
 In vryheyt die hoep behouden,
 Als Gods Ghemeente doet,
 Die hy door zijn eygen bloet,
 Verworven heeft met oetmoet,
 Sal onse liefde dan vercouden,
     An onse herten gheraect,
 Met Gods liefde ons eerst bewesen,
 Verweckt ende vermaect,
 Sijn wy ooc tot liefde mits desen,
 Om met goede wercken claer,
 Neerstich te zijn danckbaer,
 Vast makende een-paer,
 Onsen roep als uyt ghelesen.
     Gheroepen ghewis,
 Als een uytvercoren gheslachte,
 Een heylich volck seer fris,
 Gods eygendom groot *van* machte
 Met vlyte maket bont,
 Gods deuchden t aller stont,
 Die u in zijn verbont,
 Anneemt uyt den *duysteren* nachte.
     Zijt ghy aenghenomen dan,
 Totten overwonderlickten licht,
 Bewijst u uyt God een Man,
 Daer aen hem een ander sticht,
 Als daer Gods Geest op rust,
 Die in weldoen hebt u lust,

Alle Menschen laster uyt-blust,
 Dat sy God prysen in haren gerichte.
 Pysen moeten wy Godt,
 Die zijn ghenade by ons vermeere,
 Die ons in zijn gebodt,
 Bewaert heeft in zijn leere,
 Daer t eeuwich leven in staet,
 Is Gods gave mijn toeverlaet,
 Zijn liefde is al ons baet,
 Door Jesum onsen Heere Amen.

[FYn moet ick u verclaren siet]

Op de Wijse: *Ghy die niet meer int Vleesch en zijt, &c.*

FYn moet ick u verclaren siet,
 Des Menschen swaer verdriet,
 Daerom dat hy verliet,
 Godts Gebot hooch verheven,
 Adams val die is gheschiet,
 Hy cont ontwijcken niet,
 Maer viel in s Doots verdriet,
 Door hem comen wy al in sneven,
 Bedorven groot en cleen,
 Waren vry al gemeen,
 Vanden Duyvel ghebonden,
 Met ghebreken ende sonden.
 Rechtvaerdichst ranck dit wel verstaet,
 Is Godt over dat quaet,
 Al onghhehoorsaem daet,
 Wie can dat oordeel Gods verdraghen,
 Die Engelen dat verkeerde saet,
 Moesten haers huys verlaet,
 Lyden den groten smaet,
 s Heeren straffe en sware plagen,

Sijn die woorden onwaert,
 Vanden Heere niet ghespaert,
 Wilt nemen Exempel aen desen,
 En volsterken een godsalich wesen.

Aen dese twee straffen gelijk,
 Adams val beswaerlijck,
 Der Engelen uyt Hemelrijck,
 Sou ons billick oorsake gheven,
 Van een Gods-vrese autentijck,
 Gods Woort sonder afwijck,
 Ghehoorsaem zijn publijck,
 Vreesende oock ghelijcke sneven,
 Die waerheyt wel acht slaen,
 Daer op volstandich staen,
 En hier aen leeren,
 Volherden int werck des Heeren.

Noyt mensch mocht gerechtvaerdicht zijn,
 Buyten Godts vrese fijn,
 Die welcke als rechten wijn,
 Purgiert dat sondich leven,
 Dollende lusten quaet als fenijn,
 Allen geveynsten schijn,
 Der Sielen bitter als brijn,
 Doet Gods vreesse al begeven,
 Sy werckt oprechte boet,
 Naer Gods behagende wille goet,
 Recht oeffenen op aerden,
 Die gerechticheyt aenveerden.

Sijn die tijden onser onwetenheyt,
 Deur Gods ghedoochsaemheyt,
 Oversien met leytsaemheyt,
 van alle quaet laet ons afkeren,
 Want eenen dach heeft hy bereyt,

Om met gherechticheyt,
t Oordeelen t'Aerdrijck breet,
En dat na zijn woorts leeren,
Hier om bidt om Ghenae,
Al eer dat wort te spae,
Gods goetheyt boven maten,
Laet ons verachten, noch verlaten.

Oeffent die godsalicheyt,
Sy is u toegheseyt,
In trouwe der waerheyt,
Alle wat u hier is van nooden,
Oock hier naer in eeuwicheyt,
Gheens dings behoeffelick,
Met hopen sulcx verbeyt,
Vlytich hebt acht op Gods geboden,
Van Christo voor u voorsien,
Bereyt tot allen tijen,
Ja wat God wil schencken,
Noyt herte en hevet connen dencken.

Ist dat wy so veel moyte doen,
Om elck naer tijts saysoen,
Naer ons beste bevroen,
Het lichaem te versorghen,
Waerom en zijn wy dan niet koen,
Ons Sielen te behoen,
Naer Christi versoen,
Onghewis is onsen morghe,
Onversiens daer van,
So vaert menighen Man,
Sorgt voor vele Daghen,
t'welck de Siele daer naer moet beclaghen.

Siende op die belooninge goet,
Socht Moyses wijs en vroet,

Sijnder Sielen behoet,
 Verlaten de rijckdom end eere,
 Ende greep eenen vromen moet,
 Hoe wel den Vlesche onsoet,
 Versmaetheyt op hem loet,
 Van Christum zijnen Heere,
 Wie rusten wil ontfaen,
 Moet van wellust afstaen,
 En hier Godsalicheyt lyden,
 Om hier naer eewich te verblyden.
 Van de werelt sal u druck geschien,
 Met smaet van alle lien,
 Wt haer steden u gebien,
 Maer u Siele connen sy niet deren,
 Gehoorsaem wilt u in God voorsien,
 In recht doen verblien,
 Ghy cont niet bet' bedien,
 Wie ist die u sulcx can weren,
 Maer is des werelts liefde dijn,
 Ghy moet Gods vyant zijn,
 Wat van de werelt wort verheven,
 Is een grauwel voor God beseven.

□ □

[Was mein Godt wil das gesche altzeyt]

Een ander Liedt op de wijze:

*Was mein Godt wil das gesche altzeyt,
 Seinen wil det is der beste,
 Zu helffen deynet ist bereyt,
 Die hen jm gleuben feste,
 Er hilft autz noot 'der vrome Goot,
 Vnd troost die Welt mit massen,
 Wer Godt vertrawt, fest auff jm bawt,
 Den wil et nicht verlassen.*

FYn is die mensch van Godt ser goet,
 Heerlick tot zijnen Beelt geschapen,
 Alleen hy was, God wijs, en vroet,
 Die liet hem vaste slapen,
 Wt zijn Rib daer // so bouwde hy claer,
 Een Wijf hem tot een hulp ghegeven,
 Dat sy twee een // in vreden reen,
 Lieflick hadden een dobbel leven,
 Recht eerlick onbevleekt en fijn,
 Moet ick dat houwelick prijsen,
 Daer Man en Wijf eens willens zijns,
 Malcanderen trouwe bewijsen,
 God wil aen haer // wel nemen waer,
 In hillich makinghe haer begheven,
 Dat sy twee een // in vreden reen,
 Lieflick hebben een dobbel leven.

Als Man het hoofd van Godt ghestelt,
 Fijn voortreet als vrouwen Heere,
 Onder s' Mans macht haren wil sy velte,
 Onderdanich na Gods leere,
 t Maeckt haer bequaem // ende aengenaem,
 Den man verdraecht swackheyts sneven,
 Dat sy twee een // in vreden reen,
 Lieflick hebben een dobbel leven.

Niet als vasthy quaet en rebel,
 Maer als Hester ootmoedich fijn,
 Sal die Vrouwe zijn, want groot gequel,
 Bracht by, doen die Vrouw wol t'overhoofd zijn,
 Seer qualick dan // wiert sy daer an,
 Maer Hester wiert verheven,
 Dat sy twee een // in vreden reen,
 Lieflick hadden een dobbel leven.

Siet Paulus den Apostel fijn,
 Wil niet toe laten, vaet dees leere,
 Dat die Vrou sal het overhooft zijn,
 Boven den man tot geen en keere,
 Maer onderdaen // en gehoorsaem,
 Goetwillich haer onder geven,
 Dat sy twee een // in vreden reën,
 Lieflick hebben een dobbel leven.

Ooc als Sara seer vroom geaert,
 Haer hope stelde op gode seere,
 Onderdanich haer selven verclaert
 Abraham, ende hiet hem Heere,
 Een wijs wijf vroet // hier oock wel doet,
 Als een Dochter Sara verheven,
 Dat sy twee een // in vreden reën,
 Lieflick hebben een dobbel leven.

Ja tot der doot in groten strijt,
 Wert Susanna reyne Vrouwe,
 Van twee oncuysche seer benijt,
 By haer man hielt haer getrauwe,
 Waechde haer lijf // vroom ende stijf,
 En heeft haer in Gots hant geven
 Dat sy twee een // in vreden reën,
 Lieflick hebben een dobbel leven,

Siet Micol aen die reyne spruyt,
 Hoe sy haer Man was getrauwe,
 Liet David t'eender Venster uyt,
 Salveerden hem niet als de flauwe,
 Saul seer quaet // ende opstinaet,
 Wol sy David niet overgeven,
 Dat sy twee een // in vreden reën,
 Lieflick hadden een dobbel leven.

V weerde wijf in eenicheyt,
 Wt liefden gunstich wilt beminnen,
 Sijt haer ghetrauwe in lief, in leyt,
 Sy doet vernieuwen uwe Sinnen,
 Mits goet accoort // wort cleen goet groot,
 Vwen Name wort verheven,
 Dat sy twee een // in vreden reën,
 Lieflick hebben een dobbel leven,
 Als een redelick Wijf uyt liefden dwanck,
 Comt uwen Man vaylliant te baten,
 En doet hem goet u levenlanck,
 s Mans hert darf hem op haer verlaten,
 Wie sou niet stijf // een vrient'lick Wijf,
 Sijn Vleesch en been gheheel aencleven,
 Want sy twee een // in vreden reën,
 Lieflick hebben een dobbel leven.
 Noyt swyghende wijf wel ghemaniert,
 Heeftmen oyt connen verghelijcken,
 Met sachten stillen Geest verciert,
 Haer seden fray laet sy blijcken,
 Sy hout certeyn // haer Siele reyn,
 En stelt haer hope op god daer neven,
 Dat sy twee een // in vreden reën,
 Lieflick hebben een dobbel leven.
 Die liefde haers Mans treckt sy tot haer,
 Syn hert doet hem nae haer verlanghen,
 Haer aensicht schoonheyt blicket claer,
 Als een Lucerne op ghehanghen,
 t'Huys sy verlicht // t ghesin sy sticht,
 Haer deucht moet den Man aencleven,
 Dat sy twee een // in vreden reën,
 Lieflick hebben een dobbel leven.

Een eerbaer ende schamel Wijf,
 Is van Godt een gaue schoone,
 Sy doet haren Man in noot gerijf,
 Men spuertse bequaem ende jdoone,
 Edel van gemoet // als Peerlen goet,
 Totten armen willich om geven,
 Doet haer twee een in vreden reen,
 Lieflick hebben een dobbel leven.

Recht heeft die Heere wel geseyd,
 Dat die Man oock sal verlaten,
 Vader Moeder met goet bescheydt,
 t' Wijf hangen aen in *Charitaten*,
 Dat van hen twee // gheen en sal scheen,
 Maer malcanderen stijf aencleven,
 Dat sy twee een // in vreden reen,
 Lieflick hebben een Dobbel leven.

So als Noe den vromen Man,
 Op Aerden leyde een godlick leven,
 Sijn Vrouwe hy vermaende dan,
 Verloste haer uyt s'werelts sneven,
 Naer Gods vermaen // in d'Arc [...]de gaen,
 En sorchfuldich hem by haer begheven,
 Dat sy twee een // in vreden reen,
 Lieflick hadden een dobbel leven.

Teghen Sara clacht Abraham hoort,
 Als Hagar haer partije stelt,
 Teghen Sara, sprack Abraham voort:
 Siet v Maeght sy onder u ghewelt,
 Dijn Wijf beleeft // haer eere oock geeft,
 Ghy condt gerust tot bidden u geven,
 Dat ghy twee een // in vreden reen,
 Lieflick hebbet een dobbel leven.

Reyn houdt u vast van Hoerderrie,
 Doet Tobias zijnen Sone leeren,
 Buyten dijn Wijf met bouverie,
 Als Josep reyn laet niet onteeren,
 In u lichaem // dient Godt bequaem,
 Godts Tempel suyver hout uyt sneven,
 Dat ghy twee een // in vreden reën,
 Lieflick hebbet een dobbel leven.

Als Salomon Door zijn Wijven fris,
 En laet u herte niet afkeeren,
 Sijn liefde aen haer wracht argernis,
 Afval van God en swaer verseeeren,
 Maer traudt in Godt // naer zijn ghebodt,
 Wilt ghy u tot huwen geven,
 Dat ghy twee een // in vreden reën,
 Lieflick hebbet een dobbel leven.

Tot een vreemt Wijf u niet en keert,
 Dat ghy door haer niet comt tot schanden,
 En gheen Afgodts dienst en leert,
 Maer haut u vry uyt haren banden,
 Wt Syons schaer // een Maeght eerbaer,
 Neemt aen Godt vreesende beseven,
 Dat ghy twee een // in vreden reën,
 Lieflick hebt een dobbel leven,

Een wijs Man can bedrogen zijn,
 Door wijn, en liefde der vrouwen,
 Aen Samson neemt exempel fijn,
 Een Heydin en wilt niet trauwen,
 Abigail goet // was s' Mans behoet,
 Van David verstandich beseven,
 Dat sy twee een // in vreden reën,
 Lieflick noch hadden een dobbel leven.

Nu voor een slot Vrinden eerbaer,
 Hebt den Heer altijd voor ooghen,
 Volght Gods Woort in t'hauwelick naer,
 Ghy en wert nimmermeer bedroghen,
 Siet hoe t'Abraham voordacht // uyt zijn gheslacht,
 Isaac een dochter liet gheven,
 En sy twee een // in vreden reen,
 Hadden lieflick een dobbel leven.

□ □

[GOdt is mijn Licht, ende mijn salicheyt]

Op de Wijse alst begint.

GOdt is mijn Licht, ende mijn salicheyt,
 Op hem alleen so wil ick hopen, hopen, hopen
 Hy leeft, ende geeft, door zijn Magesteyt,
 Melck ende Wijn om niet te copen,
 Sijn goetheyt fijn // sal eeuwich zijn,
 Al waert dat hy my dede pijn,
 Noch wil ick tot hem lopen, lopen, lopen,
 Want zijn grote Bermherticheyt,
 En die staet altijd open, open, open.
 Mijns levens cracht, is Godt *Omnipotent*,
 Wat hy gebiet dat wil ick horen horen, horen,
 In accoort, zijn woort, seer *Excellent*,
 Gehoorsaem willen wyt oorboren,
 Onrecht afstaen // en t'quaet afgaen,
 God roepen aen // vry onbelaen,
 Sijn deucht hem houden voren, voren, voren,
 Van Godt sullen wy zijn bekent,
 Als vrienden uit vercoren, coren, coren.
 Godts ware woort dat is mijn vreucht,
 Een clær licht op mijne wegen, wegen, wegen,
 Genade my baet ende verheucht,
 Rechten moet heb ick vercreghen,

Sijn leere seer soet // tot mijn behoet,
 Die my noot, tot d'ewich goet,
 Wil ick alle dagen plegen, plegen, plegen,
 Den verdoolden sy beweecht,
 Die van herten zijn verslegen, versleghen, verslegen.

Met aendacht wilt Gods woort mediteren,
 En wat u druckt dat set besyden, syden, syden,
 In clærheyt waerheyt speculeren,
 Der Menschen leer wilt verstandich myden,
 En nemen keer // tot Godt den Heer,
 Ja verlaten hem nemmermeer,
 Al soudt ghy daerom lyden, lyden, lyden,
 Dinckt hoe ghy sult triumpheren,
 Byden Heere t'allen tijden, tijden, tijden.

□ □

Een ander Liedt.

HOort Schrifts vermaen,
 Vrienden al ghemeyn,
 Hoe dat is ghegaen,
 Naer Gods woorden reyn,
 God heeft Adam te vooren gheseyt,
 Ende gheboden siet,
 Vanden boom der wetenheyt,
 En soud hy eten niet,
 Wy mach zijn onschult maken,
 Gods loon is naer zijn woort,
 Die doot most adam smaken,
 Gods stem was niet gehoord.

God spaerde niet,
 Die Werelt opstinaet,
 Hy verdede siet,
 Alle boose saet,

Noah hy salveerde,
 Den rechten vromen Knecht,
 Godt hem prediken dede,
 T'was haer te voren gheseyt,
 Wie mach zijn onschult maken,
 Godts loon is naer zijn woort,
 Sy en conden niet ontraken,
 Sy zijn alle versmoort.

Loth spraeck verstaet,
 Och broederen cesseert,
 Doet niet sulcken quaet,
 Oock niet meer hoereert,
 In overvloet van spijsse,
 End' stauten hoochmoet,
 Den armen naer haer wijze,
 En deden sy geen goet,
 Wie mach zijn onschult maken,
 Godts loon is naer zijn woort,
 Int vier ginck Sodoma blaken,
 Haren vrede is verstoort.

t' Leven was wel,
 Vercondicht expres,
 Den Israhel,
 Door den Moyses,
 Maer sy diet hoorden,
 Waeren niet onderdaen,
 Den Heere sy verstoorden,
 Sy zijn alle vergaen,
 Wie mach zijn onschult maken,
 Godts loon is naer zijn woort,
 Caleph in trouwe saken,
 Met Josua ginghen voort.

Een sterck bevel,
Is Saul gheschiet,
Die Sondaers fel,
Doetse alle tot niet,
t'Bevel des Heeren fijn,
Noch t'woort nam hy niet aen,
Hy mocht niet meer Coninck zijn,
Hy wert verworpen saen,
Wie mach zijn ontschult maken,
Godts loon is naer zijn woort,
Een bose geest ginck raken,
Saul quaet hy oorboort.

Hier mede gheset,
Exempel t'is ons voorseyt,
Wie hem besmet,
Wet ongodelickheyt,
Die Godts kennis niet erven,
Nochte ghehoorsaem zijn,
Sullen t'ewich verderven,
Lyden met sware pijn,
Wie mach zijn ontschult maken,
Godts loon is naer zijn woort,
Want hy sal gheven wraken,
Die zijn stem niet en hoort.

Heeft quade Ze,
Onghehoorsaem gaen,
Oock overtredinghe,
Rechten loon ontfaen,
Hoe sollen die ontvlieden,
Die Godts salicheyt,
Verachten en verbieden,
Geen leven daer naer leyt,

Wie mach zijn onschult maken,
 Gods loon is naer zijn woort,
 Naer den doot darf hy niet haken,
 Lyden sal hy voort en voort.

Als ghy nu tijt,
 Hebt om goet te doen,
 Haest u soubijt,
 Doet goet in tijts saysoen,
 Al eer dat wort te late,
 Naer delen tijdt geen meer,
 Den armen come te bate,
 Troost hen t'is Gods leer,
 Wie mach zijn onschult maken,
 Gods loon is naer zijn woort,
 Barmhertich zijn Gods saken,
 Als u oock toe behoort.

Neerstich toe siet,
 Hebt ghy het pont ontfaen,
 Slaept, sluymert niet,
 Den Bruydegom comt aen,
 In tijts wilt u bereyden,
 Dat ghy niet comt te laet,
 Den Bruydegom wilt geleyden,
 Dat ghy niet buyten staet,
 Wie mach zijn onschult maken,
 Godts loon is naer zijn woort,
 Alle die slapen vaken,
 Die blyven voor de poort.

Wy moeten al,
 Voor den rechten staen,
 Daer elck een sal,
 Loon naer werck ontfaen.

Wie hier gaet sayen,
 Opt vleesch en daer naer leeft,
 t'verderven sal hy mayen,
 Den doot tot loon hy heeft,
 Wie magh zijn onschult maken,
 Godts loon is naer zijn woort,
 Sijn stem sal noch opwaken,
 Alle dooden suydt, west, oost en noort.

□ □

[IN ancxst lyden verdriet]

Op de Wijse: *Den Paus den Keyser goet, die groeten wy alle voren, &c.*

IN ancxst lyden verdriet,
 Is Christi Bruyt bevonden,
 Wreet, hatich als men siet,
 Vervolcht, bespriet,
 Aenghetast gierich, verradich,
 Ende gedoot seer ongenadich,
 Gedolven in aerde verslonden,
 Wtghereckt pijnlick ghebonden,
 Verbrant, verdroncken seer versmadich,
 Door Jesabels raet en schalcke vonden.

Tot uwe profijte hoort,
 Om dat ghy sout beerven,
 Die heyliging met accoort,
 Vwes Heeren woort,
 Gedenckt dat ghy zijt deelachtich,
 Des lydes Christi weest gedachtich
 Heylsame vreucht sult ghy beerven,
 Blyschap groot ende machtich,
 Dat dit quade,
 Sullen moeten derven,
 Denck eens hoe Israel coen,

Jerusalem moesten bouwen,
 Met allen gestadighen doen,
 Rechtwerckende haer hoen,
 Stonden vrymoedich bin den percke,
 d'Een hant hadden sy totten wercke
 d'Ander hant sonder verflauwen,
 Met haer God die stercke,
 Teghen al die haer,
 Wilden benauwen.

t'Rijck der Hemelen lydt geweld,
 Wilt vromelick daer voren strijden,
 In u strijts wapenen u stelt,
 t'Gelove vertelt,
 Belooft staet u des levens croone,
 Den volstandigen tot eenen loone,
 Die waerheyt en wilt niet mijden,
 Ghy sult noch hooren O mijn schoone,
 Comt naer wilt u
 Met my verblyden,

Christus u hoeft is voren gegaen,
 Volgen moeten oock al zijn leden,
 Gheen quaet had hy ghedaen,
 t' Lyden most hy ontfaen,
 Voor u by Godt ist oock genade,
 Dat ghy wel doet verdraecht die quade,
 Lydt hier Gods proeve weest te vrede,
 Gods Oordeel hier is u geen schade,
 Als het den Sondaren,
 Sal in eewicheden.

Verrysen sult ghy ende opstaen,
 Heerlick het staet so gheschreven,
 Al wort het in oneeren saen,

Ghesayt met traen,
Maer u verworpen Lichame,
Sal die Heere maken bequame,
Gelijck zijn lichaem claer verheven,
Wie in hem ghelooft eersame,
Al storve die oock,
So sal hy leven,
Der Engelen ghelijck,
Ende als die sonne sult ghy dan blincken,
Al in dijns Vaders rijck,
Sonder beswijck,
Daer ghy by Godt den Heere sult verblien,
So hy is sult ghy hem sien,
Wie dat verwint wil hyt al schincken,
Wat Godt heeft bereyt en voorsien,
Noyt herte en hevet
Connen dincken,
V lichaem liet ghy doon,
Mijnen naem hebt ghy beleden,
Ontfanckt uwer glorien croon,
Den saligen loon,
Voor God sal ick u oock belijden,
Regneert met my t'ewigen tijden,
Den Vader hebbe ic voor u gebeden,
Geen leet voort aen sult ghy meer lyden,
Gebenedyde gaet
Int rijck des vreden,
Nu moet ick maken groot,
Salich moet ickse prijsen,
Die om die waerheyt bloot,
Hebben geleden noot,
t Rijck der Hemelen sullen sy erven,

Die quaden sullen eewich sterven,
 Godts recht sal dat also uyt wijsen,
 Den Gelovigen ruste groot,
 Den vervolgers pijn,
 d'Eewich afgrijsen,
 Looft den Heere altijd,
 Tot vrede heylich wilt u geven,
 Daer toe ghy gheschapen zijt,
 In weldaet u verblijt,
 Laet al u woorden *ende* u wercken,
 Tot Godts prijs zijn en u verstercken,
 Oeffent die Godsalicheyt verheven,
 Op Christi daet wilt neerstich mercken,
 So hebt ghy belofte,
 Van t'eewich leven.

[LEert my verstaen O heere dat ic moet sterven]

Op de wijze: *Hoe luyde roept de Leeraer op der Zinne, wie hier in swaren sonden leeft, &c.*

LEert my verstaen O heere dat ic moet sterven,
 En wat men siet, dat al vergaet,
 Al hadt ick s'werelts erven,
 Rijckdom, eere, en hoghen staet,
 Sulcx al mijn Siele niet en baet,
 Most ick dijn Rijke derven.
 Als een schoon Blom is hier des menschen leven,
 En alle vleesch is Hoy dats claer,
 Den rijke Man verheven,
 Moste zijn heerlickheit dat's waer,
 Verlaten zijn lusten alle gaer,
 Daer naer in der Hellen sneven.
 Noch staet van een rijckenman geschreven,
 Die tot zijnder Sielen sprack,

Drinckt, eet wilt vroylick leven,
Veel goets hebt ghy neempt goet gemack,
Als sot bekent int leven swack,
Most daer naer haest al op geven.

Hoe compt dat hier O heere des mensche sinnen
Die ydelheyt dus jaghen naer,
d'Aertsche inwoninghe binnen,
Beswaert den geest belyd' ick claer,
Het vleesch soeckt syn lusten eenpaer,
Geeft my dat te verwinnen.

De mensch en can hier zijnen ganc niet richten,
Soo God hem dat niet en geeft,
Dus wil ick om verlichten,
Bidden tot god die eeuwich leeft,
Mijn siele bereyden tot dat sy heeft,
Gracie cregen sonder swichten,

Alle goede ende volmaeckte gaven,
Commen van God den Vader goet,
d'Ellendighe sal hy lauen,
Die dorstighe siele hy geren boet,
Door zijnen geest den trooster soet,
Verlost hy van t'sondich slauen.

Daerom wil ick hem onderdanich eeren,
En kleen in mijn selfs oogen syn,
Ootmoed ick van hem leeren,
Syn sachmoedichheit devijn,
t'Wert mijnder sielen ruste fijn,
Een vreucht niet om vermeereren,

Godt sal my leeren doen naer zijn behagen,
Al mijn betrouwen op hem staet,
Syn woorden sal ick vragen,
t' Sy oft my mede oft tegen gaet,

Met herten vlieden alle quaet,
En soo naert goede jaghen.

Ick wil den Heere altijt hebben voor oogen,
En op zijn woorden gaede slaen,
Naer mijn beste vermoghen,
Sy zijn een Licht op mijne paen,
En leeren my oprecht beraen,
Vernerer ende oock verhoghen.

Een dinck heb ick van den Heere gebeden,
Dats, dat ic mach mijn leven lanc,
My in Gods dienst besteden,
Sonder vreese vry en vranc,
In heylicheyt nae zijnen danc,
En in gerechticheden.

Wie soude Godt niet hertelick beminnen,
Die ons soo lief heeft gehadt,
Ick wil met herte en sinnen,
Blyven by zijne woorden plat,
Sijn geboden houden voor mijnen schat,
En zijn Rijck soo gewinnen.

Mijn Heere is die plaetse gaen bereyden,
Ons Voorspraeck hevet toegeseyt,
Van hem wil ick niet scheyden,
Nu noch inder eeuwicheyt,
Maer t'Lichaem bewaren in reynicheyt,
En soo Gods lof verbreyden.

Eynde des eersten Boecxken.

Hier volgen nu andere schriftuerlicke Liedekens van diversche Autheurs ghemaect.

Een Nieu Liedeken

op de wijze: *Waeckt op, waeckt op sonder verbeyden.*

AEnhoort ghy s'Heeren generatij,
Ghy hebt Godts gracij, in s'Werelts pley,
En neemt doch niet te vele spacij,
Noch Conforcatij, maer hout u Reyn,
Van alle boose wercken,
Want Sathan met zijn Clercken,
Siet altijd waer in den Mensch is swaer,
Laet ons Godt vreesen int nieuwe Jaer.

Laet ons beter toesien expeerdich,
Dan die onweerdich, van Israel,
Die inde Woestyne waeren veerdich,
End' onvolherdich, des Heeren bevel,
Riepen om haer vleesch potten,
Abyron met zijn rotten,
Korach en Dathan versoncken swaer,
Laet ons Godt vreesen int nieuwe Jaer.

Den Heere en sal (vrienden ghepresen,
Geen aensiender wesen, seyt die schriftuer,
Dat moghen wy mercken mits desen,
Aen d'uytghelesen, van Israel puer,
Die't stelden op een loopen,
Van het crijsschen en roopen,
Dat sy van Abyron hoorden swaer,
Laet ons Godt vreesen int nieuwe Jaer.

Noch leest men s'anderdaechs sonder falen,
 Die Israliten murmereerden bloot
 En gingen Moyses haer hooftman verhalen,
 En seyden: Ghy hebt Godts Volck ghedoot,
 Veerthien duyst, ses hondert menschen,
 Verginghen deur haer wenschen,
 Sy betrauden ooc op menschen wanckelbaer,
 Laet ons Godt vreesen int nieuwe Jaer.

Dit quaem al deur datse murmereerden,
 Ende temteerden den Heer excellent,
 Hy riep haer, of sy wederkeerden.
 Maer sy begeerden wellustich jent,
 Den Heer was haer te mildich,
 Sy waren alle wildich,
 Dat was de oorsaeck van haer straffe swaer,
 Laet ons Godt vreesen int nieuwe Jaer,

Maer laet ons den Heer ons droefheyte vertellen
 Vry sonder quelle hem bidden om raet,
 Hy sal ons wel op den rechten wech stellen,
 Die naer schrifs vermellen ten leven ingaet,
 Maer op hem moeten hopen,
 Dach ende nacht aenroepen,
 Ist alsoo niet soo vallen wy swaer,
 Laet ons Godt vreesen int nieuwe Jaer.

Die dit Liedeken cleyne van weerde,
 Dichte hy begeerde het rechte verstant,
 Al van den Heere hooch als d'Expeerde,
 Wy Asschen ende aerde gemaect vant lant,
 Wat willen wy gaen beginnen,
 Want Godt kent die Herten binnen,
 Of het soecken is dan claer,
 Laet ons Godt vreesen int nieuwe Jaer.

O Princelicken Coninck vaillyandich,
 Een mensch onverstandich, dicmael veel secht,
 Maer als dien Dach sal comen brandich,
 Heel onghehandich, den quaden knecht
 Ick bidt u Heer ghepresen,
 Wilt haer helpen mits desen,
 Al die niet beters en weten zwaer,
 Wilt haer gheleyden int nieuwe Jaer.

Salomon belydt // alle dinck heeft zynen tijdt,
 Weent metten weenenden en metten blyden weest verblijt.

□ □

Een nieuwe Liedt

op de wijze: *God is een God der Goden.*

ALmachtich God verheven,
 Eeuwich ghebenedijt, *Psal. 501.*
 Wilt my doch sterckheyt geven, *Esa. 40. 12*
 In desen benauden tijdt,
 En in so groot verdriet,
 Want ick zijn int benauwen,
 Wilt my met uwen geest bedauwen
 En my genadich aensien,
 In Godts vreesse te leven,
 Hebbe ick altijd bedacht,
 Wilt my u gracie geven,
 Dat bidde ick uyt al mijn cracht,
 O Godt wilt my doch stercken,
 Al met u woort ydoon,
 En crachtich in my wercken,
 Dat ick ontfanghe de croon.

O Heere verhoort mijn kermen,
 En al mijn swaer verdriet,
 O Heere wilt my ontfermen,
 Bidde ick u in dit Liet,
 Die vroom begheert te leven,
 Bidt Godt dach ende nacht,
 Om die waerheyt verheven,
 Al deur des Geests cracht.

Luc. 18-10 Ick roepe tot den Heere,

Al met den Publycaen,
 Dat ware wel mijn begeere,
 Mocht hier haest zijn ghedaen,
 Als ick verlost zijn uyt dit leven,
Apo. 6-9 Van mijn ellende swaer,
 Wilt my dan ruste geven,
 Al onder den Autaer.

Lu. 23-42 O Heere wilt my verhooren,

Al met de Moordenaer,
 En laet my niet verlooren,
 My arm ellendich sondaer,
 Wilt my genade bewijsen,
 Al door die goetheyt dijn,
 Als ick sal moeten verrijsen,
 Verlost my vande pijn,

Mat. 18-16 O Heere zijt my geduldich,

Met u onnutte knecht coen,
 Die u thien Pont is schuldigh,
 En hebbe niet om te voldoen,
 Maer wiltse my vergeven,
 En mijn ghenadich zijn,
 Dat ick mach worden verheven,
 In u glorie fijn.

Ick comme met beswaren,
 Tot u Heere mijn Godt,
 Wilt my wel bewaren,
 Voor mijn vyanden bodt,
 Dat sy my niet en verrasschen,
 In haren grimmen moet,
 Haer handen niet en wasschen,
 In mijn ontschuldich bloet.

Vreest niet mijn Wtvercooren,*Luc. 12-4*
 Al wordt ghy hier benijdt,
 Ick sal u wel verhooren,*Act. 2-21.*
 Als ghy tot my roept en crijdt,
 Ick en sal u niet begheven,
 Al verliet een Moeder haer Kindt,*Esa. 49-15*
 Waer voor soo wilt ghy beven,
 Als ghy genade vindt.

Ghy moet noch leeren strijden,
 Met my teghen dat Beest,
 Maer ick sal u bevrijden,
 En wilt niet zijn bevreest,
 Al gaetse haer verblyden,*Apo. 19-20.*
 Met haren grooten boel,
 Ick salse noch doen lyden,
 Inden vierighen poel.

Als sy nu is verdreven,
 In de eeuwige pijn groot,
 Dan sult ghy zijn verheven,*Luc. 16-23*
 Met Lasarus in Abrahams schoot,
 Als dan sullense rasen,*Sap. 5-7.*
 Deur haren valschen list,
 Wy uytsinnighe dwasen,
 Hebben den rechten wegh gemist.

Esa. 60-14 Sy sullen tot u comen gheboghen,
 Die u hier hebben verdruckt,
Sap. 5-54. Ghelastert ende beloghen,
 Die werden wech gheruckt,
Apo. 3-9. Die sullen u vallen te voete,
 En nomen des Heeren stadt,
 De heylighe in Israel soete,
 En een uytvercoren vat.
Esa. 62-3. De Heere sal u gheven,
 Eenen nieuwen Name fijn,
 Als Kinderen verheven,
Sap. 5-16-17. Sult ghy ghecroont zijn,
 Al inde hant des Heeren,
 Eenen Conelicken hoet,
 V en sal geen leet meer deeren,
 Hier om hebt goeden moet.
4. Esdr. 2-41. 2-45. Op Syons Berch ghepreesen,
 Daer sult ghy zijn gheloont,
 Soo wy in Esdras leesen,
 Vanden Jonghelinck ghecroont,
 Met Palmen Tacken inde hant,
 Een croone op u hoofd,
 Ghy en sult niet comen tot schanden
 Ist dat ghy vast en ghelooft.
 O eeuwich Godt verheven,
 V sy lof aen elcken cant,
 Dat ghy my hebt ghegheven,
 Wijsheyt ende verstant,
Apo. 12-19. Om de Draecke te ontvliegen,
 Met haren valschen schijn,
 Sy meende my te bedrieghen,
 En te bringhen int ghepijn.

Die ons dit Liet eerst dichten,
 Die was van crachten teer,
 O Heere wilt hem verlichten,
 Deur uwe rechte Leer,
 Dat hy u eere mach bewijzen,
 Heere mijn toe verlaet,
 En uwen Name prijsen,
 Inder waerheyt en inder daet.

□ □

[AEnhoort mijn Vrienden over al]

Nae de wijze: *Die Velden waren groene, en daer toe breet.*

AEnhoort mijn Vrienden over al,
 Die daer zijt van Syons ghetal,
 Ontsprongen uyt de duysterheden,
 Hout u op Christus bane smal,*Mat. 7-14*
Psa. 122-3
Ioh. 14-2.
 Naer de heylighe Stadt van vreden.
 Al daer heeft God een woonstadt bereyt,
 Veel schoone beloften toe gheseyt,
 Alsoo ons Johannes laet hooren,
 Wooninghen der onsterffelickheit,*4 Esdr. 7-51.*
 Als Esdras beschrijft van te vooren.
 Broeders ende Susters eerbaer,*Eph. 4-1.*
 Neempt doch u beroepinghe waer,
 Die Nacht is wech ende voorhenen,
 Christus dat Licht der werelt claer,*Ro. 13-12.*
Ioh. 1-5.
 Is op ghegaen ende ons verschenen.
 Christen Broeders gheestich beraen,
 Die met Christo zijt opgestaen,*Col. 2-1.*
2. Io. 1-2.
Gal. 3-2.
2. Cor. 6-1
 Blijft by de waerheyt vroech en spade,
 In den doop hebt ghy Christum aengedaen,
 En versuymt met zijn groote ghenade.

Mat. 25-11. Dat ghy niet en slacht die Maechden onvroet
 Die den Bruydegom gingen te gemoet,
 Ende en hadden gheen olye in haer vaten,
 Doet op riepen sy Heere goet,
 Eylaese het was dan al te late,

Mat. 25-11 En mosten buyten blyuen staen,
 Als die vyf wysen waeren in ghegaen
 Seer bedroeft in haere zinnen,
 Haer schreyen roepen hielper niet aen,
 Sy en mochten niet me gaen binnen.

Sijn lustich v lampen bereyt,

Mat. 22-11. Staet om ghegort met dat bruyloofts kleyt,
 Op dat als die Heere sal commen,

Mat. 24-27. Waeckende vint en wel ghekleyt,
 Als die vyf wyse Maechden vrommen.

Ghelijck als de blycxem bediet,

Apo. 1-7. Wt oosten tot int westen gheschiet,
 Soo sal hem Christus openbaren,
 Inder wolcken dat alle menschen sien,

Iud. 1-14.

2. Pet. 4-7. Met veel duysent syder dienaeren.

Hy sal comen met grooter macht,
 Met de Engelen zynder cracht,

Apo. 2-4. Weest nuchteren wilt bidden en waken,
 Als wyse maechden wel bedacht,
 Die eerste liefde laet vierich blaken.

Heb. 12-24. Jesus Christus onsen middelaer,
 Is ons voerspraeck voor zijnen Vaer,

Ro. 8-26. Met onuyt-sprekelicke suchten,
 Bidt oock voor ons den gheest eenpaer,

Phi. 2-2. Dit's Paulus woort en gheen cluchten.

Kinders van Godt alsoo bemint,

1. Pet. 3-12 Sijt altijd eenderley ghesint,

Soeckt vrede want t'is in saysoene,*1. Tim. 1-18.*
Dat men het quaet met t'goet verwint,
Als kinders Jesu Christi coene.

Laet syn obenbaer v sedicheyt,
Met vriendelick ghestadicheyt,*Phi. 4-5.*

Eph. 4-16

Als leden van Christus lichame,
Op wassen in goet ghehoorsaemheyt,
En versaemt altijd in zijnen name.

Maeckt v van alle boosheyt quijt,*1. Pet. 2-1.*
Luc. 2-14

1. Io. 2-16.

1. Pet. 3-3.

Ioh. 10-4.

Ghy die van eenen goeden wille zijt,
Wellust hoochmoet laeten al vaeren,
Alst betaemt draecht vrent habijt,
Die Hooveerdighe sal Godt beswaren,
Neempt altijd waer uwes Herders Stem,
Als ghehoorsame Schaepkens tem,
En laet u van gheen vremde verleyden,
Van alle Heurlinghen slem,
Wilt u lieden aen Christus verbeyden.

Och Heer uwen heylighen Gheest,
Sent in u Kinders minste en meest,
Wilt ons in alle waerheyt leyden,*Io. 16-13.*
Op dat wy door hem onbevreesst,
Moghen t'quaet uyt t'goet onder scheidten.

Propheten ende Leeraers net,*Mat. 38.*
Gheeft ons altijd naer u opset,
Die deur s Geests oprecht labeuren,
Ons voor houden Heere u Wet,*Mat. 20-11*
Waerschauwende t'Volck voor t'eeuwich treuren.

Quamen wy maer inden Wijngaert,*Mat. 20-11*
Ten elf uren, soo Mattheus verclaert,
Godt sal zijn Barmherticheyt toonen,
Naer zijn goet Vaderlicken aert,

Ons als d'eerste wil hij loonen,
Esa. 55-6. Roept den Heer aen als toeueraet,
 Die wyse hy noch om hooren staet,
Ap. 3-20. Hy staet selue en clopt voor de deure,
 In dat ghy zyn stemme wel verstaet,
 Laet hem toch in als u vrijent peure.
Mat. 6 33 Soeckt alder eerst soo Christus seyt,
 Gods Rycke en zyn gherechtigheyt.
 Laet u sijne genaede ghenoeghen,
 Godt wiens lof altijd dient verbreyt,
 Wat ons ont breeckt sal hij toevoeghen.
Mat. 4-4. t Leeft al deur sin ghenaeede groot,
 Al wat hem roert binnen s'werles conroot,
 Den sayer gheeft hy t'saet verheuen,
 En tot spyse daghelicx broot,
 Spel en lyf moet door hem leuen.
Pet. 5-6. Verootmoedicht v nu met verstant,
 Al onder gods geweldighe hant,
 Op dat hy v hier naer verhooghen,
 In zyn eeuwich Rycke pleysant,
Apo. 7-17 Ende af waschen die traenen uwer ooghen,
Ioh. 6-27 Werckt niet om spyse die vergaet,
 Maer voor die eeuwelick bestaet,
Ose. 10-12 Die Christus gheeft door s'geest geryven,
 Al aen s heeren plooch doch v hant slaet,
 So sult ghy inden best beclyuen.
1. Pet. 2-21 Christus voet stappen als kinders vroet,
 Moet men naer treden met ootmoet,
Psa. 126-5 Maer die hier nu met tranen sayen,
 Sullen s'geest vreuchten overvloet,
 Int nieuwe lant met vreuchden mayen.
Ier. 4-4. Ygelick ploeghe int nieuwe lant,

Rojt wt de dornen aen elcken cant,
Lydtsaemheydt sayt sonder verdrieten,*Hos. 10-12*
Esa. 1-19.

Ins Vaders Rijcke seer triumphant,
Sult ghy des lants goeden ghenieten.

Syt God onsen helper nacht en dach,
Niemant dan ghy ons helpen mach,
Bevrijt ons godt voor t'eeuwich sterue,
En die schoone stadt die Johannes sach,*Apo. 21-2*
Laet die och Heere zijn ons erue.

Hy die dit liedeken eerstmael sanck,
Hy heeft altyt een groot verlanck,
Om by den heere met die auderlingen,*Apo. 5-8.*
Apo. 14-3
4. Esdr. 2-42.

Op Syons berch met reyn gheclanck,
Dat nieuwe liet te helpen singhen.

Een dinck is noodich al voren,
Dat is dat niet en is heeft godt vercoren.

□ □

[Al mijn gheclagh is nacht en dach]

Na de wijse: *O Venus dat u vierich brant, &c.*

AL mijn gheclagh is nacht en dach,*Psal. 25-1.*

1 Ti. 6 6.

Ioh. 4. 8.

Eze 16-5.

Ioh 4-40

Ioh. 10-11.

Ioh. 1-9.

Tob 5-11.

Ps. 144-3.

Iob 7-17.

Ps. 101-3.

Esa 12-1.

Tot mijn lief die ick noyt en sach,
Daer ick seer af lesen,
Want doen ick doot in myn sonden lach,
Soo hebt ghy met goet verdrach,
Ghenesen,
Ende veel liefden bewesen,
Voor waer by desen

Seght myn vrient vry hoe dat comt by,
Dat ghy sulck een liefde hebt tot my,
Ick vol Wormen ende sonden,
Bermhertich lief ick dancke dy,

Ap. 20-14

1. Pet. 1-20

Gen. 15-6.

Mat. 6 19.

Ps. 119-12.

Iob. 14-18

2. Co. 5-6

Mic. 7-10.

Ps. 40-23.

Ro. 8 36.

Ps. 92. 144

Ps 73-10.

Mich. 3-3.

Aba. 1-13.

Es. 64 20

Io. 6-20.

Apo. 7-14 Dat u ghenade tot my sy,
Bevonden,
Vanden tweeden Doot ontbonden,
Door uwe wonden.

Mijn hert is mat // des Levens sat,
In u Treesoer licht al mijn schat,
Niet en soeck ick hier beneden,
Ick en magh niet comen by dat,
Soo langh als ick in dit broos Vat,
Arbeyde,
Moet ick als dreck zijn vertreden,
Van elcx bestreden.

Druck en verdriet // ist voor diet siet,
Dat den Boosen gheluck gheschiet,
Die u Vriendinne schenden,
Ghy gheeft de Vroomen wech voor niet,
Recht oft ghy haer gheheel verliet,
Voor blenden,
En moeten hier haer leven enden,
Met swaer ellenden.

Maer t'woort my stijft, dat ghy my schrijft,

Ma. 24-13

Apo. 7-13.

Esa. 25-8.

Apo. 21-4

Esa. 2-19.

Esa. 66-15

Ma. 24-50

Sap. 5-1.

Phi 1-21.

2. Cor. 5-1

Ro. 7-24. Wie int lyden volstandich blijft,
Sult afvraghen al haer tranen,
Daermen eewighe vreucht bedryft,
Als de Boose worden ontlyft,
Met slanen,
Om int eewighe Vier te gane,
Naer u vermanen.

Dies niet te min // sprack ick daer in,
Sterven dat waer myn ghewin,

So mochten wy dan versamen,
O verlost my na mynen sin,

Van dat Lichaem daer ick in bin,*Ps. 42-1.*

1. Hes. 5-4

3. Es 8-6

Ps 102-13.

Ps. 55-3.

Psal 6-7.

Psal. 5-6.

Ioh. 7-3.

Can. 8-6.

Ro. 8-25.

Esa. 62-5.

Can. 5-6.

Can. 6-6.

Mat. 7-13.

Ps. 22-14.

Pro. 1-1.

Ps. 124-3.

Vol blame,

Met Hester dat ick my schame,

Voor uwen Name.

Seer belae // Lief dat ick gaen,
Mijn Siele weenet menighen traen,
Ick ben soo moede van suchten,
Vele willen my doen verstaen,
Dat ghy myn Siele sult versmaen,
t Sijn Cluchten,
Maer sy haten goede vruchten,
Dats sonder duchten.

Mijn vrient ick weet // t'is al bereet,
Daer af schrijft ghy my goet bescheet,
Coste ick slechts by u gheraken,
Maer de wech die daer tot u leet,
Die leyt vol boose Dieren wreet,
En waken,
Na myn Siele datse snaken,
Als felle Draken.

Als ick devoot // dijn glorie groot,
Overdencke in mijnen noot,

Ps. 143-5.

Esa. 49-20

1. Co. 2-4

Apo. 19-7

Apo. 21-4

Psa. 63-2.

Can. 5-1.

Iob. 30 30

2. He. 4-16

1. Io. 2-15. So en achte ick hier geen sneven,

By u en is Hongher noch Doot,

Noch smerte, maer des Levens broot,

Verheven,

Sult ghy Lief dijn Bruyt gheven,

Int eewich Leven.

Als een Herte reyn // nae de Fonteyn,
Dorst mijn Siele na u alleyn,
O mijn Vrient mijn goedertiere,

Gheen ydel Vreucht in s'Werelts pleyn,

Mach my vermaken groot noch cleyn,
t'Sijn Dieren,

1. Pe. 2-11. Die den vroomen hier schoffieren,
Vol qua manieren.

Vint ghy mijn lief // claecht hem mijn grief,
Can. 5-8.

Rom. 3-6.

Mat. 11-29 Seght hem dat ick door zijnen brief,
Seer cranck ligge van mijnen,
Die my wt mijn ellende hief,
So haest als ick zijn woort besief,

Can. 1-3.

Ioh. 6-44 Van binnen,
Soo trock hy tot hem mijn sinnen,
t'Was mijn ghewinnen.

Can. 8-6.

Rom. 8-35

Esa. 6-2.

Can. 6-6. Mijn segel fijn // int herte mijn,
Niet en mach my scheyden van dijn,
Ick weet ghy wilt my trauwen,
Wat u is, sal mijne zijn,
Als wy malcandere van aen schijn,
Aenschauwen,

Can. 8-8.

Ma. 24-25

Ps. 243-6. Al die t'gheloove behauwen,
En op u betrauwen.

Met groot verlanck // teghen mijn danck,
Moet ick derven dijn aenschijn blanck,

Psal. 42-3.

2. Cor. 5-3

Iob. 14-22

Sap. 9-15.

Psal. 5-16. Och salt hier noch lange deuren,
Dat ick in dese hutte cranck,
Bedruckt moet nemen mijnen ganck,
Al treuren,
Veel aenvecht moet ick beseuren,
Door s'vlesch Labeuren.

Can. 5-2.

Can. 7. 8.

Psal. 19-8.

Cant. 5-2. Ick slaepe naeckt // maer mijn hert waeckt,
Mijn siele nae u stemme haeckt,
Laeft my met uwen wijne,
Die mijnder kele soete smaect,

t' Is goet van u droncken ghemaect,*Act. 2-25.*

Ro. 8-23.

Te zijne,

Dan vreestmen torment noch pijn,

Alst nijpt ten fijne.*I. Co. 3-9*

Ezec. 2-8.

Phi. 1-29.

Mijn Fondement // Bruydegom jent,

In allen noot zijt my ontrent,

Nae dat ick hier noch moet lijden,

Dat de vyant my niet en schent,*Psal. 36-7.*

En mijn liefde soo van u went,

Int schrijden,*Isa. 26-6.*

Op dat wy t'samen verblyden,

t'allen tijden,*Mat. 21-6.*

O wijs Princier // Lief goedertier,

En laet my doch niet langhe hier,

Naer dat bereit is de Sale,

Daer en ghebreekt Wijn nocte Bier,*Ap. 22-4.*

Esa. 90-10

Ap. 21-11.

Sone, Mane, Sterre noch Vier,

Te male,

t' Blinckt als Gaut en Christale,

Int generale.

Niet sonder Godt.

□ □

Een nieu Liedeken

ende gaet op de wijze: *Aenhoort mijn vrienden over al, &c.*

BEproeft u selven als nu ter tijt,*I. Cor. 11-27.*

I. Pet. 2-1.

Mat. 19-28

Ap. 3-21.

Sap. 3-8.

Iac. 1-8.

Luc. 11-33.

En maeckt u van alle sonden quijt,

En wilt alsoo Christus nae ganghen,

Ist dat ghy overwinnende zijt,

Heerelicken loon sult ghy ontfanghen.

En weest oock hier niet wanckelbaer,

Maer stellet t'Licht op den Candelaer,

Phi. 2-15.
Mat. 5-16
1. Pet. 2-12
The. 5-6.
Heb. 3-6.
Mat. 24
Mat. 25-13
Apo. 3-20
Iac. 1-21.
Lu. 12-40
Apo. 16-15
Luc. 12-37
Apo. 3-21
Mat. 5-12.
Apo. 2-10
Apo. 7-9.
4. Es. 2-43.
Apo. 3-21
Lu. 10-20.
1. Th. 4-17
4. Esd. 2-11
4. Es. 2-19
Ma. 22-13
Apo. 2-10
Ioh. 16-20
Mat. 5-11.
Mar. 13-33.
Mat. 5-12
Act. 7-58.
Act. 16-23
2. Cor. 11.

He. 10-26 Op dat syt moghen mercken,
 En prijsen uwen hemelschen Vaer,
 Als sy sien uwe goede wercken.

En slaept niet inde sonden swaer
 Maer neemt hier doch u selven waer,
 Want wy en weten tijt noch ure,
 Wanneer dat die Heere voor waer,
 Sal commen en cloppen aen die dure.

Leght af alle onsuyverheyt,
 Op dat ghy dan mocht zijn bereyt,
 Waeckt ende bidt tot allen tijden,
 Ist dat ghy hem alsoo verbeyt,
 Ghy sult eeuwich met hem verblyden.

Can yemant bedencken den loon,
 Die u dan wert ghegheven schoon,
 Een cleet wit sonder smitten,
 Ende op u hoeft oock een croon,
 Ja wie verwint salt al besitten.

En moghen wy niet zijn verblijt,
 Als wy dencken om sulcken tijt,
 Die eeuwelick sal duyren,
 Altijt met vreucht en groot jolijt,
 Maer die quade een eeuwich truyren,
 Neerstich wilt strijden totter doot,
 Al compter dickwils teghenstoot,

t'Sy vervolch, druck of lyden,
Bidt om s'Heeren ghenade groot,
En denckt oock op voor leden tijden.

Hoe sy waren met groot ghewelt,
Aen Palen en aen Staken ghestelt,
Al om het woort des Heeren,
Want het ons lijf ende siele ghelt,

Mijn Vrienden als wy daer afkeeren. *Heb. 5.*

Oorlof op desen tijt niet meer,
Hier me bevele ick u den Heer,
Ende oock zijn ghenade, *2. Th. 3-18*
Mar. 13-33

Lu. 12-37

Hout u altijts aen Christus leer,
Waeckt ende lijdt vroeck ende spade,

Een dinck is noodich al vooren, *1. Cor. 11-27.*

Dat is, dat niet en is, heeft Godt vercooren.

□ □

[BLoeyende Jeucht // ghy meucht // wel zijn verheucht]

Nae de wijze: *Lustich saysoen, int groen, &c.*

BLoeyende Jeucht // ghy meucht // wel zijn verheucht,
Want dat u lange heeft ontbroken,
Is nu beweucht // met vreucht // uyt goeder deucht,
Dat in den mey seer soet van roken,
Mey-bloemken liefelick ontloken,
Die winter lanc // seer wranc // met stranc // bedwanck,
Is vry en vranc voor ons gedoken.

Schoon melodyen // oock wyen // soude dit sien,
En hem naer desen mey niet poogen,
Melancolien // moet vlien // men siet geschien,
Dat de Vyghboomen cnopen toogen,
En den wijnstoc krijght nu ooghen,
Noyt oogh opslach // en sach // den dach // die mach,
t' Winters geclach dus doen verdrogen.

Noyt mey so soet // en stoet // gebloeyt int bloet
Compt hier mijn Bruyt mijn Coninghinne,
Valt my te voet // met spoet // storm regen vloed
Is al vergaen lieve Vriendinne,
Aensiet hoe de Tortelduyvinne,
Int Lust-hof singt // ontspringt // com drinckt //

Hier dranck die blinckt uyt reynder minne.

Vercooren graen // seer saen // wilt snellic gaen,
 Tot de Fonteyn sonder verdrieten,
 Den dorst belaeen // verstaen // claer als een traen
 Sietmen den vloet daer heenen vlieten,
 Van alles meucht ghy daer ghenieten,
 Rijeckende cruyt, en fruyt, den buyt, deelt uyt,
 Des Meys viertuyt, doet al opschieten.

Een Roosken root // mijnoot // staet daer seer bloot,
 Onder de Doorens uytgesprooten,
 Van 't hemels broot // ter noot // uyt s'Vaders schoot,
 Is over al het Velt begooten,
 t'Lam Syons heeft Boeck ontslooten,
 t'Hantschrift in twee, gescheen, tgeween, niet cleen,
 Is al gemeen, daer deur verschooten.

Princesse fier // Rosier // lief goedertier,
 Wilt voor den Winter niet meer schromen,
 Maer maect u schier // tot hier // uwen princier,
 Heeft zijnen loon met hem genomen,
 Hy sal haestelick tot u comen,
 In s'Hemels Throon, ydoon, de croon, seer schoon,
 Wert uwen loon met alle vromen.

□ □

[BEminde alle gaer // claer]

Nae de wijze: *Den Philistynen stam,, quam, &c.*

BEminde alle gaer // claer,
 Hoort al naer dese maer,
 Wat ons gaet openbaren,
 Des Heeren heylich woort,
 Wy moeten voort // met een accoort,
 Altijt in vrede vergaren,
 Als kinderen Gods behoort.
 En laet ons al ghemeyn // reyn,

Volghen onsen Capeteyn,
 Die ons is voor gheganghen,
 En heeft den wech bereyt,
 Met swaer arbeyt // hoort dit bescheyt,
 Wy moeten hem nae ganghen,
 Souden wy zijn berleyt.

En laet ons wesen alder eest // meest,
 Herbooren in den Gheest,
 Als Kinderen verheven,
 Al van der Vader schoon,
 Die in den thron // bereyt *den* loon,
 Die hy zijn volck sal geven,
 Hier naer des Levens croon.

Laet ons hem al met spoet // soet,
 Loven en dancken goet,
 Van zijn groote ghenade,
 Die hy ons heeft ghedaen,
 Wilt dit verstaen // u wel beraen,
 Wy moeten vroeck en spade,
 Op zijne weggen gaen.

Compt al, t'sy u vertelt // helt,
 Al die van dorste smelt,
 Wt liefden wil ick schincken,
 Den nieuwen Wijn verstaet,
 Laet af van quaet // en doet mijn raet,
 Laet ons wel over dincken,
 Vrienden hoet met ons staet,

En of wy mogen sijn // dijn,
 Oprecht bevonden sijn,
 Als Kinderen verheven,
 Die nae des Hetren hees,
 Wandelen meest // en naer *den* geest,

Als die haer hebben begheven,
 Al tot des Heeren Feest.
     Naer de schoone Staet // slaet,
 Al is hier enghe haer Paet,
 Wilt doch altijt treden,
 Met eendracht en accoort,
 Gaet daer in voort // soo dat behoort,
 Als Kinderen van vreden,
 Al na des Heeren woort.
     Pijnt u eert wort te laet // saet,
 De Deur noch open staet,
 Wilt daer inne treden,
 Al tot der bruyloft feest,
 Smaect wel den keest // minst ende meest,
 Als Kinderen van vreden,
 Al nae des Heeren hees.
     In dees bruyloft verstaet // saet,
 Compt eer het wort te laet,
 Als de deure is toe ghesloten,
 Den Bruydegom daer in gaet,
 Die buyten staet // het wort te laet,
 Al ist dat sy aenstoten,
 Voor haer en wert gheen raet.
     Eewichlicke met vreucht // jeucht
 Sullen wy zijn verheucht,
 En wy vast tot den ende,
 Blyven by Godes woort,
 Gaen daer in voort // so dat behoort,
 Waer wy ons keren en wenden,
 Altijt met vrede hoort,
     t'Recht totter vrede soet // spoet,
 Want sy is also goet,

Godt is een Godt des vreden,
 Laet ons hem volghen naer,
 Int openbaer // vrienden al daer,
 Al met ghehoorsaemheden,
 Als Kinderen van haer,
     En laet ons met verstant // hant,
 Slaen aen den liefden bant,
 En ons daer vast aen hauwen,
 Het is het teecken gent,
 Daermen aen kent // Gods kinderen ient,
 Laet ons daer vast op bauwen,
 t'Is een goet fundament,
     Reyn liefde die't verstaet // saet,
 Sy't al te boven gaet,
 Waer liefde wort bevonden,
 Bedenckt die sonden swaer,
 Int openbaer // vrienden hier naer,
 Laet ons tot allen stonden,
 Wt liefden branden claer.
     Sterckt ons in uwe Leer // seer,
 O Vader Godt en Heer,
 Op dat wy moghen comen,
 Hier naer in uwen throon,
 Ontfangen loon, vrienden seer schoon,
 Op dat wy met de vromen,
 Ontfangen des levens Croon.
     Dochterkens jonc en fier // schier,
 Den soeten tijt is hier,
 Den Wijnstock staet int bloeyen,
 Den Fygheboom staet groen,
 In dit saysoen // Maechdekens koen,

Godt die wil hem bespoyen,
Met zijnen Dauwe koel.

□ □

[BRoeders hout vast an Godts ghebot]

Nae de wijse: *Onder veel Meyskens die men vint, &c.*

BRoeders hout vast an Godts ghebot,
Al wort ghy hier der menschen spot,
Haer fabel gerel // haer liet haer spel,
Menschen saen // al vergaen,
Maer indien men can,
Volherdich Godt aenleven vroet,
Men krijght dat eewich Leven soet,
Wat noot ist dan,
    De Christen menschen zijn of sy,
Ter werelt slechts reysden voorby,
Getroost in't cruys // om wesen t'huys
By den Heer // wat verseer,
Wie in dit ghespan,
Lyden soo wy gheraken daer,
Soo staen gheheel ons saken claer,
Wat noot ist dan,
    T Schijnt wel een treurich dingen quaet,
Als s'Heeren Castydinghe slaet,
Doch t'aertsche verdriet // gaet haest te niet,
Maer den Loon // wonder schoon,
Is seer groot hier van,
Als naer soo weynich lyden cort,
Ons deel t'eeuwich verblyden wort,
Wat noot ist dan,
    Mishagen wy die Menschen fel,
Dat sy ons niet en wenschen el,
Dan lyden, druck // en ongeluck,

Als die Weert // zijn t'Sweert,
 Jae Doot oft Ban,
 Oft segtmen ons veel blamatie, naer,
 Staen wy wel in gods gratie, maer,
 Wat noot ist dan.

En hadde s'Heeren woort gedaen,
 David waer in ellende vergaen,
 Want eenen troost // hem goe altoost
 Ter noot gaf // desen Staf,
 Daer hy op lan,
 Dus als ons comt benouwen last,
 Soo wy gods woort betrouwen vast
 Wat noot ist dan..

De Heere groot sonder ghelijck,
 Ginc-door veel lydens in zijn Rijck,
 Wie nu ter tijt // des lydens strijt,
 Wel ghesint // oock verwint,
 Soo hy verwan,
 Die wert gecleet met witten al,
 Alle dinck hy besitten sal,
 Wat noot ist dan.

Paulus hadde victorij want,
 t'Geloove als een weerden pant,
 Behouden reyn // had hy int pleyn,
 Ongheschent // tot den ent,
 Soo hy began,
 De croon was zijn verwachten schier
 Connen wy hem geslachten hier,
 Wat noot ist dan.

Prince wat noot ist oft het vleesch
 Niet alle en gaet nae zijnen heesch,
 Als na gods wensch // den binnisten mensch,

t'Alder stont // is ghesont,
 En soo cloeck man,
 Dat men tot s'heeren glory // recht,
 In zijnen naem Victory // vecht,
 Wat noot ist dan.

□ □

Een nieuwe Liedeken

nae de wijse: *Al die in Syon zijt, &c.*

BRoeders weest verblijt,
 Die recht draecht Christus name,
 In desen tijt,
 Schept een behaghen groot,
 Om u provijt,
 Die Mey-bloemen bequame,
 Als nu subijt,
 Al inde velden bloeyt,
 Noyt mey ter noot,
 Voor ons so jeuchdich sproeyt,
 Al 't Volck dat int benauwen sat,
 Begint nu te bedauwen wat,
 Al door den Mey mynioot,
 Naeckt aen den Cruyse bloot,
 Den Winter seer stranck,
 Die dede ons groot beswaren,
 Wy sondaers cranck,
 Waren in lyden breed,
 Maer nu God danck,
 Soo is hy wech ghevaren,
 Den Vader schanck,
 Den Mey lustich en breed,
 So elck wel weet,
 Christum uyt liefden heet,

Ghelijck van hem ghelesen is,
 Als Mey hooghe ghepresen wis,
 Al dus hout u ghereet,
 Al met dat Bruylofs Cleet.

Christus excelent,
 Is den Mey opgheschoten,
 t'Onse waert ghewent,
 Staet jeuchdich en propijs,
 Wt liefden jent,
 Soo heeft hy uyt ghegoten,
 s'Vyants torment,
 Twelck ons dede een afgrijs,
 Want zijn avijs,
 Is suyverder dan een ijs,
 Christus sonder vermoeyen stilt,
 Ons uyt liefden bespoeyen wilt,
 Dus wilt gonstich bewijs,
 Met lof hem gheven prijs.

Desen Mey playsaen,
 Door zijn lustich opschieten,
 Doot den Vyant saen,
 En hout onder den voet,
 Den Sondaers bant,
 Heeft hy ghedaen te nieten,
 Noyt Mey gheplant,
 Soo wel tot ons behoet,
 t Hantschrijft seer vroet,
 Den mey selve al doet,
 Treckt al sonder vermincken,
 En wilt den mey sien blincken,
 Want hy elck minnaer vroet,
 Sinckt van zijn roode bloet.

Treect nu alle gemeyn,
 Jonghers int genderale,
 groot ende cleyn,
 Naer de Schrifteuren raet,
 Ghy wort certeyn,
 Verlost van alle quaet,
 Want hy ist alleyn,
 Die den droeven by staet,
 Soo wie daer tot hem gaet,
 Die crijcht gheheel aflaet,
 Want hy om u t'ontfermen beijt,
 Staet met open armen weijt,
 Al waert ghy desolaet,
 Noyt Mey so delicaet.

□ □

Een nieuwe Liedeken

op de wijze: *Het Sweert is uyt ter Scheyden, &c.*

Iuc. 12. CHristen Broeders ghemeyne,
 Ende Susters devoot,
 Oock al die van goeder meyne,
 Comt beweenen t'is groote noot,
 De droefheyt en het jamer groot,
 Met suchten tot Godt den Heere,
Ioel. 2-13. V herten scheuren als Joel geboot,
 Ende niet uwe Cleeren.

Huylt, claecht na den betamen,
 O ghy Dienaers des Heer,
 Vernedert u sonder schamen,
 Ootmoedelijck geeft hem die eer,
 Heylicht een vasten na Joels leer,
 Roept die gemeente tsamen,

Huylt gelijk een Maechdeken teer,
 Voor haren Bruydegom baquame.

Godt die Heere devijne,*Jer. 9.*

Sach van der hemeliche Sael,
 Dat Baulant was een woestijne,
 Ende eensaem altemal,
 Den Hemel wort hart als metael,*Deut. 5-2*
 Men can s'geest dan niet speuren,
 Die Aerde als Iser na t'verhael,
 Hoe can men daer in Labeuren,

Die Acker-luyden haer schromen,*Joel. 1.*

En sien seer jamerlijck,
 Dat niet en can voort comen,
 Des Geests vruchten autentijck,
 t'Saet is vervuyt onder t'slick,
 Die Boomen menigher handen,
 Sijn verdorret t'is claghelick,*Ose. 4.*
 Die trouwe is uyt den Landen.

Help Godt, want afghenomen,*Psalm. 12.*

Heeft der Heylighen ghetal,
 Der Gelovighen volcomen,
 Sijn weynich int aertsch dal,
 d'Een leert den ander boos geschal,
 Wt oneenigher herten,
 Die waerheynt is schier overal,*4. Es. 14.*
 Wech ghevloten ick lyde smerten,

Heere mijn Godt hoe langhe,*Aba. 1-2.*

Riep Habacuck Godts knecht,
 Sal onrecht dus verstrangen,
 En wilt ghy niet helpen secht,
 Want ghewelt dat gaet boven recht,
 Het recht sietmen gheheel missen,

Over den rechtveerdighen slecht,
 Gaen oock verkeerde Vonnissen,
Ier. 12-10. Mijn Wijngaert ydoone,
 Is van de Herders eenpaer,
 Verwoest en den Acker schoone,
 Hebben sy ghemaect onvruchbaer,
 Sy bedrieven schalckheyt, allegaer,
Ier. 11.

Ier. 12.

Am. 5-10.

Mic. 7. Mijn Eerfdeel moet ick mijden,
 Diese straffen int openbaer,
 Die connen sy quaelcke lyden.

Och het gaet ons als eenen,
 Die inde Wijnberch nae leest,
 Soeckt druyven maer en vint geenen,
 Goet om eten in dit foreest,
 Nochtans gerne der besten keest,

Isa. 16.

Amo. 5. Hadden van den wijnberch peuren,
 Inden wijngaert is een droeve feest,
 Vermaent den Ackerman treuren.

Amo. 5. 16 Roept alsoo Amos seyde,
 Tot treuren den Ackerman,
 Tot wee-claghen hem bereyde,

Iere. 8-17. Wie rauhertich weenen can,
 Den oogst is voor-by en hier van,
 Den Somer is ten tijden,
 Den winter dwingt wijf ende man,
 Wie soude hem nu verblyden.

Esd. 5-53. Men siet nu al verflauwen,
 Soo de schriftuere doet rapoort,

Isa. 24-4.

Ier. 4. Och ghy Israels Vrouwen,
 Compt beweenen nae s Heeren woort,
 En leert u dochters van nu voort,
 Weenen en claghen allen,

Om dat de doot nu al door boort,
Door ons vensters is inghevallen.

Wy moeten draghen rauwe,
De Bruylofs-luyden eerbaer,
Want den Bruydegom getrauwe,
Is wech genomen van haer,
Soo hy selve spreeckt, leset naer,
Dese werelt oneenen,*Io. 16-20.*
Die sal haer verblyden maer,
Ghy sult huylen ende weenen.

Draecht rauwe vrienden vercooren,*Mat. 5.*
Mat. 10.

Ootmoedich als de duyven peur,
Die als sy heeft verlooren,
Haer weder paert steent met doleur,*Esa. 38.*
Psal. 10.

Eensaem int wout suchse met getreur,
Met geen andere en wilt sy vergaren,
Tot inde doot al heeftse de keur,
Sy en wilt niet weder paren.

Het zijn die schroomighe tijden,*4. Esd. 58.*
Soo den Engel Esdras noteert,
d'Een vrient wilt d'ander bestrijden,
Het kint den Vader rebelleert,*Mic. 7-6.*
De dochter haer oock oposeert,
Tegen diese helpt gewinnen,*Mat. 10-35.*
s Menschen vyanden tis gepropheteert,
Is zijn eygen huysghesinnen.

Om de kinderen der Propheten,*Ier. 4.*
Van wilde wijnrancken groen,
Heeft een ghepluckt om te eeten,
Ende gherockt nae zijn bevroen,
Maer doen syt smaecten om haer te coren,
Riepen sy met verschricken,

O man Gods de doot op dit saysoen
 Is gansch in den Pot verstecken.
4. Esd. 5-10. Bedroeft ben ick alle morghen,
 Dat alle bemindelickheit,
 En t'recht verstant verborghen,
 In haer camer afghescheyt,
 Men sal wel vraghen met bescheyt,
 Maer ey lasen niet vinden,
 Dan sal die ongherechtigheit,
 Om matelick boven binden.
Mat. 24-12. Die Liefde sal dan vercauwen,
 Soo ons Christus openbaert,
 Onder d'voet door sulck benauwen,
 Sal die waerheit liggen beswaert,
4. Esd. 5. Dan een lant sal d'ander apaert,
 Dus vraghen spreeckt ongelogen,
 Isser door u liefde verclaert,
 Gheen gerechticheyt ghetogen.
     Wien sal d'ander ontknopen,
 Want ter tijt spreeckt Vriel vry,
 Sullen de menschen hopen,
 Maer niet vercrijgen daer by,
 Haer beste arbeyden sullen sy,
4. Esd. 5-14. Maer haer wegen met schicken,
 Dit hoorde Esdras onbly,
 Gecreegen door t'lijf een verschricken.
4. Esd. 5-9 In de soete wateren reyne, -
 Worden bitter bevonden daer,
Apo. 8-10 Alsmen een Sterre niet cleyne,
 Als een Fackel bernende claer,
 Die viel vanden hemel voorwaer,
 Inde water Fonteyne,

Waer af sterven *van* droefheyt swaer
 Veel menschen in die pleynen,
     Vander Sonne wert geslaghen,
 Het derde deel als Johannis sach,
 Dat niet en scheen na t'ghewaghen,
 Het derde paert inden dach,
 De Mane vanden selven slach,
 De Sterren s'Nachts desgelijcken,*Apo. 8-12*
 Haer licht soo *men* aenschouwen mach
 Niet heel claeren laeten blijcken.

    Merckt noch op zijn prophetien,
 Hy sach sitten soo hy vernielt,
 De doot met heerschapien,*Apo. 6-8.*
 Op een vaelluwe paert gestelt,
 Wert gegeven macht en ghewelt,
 Te dooden met den Sweerde,
 Met honger, doot, en dieren int velt,
 Dat vierde deel der Aerden.

    Hy sach noch ende hoorden,
 Eenen Enghel vliegen ras,
 Door den hemel en sprack dees woorden,*Apo. 8-13*
 Wee, wee, alsoo ick daer las,
 De ghenen die dan op dit pas,
 Op Aerden sullen woonen,
 Voor der dry Basuynen gheblas,
 Die't niet en sullen verschoonen,

    Daer sullen veel ellende,
 Toe commen, spreeckt Vriel fijn,*4. Esd. 8-50.*
 Die in des Werelts ende,
 Sullen woonachtich zijn,
 Want sy in eenen valschen schijn,
 In veel hoverdie treden,

4. Esd. 15-18. Daerom compt ongheluck en pijn,
Over landen en steden.

4. Esd. 16. Benautheyt hongher en plaghen,
Sent Godt inde werelt wijt,
Men sal der geesselen slaghen,
Niet gedencken naer schrifts belijt,
Wie wil my ontslaen in die tijt,
Heeft men Esdras hooren claghen,
Die den Honger ontloopt met vlijt,
Die wert inden crijch verslaghen,

4. Esd. 15. 16. Op den Aertbodem wilt mercken,
Heeft de boosheyd die overhant,
En haer schadelicke wercken,

4. Es. 4-30 Sijn veel aen elcken cant,
In Godts Acker dat goede lant,

Mat. 13. Heeft den Satan loos van perten,

4. Es. 3 22 De boosheyd der wortel gheplant,
Door swackheyd in des Volcks herten,

Ier. 4. Een Oyvaer soo spreeckt de Heere,
Hier onder weet zijnen tijt,

Die Tortel duyve teere,

De Crane haer oock hier kuyt,

De Swaluwe merckt in dit crijt,

Weder comen sy niet vergeten,

Esa. 5-8. Mijn Volck die ick hebbe bevrijt,

En wil des Heeren wech niet weten.

Sulcks al de Heere siende,
Qualijck liever hem aenghestaen,
Dat elck van t'recht is vliende,
Is de Heere verwondert daer aen,
Dat niemant en treet op die baen,
En macke hem tot eenen muere,

Rontsom t'huys wijselick beraen,
Om te beletten de schuere.

Daerom is verre ghewecken,
Dat recht ende gerechticheyt,*Esa. 5-99.*
De Leyders met loose treecken,
Die hebben het volck verleyt,*Esa. 9-15.*
Ier. 2-3.

3-2.

Esa. 5.

Esa. 5-20.

De Sondaers haer sonden niet verbreyt,
Sijn dat goede gheruchten,
Licht wort genoemt de duysterheyt,
Hebt wel acht op sulcke cluchten.

Dit claech liedt sonderlinge,
Laet u al tesamen ter herten gaen,*Mat. 11-17.*
Borghers ende vreemdelinghe,
Die hier door der valleren traen,
Bedroeft zijnde dat edel graen,*Psa. 84.*
Psa. 126.

Iohan. 6-20.

Al weenende gaet saeyen,
Ghy sult (merckt des schrifts vermaen,
Tot zijnder tijt met vreuchden maeyen,

Dat elck niet en can zijn blijden,
Wilt ghy O hoochsten Princier,
Siende de doot berijden,
Over al dat vaeluwe Dier,
Ende wat noch door s'Doots bestier,
Wilt sterven doet my versuchten,*Apo. 19.*

Apo. 6-8.

Apo. 3-2.

Mat. 24-20.

Bidt Godt Princesse dat ghy hier,
Inden winter niet en moet vluchten.

Dempt niet den Geest, der Prophetie, niet en benijt,
Maer als Davit meest, singht op zijnen tijt.

□ □

Een nieuwe Liedeken

nae de wijse: *Al die in Syon zijt, &c.*

CHristus heeft ghesproken ient,
 Soo in Mattheus staet geschreven,
 Dat die vreesen,
 Salich sullen zijn,
 Die daer zijn beseven,
 Geestelijck arm verheven,
 Aldus seer fijn,
 Met waren schijn,
 Dat tot elck termijn,
 Ghy alsoo oock meucht seer claer,
 Voor die Heere der Heeren staen,
 Om in vreucht te vermeerden gaen,
 Dat wensch ick u eenpaer,
 Al voor een nieuwe Jaer.

    Noch sprack Christus daer by,
 Salich zijn die draghen,
 Rauwe ontbly,
 Sulcken rouwe vry,
 Als hem oock mach behaghen,
 Wilt tot allen daghen,
 Naer jaghen // ghy,
 Sonder vilony,
 Soo zijn herte sy,
 En zijnen wille eerbaer,
 Alle dese rauwe // goet,
 Tot zijnen aenschouwe // soet,
 Dat wensch ick u eenpaer,
 Al voor een nieuwe Jaer.

    Voorder sprack hy als ooc noot,
 En heeft die salich ghepresen,

Die sachtmoedich bloot,
 Sijn alsoo hy ontsloot,
 En sullen so wy lesen,
 Besittende wesen,
 Het aertrijck groot,
 Sulck een herte mijnoot,
 Der boosheyt ghedoot,
 Al sonder eenich beswaer,
 En dat alle benijden // vliet,
 Tot allen tijden // siet,
 Dat wensch ick u eenpaer,
 Alle voor een nieuwe Jaer.

    Noch heeft die Heere hoort dit aen
 Die oock salich gheheeten,
 Alle die saen,
 Hongheren wilt dit verstaen,
 En dorsten wilt dit weten,
 Naer des gherechts secreten,
 Want onbelaen,
 Sullen sy sonder schaen,
 Oock al ontfaen,
 Versadinghe voorwaer,
 Sulcke *honger* sonder vermyden // iet
 Soo alle het belyden // hiet,
 Dat wensch ick u eenpaer,
 Al voor een nieuwe Jaer.

    Noch heeft die Heere geseyt,
 En haer salicheyt gaen verclaren,
 Die barmherticheyt,
 Sijn gebruyckende planteyt,
 En sullen sonder beswaren,
 Bermharticheyt vergaren,

Deur sulcks verbeyt,
 Van Gods Maeyesteyt,
 Sonder afscheyt,
 Sulck een hert deur ons middelaer
 Sonder eenich verseren // quaet,
 Soo de schrifteur algeren // gaet,
 Dat wensch ick u eenpaer,
 Al voor een nieuwe Jaer.

Noch heeft Christus seer snel,
 Geheeten salich voordachtich,
 Al die reyn wel,
 Sijn van herten opstel,
 Want sy sullen waerachtich,
 Godt aenschauwen seer crachtich,
 Vry van ghequel,
 Van onreynicheyt fel,
 Hoort mijn vermel,
 Sulck een herte aldaer,
 Tot zijnen Oordeele // voort
 Tot uwen voordeele // hoort,
 Dat wensch ick u eenpaer,
 Al voor een nieuwe Jaer.

Noch heeft Christus verstaet,
 Haer salicheyt gaen verconden,
 Die delicaet,
 Maecken der vreden graet,
 Daer tot allen stonden,
 Twist soude zijn bevonden,
 Maecken dit vaet,
 Der twist een aflaet,
 Tot haerder baet,
 Want sy sullen hier naer,

Heeten Godts kinderen // dan,
 Sulcx sonder daer te verminderen // van ,
 Dat wensch ick u eenpaer,
 Al voor een nieuwe Jaer.

Prince noch heeft die Heer playsant,
 Haer salicheyt gaen verhalen,
 Dien aen elcken cant,
 Sijn vervolcht abundant,
 Om des gerechticheyts taelen,
 Want sy sullen voor quaelen,
 Seer triumphant,
 Het hemelsche lant,
 Besitten vayliant,
 Al met der heyligher schaer,
 Dat u dit mach ghebeuren // mee,
 Bevrijt al van der treuren // see,
 Dat wensch ick u eenpaer,
 Al voor een nieuwe Jaer.

Godt boven Const bemint.

□ □

Een nieuwe Liedeken

nae de wijse: *Gheeft my te drincken na mijnen doorst, &c.*

DEs Heeren vrede seer delicaet,
 Die wensche ick u uyt goeder minne,
 Die alle verstant te boven gaet,
 Dat oock de selve om u gewinne,
 In u herte hout d'overhant binnen,
 Dat haer woonste daer mach zijn,
 Dat sy beware u herte en sinnen,
 Dat is de rechte Jonste mijn.

Al ist dat wy op dit saysoen,
 By malcanderen niet en wesen,
 Laet liefde daeromme niet vercoen,
 Mijn lieve vrienden uytghelesen,
 Want sy is vierich t'uaerts geresen,
 Laet ons met desen bant devijn,
 Mijn lieve vrienden ghepresen,
 Ghebonden gaen waer dat wy zijn.

Al[...]s doch recht inder liefden blijft,
 En wandelt daer in hier beneden,
 En blijft vast in Christum gelijft,
 Wilt buyten zijn verbont niet treden.
 Maer wilt u hauden int huys vol vreden,
 In gehoorsaemheden totten ende,
 Want daer zijn rechten en seden,
 Die Christus Leden hebben jent.

Gemaect hebben wy een verbont,
 En ons onder die rechten begeven,
 Waert dat wy nu t eenigher stont,
 Daer tegen deden hier beneven,
 Wy souden dan moeten zijn gedreven,
 Om onser sonden metter spoet,
 Al uyt des Heeren huys verheven,
 En eeuwich sneuen, doetmen gheen boet,

Merct eens Saul was gehoorsaem niet,
 Maer hy ginck s Heeren ghebot verbreken,
 Hy en dede oock niet dat hem Godt hiet,
 Maer eylasy hy heeft Godt besweken,
 Daeromme is Gods geest van hem geweken,
 Eenen bosen quam in hem ras,
 En Saul bleef van Godt versteken,
 Soo t is gebleken al op dat pas.

Die op Gods gheboden lutter schaft,
 En volgen hier haer eyghen ghedachten,
 Die sullen wesen van Godt ghestraft,
 Als sy t hier minst sullen verwachten,
 Hierom mijn vriendekens met crachten,
 Haut totten ende toe aen seer stijf,
 Op dat wy Saul niet en slachten,
 Maer wilt u wachten van sulck bedrijf.

Maer en laet ons sulck bedrijf niet doen,
 Maer veel liever in het goede aerbeyden,
 Ende alsoo seer stijf aenhoen,
 Tot dat wy sullen al van hier scheyden,
 Siet wel toe en laet u niet verleyden,
 Maer blijft op Godts woort vaste staen,
 Want den Satan gaet netten breyden,
 En die uytspreyden om ons te vaen,

Daeromme wilt wel zijn stricken mijen,
 Dat ghy van hem niet en wort ghevanghen,
 Al compt hy ons dach en nacht bestrijen,
 Wilt Christum soo veel te meer aen hanghen,
 Want ons te vanghen, is zijn verlangen,
 Al met verstranghen in zijn Net,
 Dus neemt wel acht op uwe gangen,
 En wat ghy doet daer wel oplet.

Als de Serpente voorsichtich soo zijt,
 Dat is selfs Christus eygen verclaren,
 Want men ist soo haest gheworden quijt,
 Daeromme dat men arbeyt veel Jaren,
 Dus wilt al u goet wel bewaren,
 Dat ghy hier hebt int aerde vat,
 Op dat u gheen Roovers en wedervaren,
 En sonder sparen nemen uwen schat.

Bewaert toch wel uwen schat voor al,
 Mijn lieve vriendekens eenpaerlick,
 Denckt dat ghy staet, wacht u voor val,
 Want het vallen is seer swaerlick,
 In s'Heeren handen, ick secht u waerlick,
 Alsoo de schriftuere ghewaecht,
 Daeromme segghe ick tot u claeerlick,
 Dat ghy eerbaerlick sorghe draecht.

Draecht sorghe en hebt seer goet regaert,
 Dat ghy niet en loopt t'eenigher uren,
 Al buyten Jerusalem vermaert,
 Dat ghy daeromme niet en moet treuren,
 Siet wel toe latet u niet ghebeuren,
 Maer blijft binnen der stadt minioot,
 Want om dat Suney liep buyten muren,
 Most hyt besuren al metter doot,

Daeromme siet wel neerstich toe,
 En laet u door het quaet niet verblenden,
 En wilt altyts toenemen int goe,
 Ende u houden by Christus benden,
 Oorlof hier mede wil ick 't enden,
 Om u te senden is dit Liedt,
 Willet van my int goede wenden,
 Groet de bekende als ghy haer siet.

Door M. D. C.

□ □

[Die volle wensch' mijns herten]

Nae de wijse: *Ghenade ende vrede moet u van Godt gheschien, &c.*

Die volle wensch' mijns herten,
 Is uwer Sielen welvaert,

Voor alle druck ende smerten,
 Dat u die Heere bewaert,
 Mijn broeders inden Heere,
 Ende susters vroom int ghemoet,
 Ghetrau na Christus leere,
 Haeckt nae de vrede soet,

Aen u ghy jonghe Ghesellen,
 Schrijf ick mijn Liet ghemeyn,
 Wt liefden gae ick dat stellen,
 Tot prijs des Heeren Reyn,
 Neempt ghy een Maecht te Echte,
 Onder Gods kinderen bequaem,
 Och latet ons toch te rechte,
 Vergaren in zijnen naem.

Laet ons doch niet door moeten,
 Nu soecken een Huys-vrau,
 Met praten, schrijven oft groeten,
 Waer met men t herte sau,
 Wel trecken ende beweghen,
 Schaut loose middelen quaet,
 Wat batet alst niet te deghen,
 Recht inden Heer toe gaet.

Godt conde wel een toevoeghen,
 Adam die in slape lach,
 Ende Isaac wel vernoeghen,
 Met een die hy niet en sach,
 Als Tobias weynich dochte,
 God voechde hem toe Sara,
 t'Waer goet dat wy oock sochte,
 Voor al een vrome Ga.

Recht haer doch niet en spoorden,
 Nae een rijck ofte jonghe ghesel,

Maer die van recht toe hoorden,
 Hier naer Godes wetten wel,
 Volcht nae d'exempel der vromen,
 t'Best dient ons te volgen naer,
 Soo mach u met recht toecomen,
 Een vrome vrou Eerbaer.

Laet u doen met verrucken,
 Door Rijckdom ofte schoon gedaent
 Ick duchte ten sal niet ghelucken,
 Soo ghy 't best hadt ghewaent,
 Wie dat alsoo beginnen,
 Godt weet hoe dattet toegaet,
 Dus wilt u wel versinnen,
 Eer ghy die handen aenslaet.

Niet dat ick u wil raden,
 Dat ghy een Vroom persoon,
 Hieromme sout versmaden,
 Al is sy rijck oft schoon,
 Elck mach hem hier in beproeven,
 Ghy gesellen en Maecheden me,
 Op dat doch gheen bedroeven,
 V overcomen voor vre.

Hoe voort de Mannen hauwen,
 Haer sullen inden graet,
 Des echts teghen haer vrouwen,
 Vraecht Paulum hier in Raet,
 Ghy Gesellen en Maecheden mede,
 Ten besten verstaet mijn Liet,
 Voortaan merckt elck mijn reden,
 Al tot die Maecheden siet.

Ghy dochteren bequame,
 Onder Christus manier,

Aen u lieden te samen,
 Soo zijn mijn schriften hier,
 Ick wilde u gheerne sparen,
 Ende raden met Paulo recht,
 Cont ghy u reyn bewaren,
 Begeeft u niet inde Echt.

Die Heer tot Evam seyde,
 Ghy sult met pijn en smert, *Gen. 3-16.*

Om dat ghy u man verleyde,
 Baren u kinderen hert,
 Onder des Mans subiectij,
 Moet u wille zijn dit versint,
 Dus maechden wilt u effectij,
 Over leggen eer ghyt begint,

In die Schrifteur wy lesen,
 Hy doet wel die daer traut, *I. Cor. 7-38.*

Maer t'waer beter ghepresen,
 Die hem daer van onthaut,
 Niet sondighen die vromen,
 Maechden die trauwen maer,
 Verdriet int vleesch sal comen,
 Met meer becommeringhe swaer.

Sijt ghy van Godt vercooren,
 Om te blyven een maecht eerbaer,
 Wilt zijn stemme hier in hooren,
 t Beste dient ons te volgen naer,
 Op dat ghy in den ghebeden,
 Godt looft nacht ende dach,
 Ende ghy met uwen Leden,
 Den Heere dienen mach.

Laet u herte niet met praten,
 Noch door schriften trecken net,

Maer stelt u altijd ghelaten,
Voor den Heere int ghebet,
Hy salt u wel openbaren,
Hoe hy't met u heeft voor sien,
Op dat doch u vergaren,
Recht inden heere mach gheschien.

Die heere met bidden en smeken,
Roept aen inder vreesen ent,
Ende niet in schoon wel spreken,
V herten anders went,
Soo het God geeft inde gemeenten,
Ende dient tot salicheyt,
Stelt u in als te vreden,
In gods wille met gehoorsaemheyt.

Elck neem zijnen roep waer,
Daer u God toe vercooren heeft,
Om te trauwen eerbaer,
Ofte Maecht te blyven gheeft,
En wilt God nu bevelen,
V saken en bidt hem stil,
Men mach doch niet te vele,
Doen des Heeren wil.

Och Maechden om waerschauwen,
Schrijf ick uyt liefden nu,
Voor geveynstheyt en flauwen,
Wilt neerstich wachten u,
Op dat ghy int aensoecken,
Spreeckt uyter herten fraey,
Als vromen ende cloecken,
Rebecca en Sara bey.

Oorlof hier inne ghy Maechden,
Dit metten herten singt,

Ick woude dattet u behaechde,
 Dat ghy't in dancke ontfight,
 Wat hier noch aen can resten,
 Dat wel dient tot u vermaen,
 Och haut my dit ten besten,
 Wt liefden ist ghedaen.

Hoe schoon onder Godts natij,
 Als Salomon secht,
 Een suyvere generatij,
 Der Liefden is oprecht,
 Als met Isaac Rebecca,
 En Tobias met Sara voldeucht,
 Te recht zijn Syrachs reden,
 Ter werelt niet meerder vreucht,

□ □

[DEn vrede Gods seer delicaet]

Nae de wijse: *Ghy cleene Christen Hoopken cleen, &c.*

DEn vrede Gods seer delicaet,
 Laet die altijt logieren,
 Vrienden int herte verstaet,
 Wilt u daer med' vercierien, *Colos. 3.*
 In alle manieren // onghafaelt,
 Op dat ghy niet buyten en dwaelt,
 Int onvredich bestieren.

Nae dien ghy zijt ghetreden in,
 t'Getal van s'Heeren bende,
 t'Vwer sielen vredich ghewin,
 Soo ghy tot in het ende,
 Sonder wenden // vant verbant,
 Maer daer in blijft tot alder stont,
 Godt sal ghenade senden.

Nae den vrede seer excelent,
 Wilt altijd staen en trachten,
 Ghy die hem eenmael hebt bekend,
 Van oneenicheyts crachten,
 Wilt u wel wachten, t'allen tijt,
 Ontslaet gekijf, twist ende nijt,
 Wilt den genen niet slachten.

Die in d Apostels enden bloot,
 Sochten altijd te stichten,
 Twisten ende beroerten groot,
 Door haer ydel ghedichten,
 Veel liever lichten, laet Valiant,
 In eenicheyt der vreden bant,
 t'Christen aert sonder plichten.

Als die uyt God geboren zijt,
1. The. 5.

Cor. 19. Voecht u nae zijne sede,
 God is een God des vredes wijt,
 Niet der tweedracht dus mede,
 Ghy als zijn Leden, pryselijck,
 Wandelt in vrede, wysselijck,
 Als kinderen Godts des vrede.

Eph. 1.

Gal. 3. Kinderen Gods genaempt y zijn
 Soo wy vredich beclyven,
 Onder de gehoorsaemheyf fijn,
 Christi t'onsen verstijven,

Eph. 2. Want onsen vrede is hy,
 En Godt heeft ons geroepen vry,

Col. 3. Inden vrede te blijven,

Liefd' en vrede int ghetal,
 Sy der Christen baniere,
 Want den vrede gaet boven al,
Phil. 4. Verstant op Aerden hier,

Wanneer in Godts gemeente goet, *Esa. 26.*

Wert bevonden den vrede soet,

Lieflelich is daer t'regieren.

Hoe lieflick ist bevonden daer,

De Broederen eendrachtich,

Woonen by den anderen claer,

In den vrede aendachtich,

Krachtich ons dat David verhaelt,

t'Is als Balsem die gering daelt,

Van boven neder machtich. *Ioh. 14. en 16.*

Christus heeft ons ghegeven snel,

Sijnen vrede eerweerdich, *Rom. 12.*

Heb. 12.

1. Pet. 3.

Paulus oock vermaent ons wel,

Dat wy souden volherdich,

Hebben vrede ist moghelijk,

Soo veel als in ons is publijck,

Met alle menschen expeerdich.

Dus laet ons altijd trachten naer,

Den vrede onverhindert,

En jaghen daer met crachten, naer,

Maer die in vrede mindert,

En hem niet vast daer by en hout,

Maer werckende twist menichfout,

Moet werden afgesondert. *Col. 3.*

Christi leden in vreden saem,

Gebout heerlijk gestichtich,

Vele leden tot een Lichaem,

Christus het hoofd ghewichtich,

Stuere ons in vrede devijn,

Dat wy voor het twistich fenijn,

Moghen wesen voorsichtich.

Voorsichtich zijn als de Serpent,

Simpel als Duvyen ydoone,
 Is ons nu wel noodich present,
 Want t'is nu des tijts vertoone,
 Daer Christus ons van heeft voorseyt.
 Men siet dat daer werden verleyt,
 Door valsch Propheets sermoone.

Broeders vrinden hier mede laet,
 Ons neerstich staen op de wake,
 Christum volghen met der daet,
Isa. 9. Den vreden Vorst sonder laken,
 In aller saken, wat wy doen,
 Laet ons altijt t'allen sayson,
1. Pet. 3. Nae vrede staen en haken.

Dit Liet ghedaen tot gheen verwijt, oft achterdeel wilt hooren,
 Maer tot vermaen, om voort te gaen altijt, in vrede sonder verstooren,
 Is v dit Liet Vrinden te voeren.

Staet na vrede.

□ □

[DE Godt Abrahams en Isaacs]

Nae de wijze vanden neghensten Psalm.

Exo. 3. 6.

Mat. 22.

Ac. 7. 32.

Geliefde Herder opgheoffert binnen Antwerp.

An 1571. DE Godt Abrahams en Isaacs,

De God Jacobs en haers geslachs,

De Heere der Heyscharen,

Die wil zijn Schaepkens haest vergaren,

t'Gheloovich volck de stam Juda,

Dat u verbont altijt compt na,

En zijn daer by ghebleven,

Daerom worden sy verdreven.

Versaecht u niet ghy Christen al,

Esa. 41 19 Ghy arm slecht Volcxken in dit dal,

Ghy die noch ouer sijt ghebleven,
Om na de waerheijt Gods te leven. *Mat. 10-11.*

Luc. 12-4

Esa. 41-14. 43-1.

Verudert u niet verschrickt u niet,
Al sijt ghy hier in swaer verdriet,
Wie mach u schaden oft derren,
Blijft by Gods woort en laetse scherren. *Ier. 1. 8.*

1. Pet. 3-13.

Syr. 11-11.

Io. 16-33.

Ier. 12-1.

Psa. 73-2.

Ioh. 16-2.

In dees werelt O Jongers mijn,
Sult ghy druck hebben een cleyn termijn,
Alst ander wel sal ghelucken,
Dan salmen v al om verdrucken.

Sij sullen u dooden al met spoet,
En meynen sy makent al goet
Sy en kennen my noch mijnen vader
Daerom haten sij v alle gader.

Waert ghy van de werelt verstaet, *Io. 15-19.*

Io. 21 18.

Mat. 10-17. 24-9.

En ginckt op hare wegghen quaet.

Soo sauden sy u beminnen,

Maer nu moet ghy u laten binden,

Om mijnen naem suldy syn ghehaet, *Mar. 13-9.*

Van alle menschen sijn versmaet,

Maer wie volstandich sal blijven, *Mat. 10-22. 24-15.*

Die sal d'eeuwighe Croon vercrijghen.

Wie mijnen naem bekennt en belijdt, *Mar. 13-13*

4. Esd. 2.

En vroom al voor de waerheyt strijdt,

Die sal hy wederom belyden,

En van de tweede doot beurijden. *1. Cor. 9.*

1. Ti. 4-8.

1. Pet. 5-4.

Iac. 1-12.

Apo. 10.

Ma. 10-22

Mar. 8-38

Maer die godtsalich leven sal,
In Christo Jesu over al,
Die moet vervolginghe lijden,
Maer corts hier na sal hy verblijden.

Ghy cleyn vergaderinghe vreest toch niet
Die t lichaem dooden met verdriet,

*Luc. 9-26. 12-8.*Maer vreest den Heere der heerscharen,
Die Lijf en Siele can beswaren.
Apo. 20-6. 21-8. Wort ghy beproeft door t'vier voorwaer,
t' Lijden Christi compt altijd naer,
2. Ti. 3 12.
Ps. 34-20.
Io. 16-20.
Ma. 10-28
Luc. 12-4.
1. Pet. 1-7.
Ro. 8 17.
*Sap. 3-5.*Want die met Tranen hier sayen,
Die sullen hier naer met vreuchden mayen.
Een ooghenblick een weynich siet,
Sijt ghy verlaten int verdriet,
Ick sal u wederom vergaren,
Mijns Vaders Rijck u openbaren,
t' Lyden present neemt haest een ent,
Dat maeckt ons Paulus wel bekent,
Ten heeft al niet te ghelijcken,
By d'eeuwich goet dat Syon sal strijcken.
Luc. 23-30. Doetmen dit in een groen Haut,
Wat salt dan met den dornen staut.
Eze. 18-20
*Mat. 24-28.*Die niet dan onrust hebben bedreven,
Die sullen sterven en niet leven.
Mijn lieve Broeders en Susters mee,
He. 12-48
*Ro. 12-18.*Jaecht na de volcomende Liefd' en Vree,
De Heere wil uwer becrachten,
Laet ons hem altijd verwachten.
Oorlof Vrienden alle ghelijck,
1. cor. 4 13
*Act. 14 22*Al sijn wy hier gheacht als slick,
Want door veel drux en lyden,
Gaen wy int eeuwich verblyden.

□ □

[Een scheyd Liedeken nae de vermaninghe]

op de wijze: *Als nu mijn stonde voorhanden is, &c.*

DEewijl die tijt voor handen is,
Dat wy hier moeten scheyden,

Soo wil ons Godt alsoo ghewis,
 Ghenadelick gheleyden, *Ma. 7-34*
 Op dat wy dat betrachten voort,
 Dat wy alhier hebben ghehoort,
 En ons moghen bereyden.

Op dat wy dan soo in dien dach,
 Staen aen zijn rechte Syde,
 Als Christus sal maken ghewach, *Mat. 23-34.*
 Compt ghy Gheurdyde,
 Besidt het Rijck dat u bereydt,
 Is van begin in Eeuwicheydt,
 Verlost van alle lyde.

Hierom soo laet ons naerstich zijn
 Met bidden ende waken, *Mat. 26-40.*
 Op dat wy hier uyt dese pijn,
 Tot sulcker vreucht gheraken,
 By Godt en zijn Engelen schoon,
 Hier boven in des Hemels throon,
 Der Engelen spijsen smaken.

O God daer nae staet ons begeert,
 Laet ghy ons dat ghelinghen,
 Dat uwen Naem worde ghe-eert, *Mat. 6-9.*
Col. 3-16.
Eph. 5-19.

Wat wy spreken en singhen,
 Dat t'gheschiede met aendacht,
 En met der daet ooc werd' volbracht
 En ons boos vleesch bedwinghen.

Dat het den Geest gehoorsaem sy, *Ro. 8-13.*
Iob. 14-1.

Dit cort verganckelick Leven,
 Met uwer ghenaden woont ons by,
 Vwen vre wilt ons gheven, *Luc. 21-35.*
 Haut ons in rechter eenicheyt,
 Bewaert u Volck tot alder tijt,

Tot ghyse sult verheuen.

En voeren in u eevwich rijck,

1. Thes. 4-17. Met der hemelscher scharen,

Hier mede wil ons ghenaedelijck

Godt al t'samen bewaren,

2. Pet. 3- Op dat wy moghen gheschickt staen

Als hemel en Aerde sal vergaen,

2. The. 1-7

Psa. 31-6.

Luc. 23-46. En godt sal openbaren.

Ons siel en lijf in uwe hant

Doen wy, o heere, bevelen,

Blijft, ghy by ons tot aen het ent,

Soo moghen wy niet felen,

De wijl het moet ghescheyden sijn,

Willen wy godt lof singhen fijn,

Mat. 28-19. Een modich wt der Kelen.

V vader, soon, en heylich gheest,

1. Io. 5-7.

Ps. 148. Eenighe godt met namen,

Als dat ghy hebt geschapen meest,

Saud' u loven te samen,

Nu wy scheyden aen desen cant

Col. 3-14. Haut ons in uwer liefden bant,

Door Jesum Christum amen.

□ □

Een nieu liet

nae de wijze: *Fy schaemt u Brabant seere.*

An. 1585. Een liet saud ick hier dichten,

Och vrinden mocht het stichten,

Vyt liefden ongeueynst,

Op dat wy hier in vrede,

Leefde nae christus sede,

Dat waer mijn herten wensch,

Ick weynste wel van herten,

Dat wy vry sonder smerten,
 Door den vrede seer fijn,
 Mochten Syn onser wesen,
 En Dat wy oock met desen
 Mochten gebonden sijn.

Met desen bant gebonden,
 Te Sijn hoort mijn vermonden,
 Wilt in u herte altijd, *Col. 3.*
 Vast houden sonder dralen,
 So en sult ghy niet falen.
 Haudt den vrede met vlijt.

Wt liefden sonder flauwen,
 Blijft by den Heer getrauwe,
 Deur den vrede subieckt,
 En altijd rechte deure,
 Wilt hier gaen sonder treuren,
 Soo wert ghy niet bepeckt.

Gaen wy hier sonden mincken,
 De heere sal ons schincken
 Nae Sijn beloften goet, *Iac. 1.*
 De croone hooch van werden,
 Soo wy hier dan op eerden,
 By hem blijven met spoet,

By hem te blijven spoedich
 En sijn geboden goedich,
 Te houden door syn Leer,
 Dat is eenen schat weerdich,
 Blijft inden vrede veerdich,
 En wyckt doch nemmermeer.

Christus gaf sonder myden, *luc. 24.*
Ioh. 14.

Sijn Jongheren seer blijde,
 Sijnen vrede wt ghenae,

Hierom laet ons vast houden,
 Aen hem sonder verflouden,
 Blyven dan vroeck en spae.
 Oorlof wilt dit aencleven,
 Broeders hier hooch verheven,
 En Susters tryumphant,
 Ghy sult hier naer ontfanghen,
 Met vreucht en groot verlanghen,
 Palm tacken inde hant.

□ □

Een nieuwe Liedeken

nae de wijze: *Ontwaect O Israel doet open u ooren, &c.*

EEn ghebroken herte na Godts behagen,
 Om na te jaghen, den vrede soet,
 Voor die woorden Godts een versagen,
 Met een verslagen, oprecht ghemoet,
 Wensch ick u tsamen voor een groet,
 Daer toe een goet gesichte altijd,
 Dat ghy meucht mercken, deur t'gheests verstercken,
 Waer af dat ghy ghevallen zijt.
 Gout dat door't vier is sonder beswijcken,
 Coopt om verrijcken, doch niet en swijckt,
 Coopt salve om u ooghen te bestrijcken,
 Dat u mach blijcken, een clær ghesicht,
 Dat verschijnen dat wonderlick Licht,
 Wort soo ghesticht, dat ghy subijt,
 Mocht sien van binnen, met herte en sinnen,
 Waer af dat ghy ghevallen zijt,
 Ghy die Godts timmeringhe reene,
 Met ons ghemeene, voortijts waert,
 Keert weder totten verworpen steene,
 Christus alleene, gheopenbaert,

Tot eenen vasten gront vermaert,
 Met hem vergaert, dat hy niet wijt,
 V en verstroye, keert t'zijnder Koye,
 Waer af dat ghy ghevallen zijt.

Compt en smaect die hemelsche gaven,
 En wilt v laven, aen die Fonteyn,
 En wilt u niet als arme slaven,
 Slick-putten graven, in s'werelts pleyn,
 Sie sonder water zijn onreyn,
 Maer inden treyn der waerheyd bevrijt,
 Schickt hier u gangen, peynst met verlangen,
 Waer af dat ghy ghevallen zijt.

Hoe lieffelick ist wanneer Godts Soonen,
 En Dochteren woonen, in goet accoord,
 Dat wil ons Godt den Heere toonen,
 Met al den ghoonen, die geerne hoort,
 Dat goddelicke suyver woort,
 Dus van nu voort, om u profijjt,
 Soo wilt ghedachtich, zijn eendrachtich,
 Waer af dat ghy ghevallen zijt,

Het Lam en heeft maer een ghetrauwe,
 Bruyt voor Huys-vrauwe, in s werelts dal,
 Het Bedde is nauwe, en t'decksel is smal,
 Een Cudde, een Herder, en een Schaepstal,
 Isser voor al, naer schrifts belijjt,
 En een ghemeente op Syons ghesteente,
 Waer af dat ghy ghevallen zijt.

Verlooren Schaepken cranck ende teere,
 Ten rechten keere, ghy wel behoeft.
 Verlooren Penninck een Vrou met eere,
 Die is soo seere, om u bedroeft,
 Verlooren Soone niet en vertoeft,

Hongherich proeft met groter vlijt
 In uwer herten, met droefue smerten
 Waer af dat ghy ghevallen sijt.

Daer is noch plaetse voor den aftreder,
 Om keeren weder ter vreden bant,
 Zijt ghy verheuen hooch als den ceder,
 Buycht u doch neder met u verstant,
 Onder godts almachtighe hant,
 Dat inden brant, der liefden verslijt,
 Twistich afgrijzen, dat vrede, mach rijzen,
 Waer af dat ghy ghevallen zijt.

Ghy hebt verlaten die eenichede,
 Den rechten vreden, hebt ghy ghemist,
 Liefde en ghenade en heeft gheen stede.
 By u ooc mede, deur desen twist,
 Dus hebby des vaders goet verquist,
 Duer s'vyants list, gheworden quit.
 Syt ghy u croone, ende pant schoone,
 Waer af dat ghy ghevallen zijt.

Wie by hem selven wel meent te stane,
 Heeft gae te slane, meneghertier,
 Dat hy niet en valt wt die bane,
 Die om te gane, soo smal is hier,
 Aen deen zij water an dander zij vier,
 Vol van dangier anvecht en strijt,
 Dus den voorleden, wecht wilt treden,
 Waer af dat ghy ghevallen zijt.

Dit secht die Heere treckt op die weggen,
 Maet siet te Deghen voor u wel,
 Vraecht waer den goeden wech is gheleghen,
 Dien sijnde vercreghen sonder wtstel,
 Wandelt daer in tis Gods bevel

V siele snel sal rusten verblijt,
 Helpt soo des Heeren, ghetal vermeerren,
 Waer af dat ghy ghevallen zijt.

Moyses die heeft hem selven gheboden,
 Te laten roeden, wt slevens hoeck,
 Oock Paulus van ghelijcker moden,
 Al voor die Joden, wt liefden cloeck,
 Om die te verlossen voor den vloeck,
 In dat versoeck, v ooc niet en mijt,
 Neempt an dese, liefde dits t'meeste,
 Waer af dat ghy ghevallen syt.

Barmherticheyt willick van uwen handen,
 En gheen offerhande dit woort insiet,
 Hadt ghy gheweten als de vaillianden
 Ten rechten verstande, zijn bediet,
 Den ontschuldighen en hadt ghy niet,
 Sonder verdriet vermaledijt,
 Maer hadt ghebleven, Gods volck beneven,
 Waer af dat ghy ghevallen zijt.

Oorlof hier mede wilt des heeren,
 Sachtmoedicheyt leere, met herten ootmoet,
 Tot rust der sielen vrij van verseeren,
 Wilt u bekeeren, tot syn Jock soet,
 Blijft niet beraden met vleesch noch bloet,
 Neempt dit voor goet, tis wt gheen nijt,
 Maer om met tranen, u te vermanen,
 Waer af dat ghy gheuallen zijt.

Door M. D. C.

□ □

Een nieuwe Liedeken

na de wijse: *Mijn droefheyt moet ick claghen, Fortuyne is my gheschiet, &c.*

EEn Liet wil ick beginnen,
 Ende verclaren dat,
 Hoe wy met herte en sinnen,
 Godt lief hebben ghehat,
 Dat wy verstaet dit plat,
 Ons overgaven hem,
 Om t'commen in die Stat,
 t' Nieuwe Jerusalem.

Ten eersten hebt voor ooghen,
 Hoe dat ghy eens voor waer,
 Vwe knien hebt ghebooghen,
 Al voor die waerheyt claer,
 En ghy beloofdet daer,
 Soo met gheboghen knien,
 Vwen Hemelschen Vaer,
 Te dienen t allen tien.

Wilt daerom wel ghedincken,
 Mijn Broeder delicaet,
 Of ghy noch sonder hincken,
 Staet in dien selven graet,
 Meucht ghy noch seggen jae,
 Het is alsoo met my,
 Maeckt dat met u soo gae,
 V Leven waer dat sy.

Maer u verlichte daghen,
 Ghedenckt die onghequelt,
 Hoe t'herte was verslaghen,
 Des Vleesch lust en ghewelt,

Hoe waert ghy doen ghestelt,
Hoe brande de Liefde doen,
Maeckt datse niet en smelt,
Noch en laetse niet vercoen.

Want ghy waert heel ontsteken,
Al metter liefden brant,
Als ghy eens zijt gheweken,
Al uyt Egypten lant,
Godt nam u by der hant,
En leyde u door die Zee groot,
Dat is dat wy vaylliant,
Verlost zijn deur zijn doot.

Wat een Liefde overvloedich,
Hat ghy als doen ter tijt,
Vnedert en ootmoedich,
En sonder haet en nijt,
Vwer Sielen profijt,
Socht ghy van herten gront,
En socht u te maken quijt.
Dat Gods woort teghen stont.

Al wat Godts woort stont tegen,
Socht ghy te laten jent,
Want ghy waert gantsch genegen,
Tot de waerheyt excellent,
Ja t'herte was ghewent,
Tot den Heere uwen Godt,
Om hier tot inden ent,
Te doen nae zijn ghebot.

Dus wilt den Heere dancken,
En loven vrouch en spae,
Dat ghy zijt van zijn Rancken,
Gheworden deur ghenae,

Hy heeft u gheslegghen gae,
 Doen ghy doot laecht ghewont,
 Maer deur zijn liefde jae,
 Soo maeckte hy u ghesont.

Maer doen hy u verlostte,
 Vander doot zijt dit vroet,
 Silver noch Gaut hem coste,
 Maer zijn reyn dierbaer bloet,
 Dus danckt hem met ootmoet,
 Geeft hem lof, prijs en eer,
 Van alle gaven goet,
 Die ghy hebt vanden Heer.

Wilt hem loven en prijsen,
 Van zijn weldaden fijn,
 En hem eer bewijsen,
 Van zijn goedtheyt devijn,
 Die u hielp uyt ghepijn,
 Doen ghy laecht int verdriet,
 Want gheen ander medecijn,
 En conde u helpen niet.

Looft hem want hy ist weerdich
 Hy heeft voor u voldaan,
 En blijft hem by volheerdich,
 Al sonder af te gaen,
 Maer blijft op zijn woort staen,
 Siet altijts neerstich toe,
 En wilt doch dit vermaen,
 Van my nemen int goe.

Door M. D. C.

□ □

Een anders

nae de wijze: *Van den Lant-Graaf van Hessen, &c.*

Een Liet tot s'Geests verlichten,
 Om een dochterken deuijn,
 Of sy daer deur mochte stichten,
 Ende leeren sedich zijn,
 t'Waer wel des Heeren wille,
 Waert ghy sedich en stille,
 Vader, Moeder ghehoorsaem,
 Tot alle deucht bequaem.
 Soeckt den Heere te behaghen,
 Als een Bruyt reyn u verciert,
 Wilt neerstich sorghe draghen,
 Dat ghy zijt wel ghemaniert,
 Met manieren en goe seden,
 En oock met ghehoorsaemheden,
 Weest daer mede aenghedaen,
 Wilt soo in Gods vreesse voortgaen.
 Stelt die ydelheyt besyden,
 Wilt op Gods woort nemen merck,
 Wilt lusten der jonckheyt myden,
 Laet oock alle Kinder werck,
 En vraecht nae de rechte bane,
 Stelt u om daer op te gane,
 Vwe Lenden op schort,
 En weest met Gods woort omgort.
 Laet Gods woort uwen schat wesen,
 En daer op seer vaste steunt,
 En zijt neerstich om te lesen,
 Dat ghy onder scheyden kunt,
 Het goet uyt het het quaet gemeene,
 Op dat ghy het goet alleene,

Meucht volbrengen t'alder stont,
 Als ghy't onderscheyden cont.

Wilt alsoo neerstich arbeyden,
 In des Heeren woort ghewis,
 Op dat ghy meucht onderscheyden,
 Wat des heeren wille is,
 Wilt u neerstich daer toe poogen,
 Hebt gods vreese altijs voor oogen,
 Roept den heere om hulpe an,
 Hy ist diese u gheven can.

God sal u wel wijsheyt geven,
 Ist dat ghy't van hem begheert,
 Maer ghy moet zijn woort beleven,
 En hauden in grooter weert,
 En bewijsen met de wercken,
 Dat de menschen meughen mercken
 Dat alsoo u Licht Rijst,
 Dat elck Godt daer deur prijst.

Als hebby t'gheloove schoone,
 Ende de wercken niet,
 Ghy en sult doch niet te loone,
 Hebben naer des Schrifts bediet,
 Maer ghy moet dese twee dinghen,
 t'Gheloove en de wercken bringen,
 Want sonder de wercken bloot,
 Soo is het Gheloove doot.

Als ghy tgheloove hebt vercregen
 Van den heere delicaet,
 Soo wandelt dan op zijne wegghen,
 Daermen totten leven gaet,
 Want wilt ghy eewich domineeren,
 Soo moet ghy dien wech passeeren,

Die onsen Capeteyn,
Voor en ginck wt liefden Reyn.
    Hebt dien Capeteyn voor oogen,
Die ons vierich voorghinck,
Wilt de jonckheyt doen verdroogen,
Hebt hem lief voor alle dinck,
Stelt aen hem al uwe zinnen,
Soo sal hy u oock beminnen,
Ghy wert zijn dochter hoort,
Soo ghy doet naer sijn woort.
    Wandelt doch als wijse ghesinde,
Vreest de heere voor een slot,
Soo sult ghy wesen de beminde,
Vanden Heere uwen Godt,
Hier me dencke ick dit te enden,
Willet doch int goede wenden,
mijn seer Simpel ghesanck,
Nemet doch van my in danck.

Door M. D. C.

□ □

Een ander

na de wijze: *Vlaenderlant, Edel landauwe zoet, &c.*

EEn is alleen // my reen // duyve mijniot,
Hier geacht cleen // maer geen, voor mijn so groot
Sterck als de doot // is liefde stranck,
Ick was ter noot // van minnen cranck,
Als Ick u schanck // den dranck // seer excelent,
Schoone bruyt jent // bekent // blust mijn verlanck
Den ganck te my waerts went.
    Schoon ongelaect // volmaect // is mijnen man
Mijn herte waeckt // en blaect // in liefden dan
Ghy dochters van Jerusalem,

Spreeckt mijn lief an, en segget hem
 O lief u stem, seer tem,
 Maeckt my verheucht,
 Gheeft my cracht deucht, en Jeucht,
 Dat ick op clem, niet strem,
 By u in vreucht.

Thoont my dijn, aenschijn, vriendinne goet
 V borsten zijn, als wijn, liefelijck soet,
 Der liefden gloet, heeft groot virtuyt,
 Gheen water vloet, en blust haer uyt
 Compt uyt dat ruyt, besluyt,
 Der Leeuwen wreet,
 Doet aen u Cleet, bereet,
 Maeckt u Reyn spruyt, mijn bruyt,
 Vyt liefden heet.

Mijn wangen vocht, u socht, ic lief mynaer
 Och oft'se mocht, ontknocht, van lijden swaer
 Vry Cussen daer buyten versint,
 V die eenpaer, mijn siele bemint,
 Want als dit kint, begint,
 Te baren wel,
 De pijn is fel, maer snel,
 By u troost vint, men int,
 Cruyse en ghequel,

Heft op u hooft, geloof, mijn woort Idoon
 Siet dat verdooft, berooft, niemant u croon,
 In mijnen throon, wert ghebracht,
 Tis daer soo schoon, van my ghewracht
 Noyt ooghe en sacht, dus lacht,
 Inwendich meest,
 In dit foreest, dat beest,
 Met zijn gheslacht, en macht,

Doch niet en vreest.

Mijn bruydegom, mijnrom, zijt ghy altijd
 Mijn eyghendom, daerom, wort ick benijt,
 Maer inden strijt, doet my bystant,
 Breet ende wijt u stercke hant,
 Men vint int lant, niemant,
 Ghetrauwe als ghy,
 Dus blijf ick by u vry,
 Vast ingheplant, jae want,
 Twee een zijn wy.

Princesse saen, vergaen, sal u verdriet,
 Want Elcken traen, afdwaen, sal ick u siet,
 En twijffelt niet maer op my baut,
 Dat ghy als riet niet en verflaut,
 Mijn woort aenschaut, betraut,
 Op my ghepast,
 Wie u in last // bringhet vast,
 Quelt of benaut, seer staut,
 Mijn ooghe aentast.

Princelic Heer, wanneer, oordeelt ghy recht
 Met valsche leer, men seer, teghen my vecht,
 Elck weder secht, my als ghestoort,
 Veel listen lecht, die slanghe aenboort,
 Maer lief u woort, accoort,
 Is een licht vat,
 Op mijnen pat, soo dat,
 Ick deur die poort, ga voort,
 Binnen die stat,

Door: M. D. C.

□ □

[Een wintersche nacht]

Na de wijse. *Ghy Christen schare, Ghemeente Gods reyn wt vercoren.*

Een wintersche nacht,
 Heeft my soo langhen tijt verdrotten,
 Lanck ende onsaecht,
 Waer in de Maene staet besloten,
 Vochtich en Caut zeer menich faut,
 Waeren de velden seer begoten,
 Met hagel snee // dat doet my wee,
 Waer door de velden ploten,
 Groot nochte cleen, en vant ick geen,
 Cruyt nochte noten.

Den nacht seer staut,
 Maeckt my gheheel bedroeft van binnen,
 Den winter Caudt,
 Benaut ons arme huysghesinnen,
 Mijn blyschap smelt // van gaen doort velt,
 Caudt en nadt was ons ghewinnen,
 Int doncker vry // soo liepen wy,
 Dolende buyten weghe,
 Maer wy hebben eerlanck, Godt sy danck,
 Een licht ghecreghen.

Den dagheraet,
 Een morghensterre licht van schijne,
 De Sonne op gaet,
 Den nacht is wech en al ons pyne,
 Deurt soete gheclanck, der voghelen sanck,
 Den winter die moste verdwijnen,
 Want schoon, ydoon, staet daer de Croon
 Van den hemelschen dauwe,
 Het Couwt al uyt, loouers en Cruyt,
 Bloome kersauwe,

Een blomme int dal,
 Een Roose tot Saron ghepresen,
 Die ouer al,
 Haer reucke gheeft reyn wt ghelesen,
 Een Lelye soet vol van ootmoet,
 Wat tusschen twee doornen gheresen,
 Dien helt, int velt, bedrijft ghewelt,
 Als eenen leeu ontspronghen,
 Den stock vol haet,
 Des drijvers quaet, heeft hy ontvrongen,
     Een bloyende rijs,
 Dat droech Amandelen bequame
 Crachtich en wijs.
 Dat sant Godt selve in zijnen name,
 Eenen mey met blaen, leer wijt ontdaen,
 Die droech soo goede vrucht eersame
 Hy groyt // en bloyt // seer vriendelic // besproyt
 Door des zomers voort bringhen,
 Int soete dal // der voghelen gheschal,
 Fonteynen springhen.
     Noch vant ick daer,
 Een maghet schoon reyn wtvercoren,
 Haer stemme claer // was my verdoont,
 Seer zoet om hooren,
 Haer ooghen laeft // met melck begaeft,
 Haren hals was als dauids thooren,
 Noyt mey // soo vey, maer mijnen grey,
 Die my soo wel gheriefde
 Wt t'vaders schoot // haer moder groot,
 Dat was de liefde.
     Compt hier mijn vriendt,
 Sprack daer die suyverlicke croone,

Eet dat u dient,
 Wijn ende melck gheue ick te loone,
 Een Cofferken goet vol druyven soet,
 Is mijn vriendt selve in persoone,
 Hy verblijt, int crijt, en maeckt Jolijt,
 Hy gaet boven de Vorsten,
 Hy is van verre, een busselken mirrhe,
 Tusschen mijn borsten.

Ick comme mijn bruyt,
 Laet ons t'samen gaen vermeyden,
 En hooren t'gheluyt,
 V moeder die wil gheleyden,
 Die u hier sant, als een beloofde pant,
 En besien hoe die wingaerden spreiden,
 Laet fijn, rosijn, en soeten wijn,
 Wt uwe borsten druypen,
 Mijn herte snaect, naer vreuchden haect,
 Gheeft my te suypen.

Een vroome soet,
 Heeft my ghelaeft met baeren wijne,
 Haere woorden goet,
 Zijn mijnder siel een medecijne,
 Naer haeren danc, ick van vreuchden spranc,
 Zy badt belooft het was al mijn
 Ist dat ick wat, vergare schat,
 En loope de vroome teghen,
 Tot dat ick mijn lief, al met gherief,
 Hebbe ghecregen,

Ick hebbe haer,
 In Eenicheyt belooft mijn trauwe,
 Vroome ende eerbaer,
 Sy is die alderliefste vrouwe,

Sy is verciert, reyn ghemaniert,
 Haeren naeme gaet boven den gauwe,
 Sy segt, t is recht, o beminde knecht,
 Ghy moet vast by my bliuen,
 Of ghy en meucht, In mijnder vreucht,
 Toch niet beclijven.

Mijn vroomme saet,
 Heeft seuen berghen schoon becleuen,
 Die voskens quaet,
 En hebben daer niet in bedreven,
 Sy staen seer reyn, onser s'hemels pleyn,
 Met Roosen Lelyen verheven,
 Dat es, expres, loos cruyt en gres,
 Aen mijn lief te betrapen,
 Niet ick alleen, maer groot en cleen,
 Ende al haer knapen.

Princesse eerbaer,
 Van den Somer int ghemeene,
 Seer verre en naer,
 Sijn wy ghebrocht wt groot gheweene,
 Want zijn verstant, is abundant,
 Wy zijn verlost wt liefden reene,
 Elck moet, zeer vroet, vallen t'voet,
 Met dese bruyt ydone,
 Binnen t'somers tijt, u selven quijt,
 Staet naer de Croone.

Verheucht in deucht,

□ □

[GHedronghen ben ick in mijn gemoet]

Nae die wijse: *Bedroeft eelendich hebbe ick ghesneeft.*

GHedronghen ben ick in mijn gemoet,
Een liet te dichten wt liefden soet,
Hoe datmen nu // al sonder gru,
niet leven en mach,
Die Godt wil dienen nacht en dach.
Ioh. 1-3. Alsoo't wel blijkt in elck quartier,
Die naer wil volghen t'lam goedertier,
Die wert benijt // verjaecht niet spijt,
Als een die daer,
In alle boosheyt leeft voorwaer.
    Ten rechten heeft Paulus wel gheseyt,
Tot Timotheus met claer bescheyt,
Die leuen wil // godsalich stil,
In Christo fijn,
Die moeten hier veruolghet zijn.
2. Ti. 3-12.
Esa 59-15.
4. Esd. 14-17. Als ick in boosheyt leefde fel,
En liep van deen sonde in d'ander snel,
Dan hebben sy, ghepresen my,
Dit wel aen siet,
Tot dat ick schiet, wt sulcke verdriet.
    Aldus lach ick al totter doot,
Ghewont in veel perijckel groot,
Niemant van haer, en quam my naer,
Met olye goet,
Om te cureeren zijt dies wel vroet.
    Als ick sach en merckten claer,
Den cleeynen troost dien ick van haer,
Hebbe ontfaen, so liep ick saen,
Deur groot ghe-pijn,
Al tot een ander medecijn,

Doe ick nu seer hadde gheschreyt,
 Quam daer by my deur lijtsaemheyd,
 Wt liefden saen, een Samaritaen,
 Met Olye ras,
 Daer mee dat hy mijn wonden ghenas.

Als ick dit nu alle hebbe ghesien,
 Die my hier voormaels hoort mijn bedien,
 Met haer lieden een, hielden soot scheen,
 In goet accoort,
 Van haer verdreven ben ick nu voor.

Om dat ick niet en wilde saen, *Apo. 12-22.*
 Den levendighen Godt af gaen,
 En sweeren Cloeck, deur haer versoeck,
 Eenen eet seer groot
 Dwelck men niet doen en mach op die doot.

Ghelijckmen leest Matheus claer,
 Daer Christus spreeckt int openbaer,
 Ghy en sult niet, hoort mijn bediet, *Mat. 5. d.*
7. 73.

Sweeren wie dat sy,
 Dan Jae en neen, en blijven daer by. *Iac. 5-12.*

Maer die werelt quaet van dangier,
 Versmaet nu gods woorden schier, *Mat. 5-37*
 En naer haer lust, leven sy gherust,
 In onverstant,
 Och heere bietse toch uwe hant.

Oorlof mijn vrienden van herten reyn,
 Fondeert u op Christum den steyn,
 En op menschen raet, toch niet en staet,
 Als een die sneeft,
 Maer blijft by hem die daer ewich leeft.

Door Staes Batemans.

□ □

Een ander lied

na die wijze: *Babel is nu ghevallen, &c.*

GHepeyns en swaer doleuren,
 Dat doet my groot verdriet,
 Dat ick aldus moet treuren,
 Dat en compt anders niet,
 Dan om dat ick nu moet derven,
 t'Geselschap alle gaer,
 Godt wil ons weder brenghen,
 By een int nieuwe Jaer.

Maer nu moeten wy scheidende,
 Al ist nu grooten druck,
 Den Heere wil u gheleyden,
 En gheven u veel gheluck,
 Ghenade en vree, en liefde mee,
 Van God den hemelschen vaer,
 Die wil ons t'samen weyden,
 Al in dit nieuwe Jaer.

Vwe Pelgremacie reene,
 Met suchten ende weent,
 Toont dat ghy zijt de gheene,
 Die Godt van herten meent,
 Al zijt ghy onvroet, veel tegen-spoet
 Staet vroom als een pijlaer,
 Godt cant weder verleenen,
 Al in dit nieuwe Jaer.

Blijft int gheloove crachtich,
 Sterck al inder liefden soet,
 Och weest my doch ghedachtich,
 Voor Godt met groot ootmoet.
 In u ghebet, doch altemet,
 Als voor Godts schuldenaer,

Soo werd' ick u ghedachtich,
Al in dit nieuwe Jaer.

Laet ons somtijts ghedincken,
Of wy voor Godt recht staen,
Op dat wy niet en smeken,
Stant hoochmoedich belaeen,
Hoochmoedich geschal, compt voor den val,
Och vrienden nemet waer,
En wilt gheen tweesins hincken,
Al in dit nieuwe Jaer.

Wilt vromelick door ganghen,
Wilt inden Geest verblyen,
Al vallet u dickmaels banghe,
Wilt doch in tijts toesien,
Dat u niemant, met geen samblant,
En make wandelbaer,
Maer wilt doch stijf aenhangen,
Al in dit nieuwe Jaer.

Staet int gheloove crachtich,
Sterck inder liefden coen,
Soo weten wy voordachtich,
Wat Godt met ons wilt doen,
Ick weet dat staet, by zijnen raet,
Och wy arm sondaer,
O Godt weest ons gedachtich,
Al in dit nieuwe Jaer.

O Heere wilt ons bewaren,
Als wy nu van hier scheen,
Wie weet waer ick sal varen,
Meer dan de Heere alleen,
Ghedenckt doch my, dat bid ic dy,
In u ghebeden clear,

Op dat wy weder vergaeren.
 Als in dit nieuwe Jaer.

Eer dat wy scheidten moeten,
 Van broeders en susters mede,
 Soo wil ick u tsamen groeten,
 Al met des heeren vrede,
 Met groot ootmoet, het beste doet,
 En vreest toch niet een haer,
 Maer doet oprechte boet,
 Al In dit nieuwe Jaer,

Wy hebben ghesproken t'samen,
 Wt liefden van gods woordt,
 Nu singhen wy naert betamen,
 Oorlof soo het wel behoort
 Vrienden gemeen, wy moeten schein,
 Adieu mijn liefste Caer,
 En wilt u het woort niet schamen,
 Al In dit nieuwe Jaer,

Oorlof al in dit scheidten,
 Soo beveel ick u den Heer,
 Laet het woort door u verbreyden,
 Dat bidt ick u alsoo seer,
 Nu segge ick adieu, tot op een nieu,
 het scheidten valt my swaer,
 Den Heer wil u gheleyden,
 Al in dit nieuwe Jaer.

Verheucht in deucht,

□ □

[Ghy Adams kinderen cleyne]

Nae de wijse: *Babel is nu ghevallen.*

Ghy Adams kinderen cleyne, *Een kinder Liedeken.*

Hoe compt dat ghy dus crijt,
 Deur christum zijt ghy reyne,
 Want hy heeft u beurijt,
 Dus weest te vreen,
 Ghy zijt soo Cleen,
 V vader die is soo goet,
 Hy heeft u uytvercoren,
 Verlost al met zijn bloet.

De Moederlicke herten,
 Staen haer kint by in noot,
 Sy lijden oock groote smerten,
 Al eer dat kint wert groot
 Alst t'kint wert aut,
 Dan werdet staut,
 Spaert dan de roede niet,
 Wilt die stadich ghebruycken,
 Of ghy compt int verdriet,
 Ghy mannen en ghy vrouwen,
 Op u kinderen wel past,
 Onder bedwanck te hauwen,
 Ter wijl dat het op wast,
 Dat salt u fijn,
 Ghehoorsaem zijn,
 Gaet haer voor na Gods woort,
 En leert haer Christum kennen,
 Eert in sonden versmoort,
 Sy moeten zijn herboren,
 Als sy crijghen verstant,
 Oft sy waren verloren,
 De nieuwe herboort,

Satan verstoort,
 De strijt is dan seer groot,
 Al die dan wert ver wonnen,
 Valt in d'ewighe doot.

Laet ons met nieuwen tonghen,
 Louen Gods naem altijt,
 Een kint van Joncx ghedwonghen
 Sijn Ouders seer verblijt,
 Alst gheschiet meest,
 Al inden gheest,
 Maer niet wt vleesch noch bloet,
 Want dat en sal niet stichten,
 Dus siet wel wat ghy doet.

Wt droefheynt most ick dichten,
 Dit liet al ist niet lanck,
 Ofte yemant mochte stichten,
 Al tot een kinder sanck,
 Oorlof int slot,
 Haut Gods Ghebot,
 En Blijft by Christus leere,
 Daer aen salmen bekennen,
 Dat hy is uwe Heere,

□ □

Een nieu liet

nae de wijse: *Door u gesicht quam ick schoon lief in roouwen.*

Ofte,

O Schepper fier, Hoe lustich ist om wesen.

GEgroet te gaer,
 Sy alle moeten wesen,
 Die in s'Heeren vresen,
 Al hier vergadert zijn,
 Laet ons malcaer,

Met singhen ende lesen,
In Godt ghepresen,
Met vrucht vermaken fijn,
En eens met een liet gedencken,
Wat een vreucht namaels hy sal schencken
Ons bruydegom goet,
Lof hem daer voor zijn moet.
Niemant en can,
Dese vreucht hier uytsprecken,
Die daer is ontsteken,
Al by den Heere claer,
Sout men niet dan,
Vytgaen van zijn ghebreken,
Daer wy noch insteken,
Ons suyveren te gaer,
Op dat wy mochten ontfangen,
Dese vreucht al met verlangen,
Ons bruydegom goet,
Lof hem daer voor zijn moet.
Want noyt ooghe sach,
Noch in geen hert ghecomen.
Is het dat den vromen,
Van Godt noch bereyt is,
Yder dan mach,
Daer veel van t'haut der bomen,
Eten sonder schromen,
Midden int paradys,
Tis het hout des levens crachtich,
Daer de ziel me spijs waerachtich,
Ons bruydegom goet,
Lof hem daer voor zijn moet,

Salich zijn sy,
Die hier af eet te deghen,
En op s'heeren weggen,
Aldus wandelen schoon,
Die sullen vry,
Vanden tweeden doot weggen,
Die heere hooch ghepresen,
Die gheeft haer sulcken loon,
Sy sullen eeuwich tryumferen,
Vrolick metten Heer der Heeren,
Ons bruydegom goet,
Lof hem daer voor zijn moet,
    Jerusalem schoon,
Een nieu stat van ghebouwe,
Wiens straten van fijn gouwe,
En gront van peerlen zijn,
Voor des Lants troon,
Die vier en twintich ouwe,
Hoortmen daer ontvouwen
Een nieuwe liet devijn,
Die hier na heeft groot begeeren,
Hem sal dit nieu liet wel leeren,
Ons bruydegom goet,
Lof hem daer voor zijn moet,
    In die stadt saen,
En zal men niet behoeven,
Noch eenich bedroeven,
En sal daer niet in zijn,
Son nocte Maen,
Noch enich licht om voeghen,
Maer daer is ghenoeghen,
Aen Godes clær aenschijn,

H1r

Want de Heere uytghelesen,
Die sal selver daer wesen,
Ons bruydegom,
Lof hem daer voor zijn moet,
    Dan sullen bly,
De rechtveerdighe schoone,
Indes Vaders Throone,
Blincken als d'Sonne claer.
In witte Sy,
Ende met gouwe Croonen,
Eeuwelick daer woonen,
So sullen sy te gaer,
Honger noch dorst salse letten,
Want haer ter tafel sal setten,
Ons bruydegom goet,
Lof hem daer voor zijn moet.
    Ja uyt en in,
Sullen sy met hem treden,
Na Malachias reden,
Springen als t'alver' soet,
Dits u gewin,
Comt hier nu toch in vrede,
Al in s'hemels stede,
Ontfangt al daer u goet,
Laet ons dit toch overleggen,
Wat dat daer dan al sal segghen,
Ons bruydegom goet,
Lof hem daer voor zijn moet.
    Met soet geluyt,
Sal de bruydegom spreken,
Want zijn lifd' uyt breken,
Sal vander Minnen brant,

Comt hier mijn bruyt,
 Mijn schoon een Duyf geleken,
 Hy salse aensteken,
 Een Trourinck aende hant,
 Ende noch tot haer viertuyten,
 Al zijn Vaders schat ontsluyten,
 Ons bruydegom goet,
 Lof hem daer voor zijn moet.

Oorlof ten ent,
 Wilt u bruydegom wachten,
 By daghen ende nachten,
 Nimmermeer af en laet,
 Dat hy mach jent,
 Woonen in u ghedachten,
 Doet toch al u crachten,
 Dat ghy hier dus na staet,
 Soo sal u te loone geven,
 Dese vreucht eewich te leven,
 Ons bruydegom goet,
 Lof hem daer voor zijn moet,

□ □

Een nieu Liedeken,

na de wijze: *Looft en verblijt in s'Heeren werck.*

Ro. 8 14.

ma. 23. 34

2 tim. 2-11 Gods kinderen ghy meucht wel zijn, verheucht

Als ghy Gods beloften te recht insiet:

V is bereyt een eewighe vreucht,

Al die met Christus lyden druc en verdriet,

Pro. 3-11.

Heb. 12-5.

Phil. 3 22.

1. Ioh. 3-2. O vrienden en verachtet niet,

Alst u gheschiet om Christus leere,

Ghy sult verblyden seere,

Vanden Heere, ontfanghen een heerlic rijck,

En hem worden ghelijck,
 Ist dat ghy totten eynde, blijft zonder afwijck. *Heb. 10-38*
 Die ghetrauwe blijuen totter doot,
 Die sullent al besitten soo de schrift ontbint, *Apo. 2-10*
 En eten verborghen Hemels broot,
 Och willet wel bedincken vrienden, bemint, *Apo. 2-17*
 Want wie dat altermael verwint,
 Als liefste kint sal wesen, *Apo. 21. 7*
 Van God hooghe gepresen,
 By desen, gedinct hoe ghy sult wesen gheloont *4. Is. 2-24*
 Also Esdras was ghetoot,
 Op den berch van Sion daer sult ghy zijn, gecroont, *Apo. 14-2*
Da. 13-13.
 Groot is den loon diet overdinct,
 Die God zijn volc sal geuen in eewicheyt,
 En sullen als die Sonne blijnckt,
 Blijncken alsoo ons die schriftuere seyt, *mat. 13. 34*
 In het rijcke t'welck haer is bereyt,
 En zijn ghecleet met witte syde, *1. Cor. 15-24.*
 En sullen wesen blyde,
 T allen tijden blincken als voncxkens int riet, *ma. 25-34*
Apo. 7. 9.
Sap. 3. 7.
Apo. 21-4 5. 9.
 En verlost zijn vant verdriet,
 En met vreuchden singen dat soete nieu liet.
 Dan sal vol lachens zijn haer mont,
 Als sy sullen aenschauwen haer blijerschap schoon,
 En sullen wesen ter selver stont, *Psa. 126-2*
ma. 22-30
mat 12-25
Lu. 20-36
ma. 24-13
mar. 13-9.
Dan. 13-15
1Co. 15-42
 Gelijc Gods Engels peur in s'Hemels throon
 Och dinckt altijt op desen loon,
 Als sy u doon seer schandich
 Maer strijdt altijt vailiandich,
 Die volstandich blijven totten endt,
 Die sullen blincken jent,
 Gelijck die sterren claer in des Hemels firmament.

Ps. 92-13. Dan sullen sy wesen ten dien saysoen,
Ghelijck die Sederboomen die lustich staen,
Mic. 4-2. En maken des Heeren voorhof groen,
Als mest calveren, sult ghy wesen en nemen aen
Apo. 2-11. Ghy sult uyt en inne gaen,
Niet en mach u schaen des doots verseren,
Ghy sult eewich triumpheren,
Regeren met Christo op zijnen stoel,
Apo. 3-21
Esa. 62-5. Die sal u nae mijn ghevoel,
Ontfanghen als een boelinne ontfangen wort van haren boel.
Hoe souden wy moghen zijn bevreest,
Apo. 3. Als wy overdincken ons bruydegoms deucht,
Hoe hy tot zijnder bruylofts feest,
Sal dienen al zijn vrienden met grooter, vreucht,
Luc. 12-37 Och lief hoe sult ghy zijn verheucht,
Als ghy meucht jonstich hooren,
Mat. 25-34. Comt hier mijn wtvercoren,
Mijn tresooren besit die voor u zijn bereyt,
Luc. 6-21.
Apo. 21-5. Al vander eewicheyt,
Dan suldy vroyljck lathen al ist dat ghy nu. schreyt.
t Lam sal afwasschen u traenen soet,
En lieflick leyden aen die fonteyn,
Apo. 7-14 Om dat ghy u cleyderkens al in zijn bloet,
Gewasschen hebt wt grooter liefden reyn,
Dan sullen die gheteckende ghemeyn,
Groot en cleyn veel vreucht oorboren,
Gheenen druck en comt haer te voren,
Esa 64 17
1. Cor. 2-9 Noyt oore en hoorde noyt ooghe en sacht,
Noch in noyt herte en lacht
Die vreucht die God sal geuen in desen blijden nacht.
Desen blijden dach vrienden die naect,

Voor die recht leeren treden den engen pat,
Deur welcken pat datmen gheraeckt, *4. Es. 7. 7.*
Mat. 7-14
Luc. 1-22.
Apo. 21-16.
In die autentijcke schoone verchierde stat,
Die den Engel metter maten mat,
Costelicke schat is de muragie,
Sy is schoon van ciraigie
Met coragie, over die mueren sprinckt *Ps. 18-30.*
Op des Lans goeden dinckt,
Die ghy sult ghenieten, als God u daerinne, brinckt. *Esa. 1-19.*
Oorlof notabel Compaignie,
Volcht t'geloofs hertoge als trauwen helt,
En dencken op die schoone melodie,
Als ghy moet inden druck en ghewelt,
Die hayren ws hoofts zijn al ghetelt,
Wordy ghequelt, tsal omme drayen, *Mat. 19-20.*
Al sietmen u schandelijck zayen,
Int mayen, sal men dat schandelijck sien,
Heerlick zijn en nieu, *1. Cor. 15-43.*
Oorlof reyn wtvercoren, hier mede segh ick Adieu.

□ □

Een Nieu Liedeken

**op de wijze
Alsoment singt.**

GOD verleene u pays neeringe en vrede,
O bruydegom seer valliant,
Met u vrou bruyt ende al tgheselschap mede,
Godts geest wil u doen onderstant,
Want godt heeft desen staet seer triumphant,
Ingestelt voor veele tijden,
Om dat wy ons voor den boosen vyant,
In desen staet souden bevryden,
Soomen u toogen sal met een verblijden,

God maecte den mensche eerst al van erde,
 Ende hy gaf hem een mede hulpe Jent,
 Soo genesis getuycht als experde,
 Als twee sielen tot een lichaem inden ent,
 Daerom sullen sy seer obedient,
 Vader en moeder verlaten,
 Om den staet des huwelicx seer excelent,
 t'Onder houden tot haer luyder bate,
 Want het is een staet boven alle staten.

Godt heeft den staet vereert, verheuen,
 Soo wy vinden in die schriftuere claer,
 Tot eener in gelicke beseven,
 Daer hy van water win maecte voorwaer,
 Zacharias traude int open baer,
 Elisabeth goeder tierich,
 Jacob diende langhe met pijn swaer,
 Labam om zijn dochter cierich,
 Om te vermeeren, desen staet, seer vierich.

Tobias heeft desen staet willen vermeeren,
 Hy vercreech door den enghel een huysvrouwe goet
 Daidt ende Abigel sonder verseeren,
 Jochem ende Anna leefden vroet,
 Joseph met Maria Gods moeder soet,
 Abram al met Sara bevonden,
 Hy trock wt zijn lant met groot tegen spoet,
 Christus voor zijn bruyt tot allen stonden,
 Heeft doot helle ende vyant verslonden.

Hier om laet ons altijt bidden en waken,
 En maken ons den ouden Adam quijt,
 Dat wy tot Cristus bruyloft geraken,
 Als hy daer trauwen sal met jolyt,
 De dochter Syon gebenedijt,

Sijn lief zijn bruyt sin coninginne schoone,
 Bereyt u bruylofs cleet tis meer dan tijt,
 Want hy bereyt staet in persone,
 Om u t'onfangen in des hemels troone.

Oorlof hier mede laet danckelick wesen,
 Voor ons Jongers op dit termijn,
 Bruydegom ende vrou-bruyt gepresen,
 Wilt vromelick te samen trecken een lijn,
 Tegent serpent schiet syn fenijn,
 Sullen u vruchten al beclyven,
 Aen u tafel sullen sy sitten fijn,
 Int' getal als planten van olijven,
 Soo ons de Propheet heeft willen beschrijven.

□ □

Een nieu Liedeken

op de wijze: *O Heer der Heerscharen.*

GHenade vrede te samen,
 Sy by u tot elcken keer,
 Mijn broeders naer den betamen,
 Ende mijn susters inden Heer,
 Wandelt op des Heeren wegghen,
 Hier in dit ertsche pleyn,
 Wilt Christum volgen ter degghen,
 En vreest storm hagel noch regghen,
 Maer fondeert u op *den* rechten steyn.

Een steen daer wy af spreken,
 Dat is Christus den hoecsteen hoort
 Die wiert van de lieden verstemmen,
 Ende verworpen verstaet mijn woort,
 Maer wy gheloovige gronden,
 Is hy wtvercoren en goet,

En verlaet hem tot gheen stonden,
Op dat wy niet worden bevonden,
Gelijc de dwase maechden onvroet.

Maer laet ons gelijcken verheven,
Die andere vijf Maechden wijs,
Soo mogen wy eeuwich leven,
En by Godt commen int Paradijs,
In die hemelsche Stede,
Daer eeuwighe vreucht sal zijn,
Dus laet ons wandelen in vrede,
Mijn Broeders en Susters mede,
Soo werden wy salich t'*allen* termijn

Wilt naer de vrede haken,
Hooft wat ons Christus heeft geseyt
Salich zijn die de vrede maken,
Mattheus int vijfde ist uyt geleyt,
Wandelt in vrede coene,
Ghelijc ghy gheroepen zijt,
Soo mocht ghy t'*allen* saysoene,
Op den berch al van spoene,
t'*Nieuwe* liet singen en zijn verblijt.

t'*Nieuwe* liet sullen sy singen,
Ende in vreuchden wesen siet,
Als gemeste Calveren springen,
Soo Malachias int vierde bediet,
Naer dat staet mijn verlanghen,
Vrinden hoort dit besluyt,
Wilt hem t'*allen* tijden aenhanghen,
Christus sal u ontfanghen,
Al voor zijn Dochter en lieve bruyt.

Och Bruyt Christi *ende* Gemeente,
Wilt doch volghen uwen Man,

Die als vleesch en been zijt van Christus ghebeente,
 Houdt vast tot ten eynde aen,
 Tis wel om te beclaghē,
 Dat Godts volck soo seer verstoort,
 In dese laetste daghen,
 Sietmen de lieden vertraghen,
 Al om te gane door d'enge poort.

Den wech is enge en nauwe,
 Die wy moeten treden hier,
 Weynich zijnder die daer opbauwen
 Maer soecken al den ruymen wech schier,
 Die daer leyt totter hellen,
 O menschen wilt wel toe sien,
 Eer dat dien dach u compt quellen,
 Daer die Propheten ons af vermellen
 Dat ghy Godts toorne doen meucht ontvlien
 Wilt nu ontvlieden Gods tooren,
 Dat ghy meucht hooren seer playsant
 Compt hier mijn uytvercooren,
 Besidt mijn rijcke seer tryumphant,
 Twelck u tot alder uren,
 Van eeuwighe tijden is bereyt,
 Dan sal ghedaen zijn ons treuren,
 Veel vreucht sal ons ghebeuren,
 Als wy ontfangen het witte cleyt.

Oorlof broeders en susters generalich
 Maeckt dat u daet Christelic blijckt
 Wilt ghy lieden oock werden salich,
 Geensins van desen steen en wijckt,
 Daer ick oock van verhale,
 Int eerste en tweede vers ist vervaet,
 Dus Broeders princepale,

En susters alle te male,
Bidt voor my Godt vroeck ende laet.

□ □

[G**Od** sy gedanct **O** suster mijn]

Nae de wijze: *Ghy die niet meer int Vleesch en sijt, &c.*

Col. 1-12. G**Od** sy gedanct O suster mijn,

Dat Godt Vader devijn,

Ioh. 18-16

Ioh. 10-4.

Eph. 5-1. Oock heeft vercooren dijn,

Om een van zijn schapen te zijne,

Och wilt hem naer volgende zijn,

En vreest druck nochte pijn,

Op dat ghy meucht seer fijn,

Hier naemaels ontvlieden de pijn,

Want daer compt hoort mijn gewach,

Eenen wreeden fellen dach,

Den welcken verheven,

Saf. 1-15. Is van Safonya beschreven.

Desen dach sal zijn soo wreet,

Mal. 4-1. Als eenen Oven heet,

Verstaet wel dit bescheet,

Och wilt hem ontvliedende wesen,

Op dat het u niet en wort leet,

Maer dat ghy staet bereet,

Om t'ontfanghen het cleet,

Dat Christum sal geven ghepresen,

Ist dat wy hier vroom staen,

Ende hem niet af en gaen,

Wy sullent al besitten,

Apo. 21. Dat cleet ontfangen sonder smitten.

Begheert ghy nu seer excellent,

Te besitten present,

Dat eeuwich rijck ient,

Soo maect dat u Lampe blijft branden, *Mat. 25.*
 Op dat ghy niet met groot elent,
 En compt in sware torment,
 Als die dwase Maechden blent,
 Die daer sliepen als d'onverstanden
 Tot in der middernacht,
 V neerstich daer van wacht,
 Dat ghy vry sonder mincken,
 Meucht als de sonne altijd blincken. *Ma. 13-43*
Deu. 12-13

Blincken als die Sonne claer,
 Sullen wy alle gaer,
 By Godt ons hemels Vaer,
 Ist dat wy hier vromelick strijden,
 Ist dat wy Christum volgen naer,
 In druck en lyden swaer,
 Ja totter doot voorwaer,
 Wy sullen namaels wel verblyden,
 Ende worden gheloont,
 Van den Jongelinck gecroont, *4. Esd. 2-43.*
 Op Syons berch presentich,
 Soo Esdras beschrijft coragentich.

Noch beschrijft Esdras met spoet, *4. Esd. 3-6*
 Van een Stadt vol van goet.
 Die den Engel hem wees soet,
 Wilt daer naer wandelen publijcken
 Den wech is smal als een voet, *4. Esd. 3-3*
 Die ghy betreden moet,
 Maer ghy en meucht zijt dit vroet,
 Als Loths huysvrauwe niet omkijcken, *Ge. 19-26.*
Luc. 1-13.

Mat. 19-21
 Noch als den Jonghen exproot,
 Die Christus woorden verdroot,
 Dat hy om zijn ontfarmen,

Sijn goet soude gheven den armen,
1. Reg. 13-24. Hebt den man Gods voor ooghen siet,
 Die Propheteerde met vliet,
 Te Bethel vaet mijn bediet,
 Teghen den altaer naert vermonden,
 Maer hem naeck't groot verdriet,
 Want hy godts woort verliet,
 Ende niet en hielt het bevel,
 Hy wert ghedoot naer schrijfs oorconden,
 Al van een leeuwe hoort,
 Op den Wech naer s Heeren Woort,
 Och wilt dit wel bedincken,

1. Reg. 18.

1. Sam. 15-19. Dat ghy recht deure gaet sonder hincken.

Neempt een exempel aen Saul bloot,
 Die cleene was devoot,
 In sijn ooghen miniot,
 Daerom hadde godt hem vercooren,
 Maer als hy soude gaen slaen doot,
 Die Amalecyten snoot,
 Hy verliet het bevel groot,
 Op hem soo quam des heeren tooren,
1. Sam. 15-18. En nam het tijcke van hem vry,
 Gaft een die beter was dan hy,
 t Welck was Davidt seer coene,
Act. 13. Die soude al zijnnen wille doene.

Oorlof Ick ben soo teer,
Iac. 5-16. Bidt voor my godt den heer,
 Dat hy my stercken meer,
 In sijn waerheyt niet om door gronden,
 Op dat Ick mach tot elcken keer,
 Op wassen in sijn leer,
 Dat Is wel mijn begeer,

An u mijn suster t allen stonden,
 Oorloof hier mee een slot,
 Oorlof ick beveel u God,
 Dat hy u wijl gheleyden,
 Altijt in sijn oprechte weyden,

□ □

Een nieu liet

op de wijze Van den Psalm Davids: *Salich is hy bevonden, &c.*

Ghenade ende vrede,
 Mijn lieue suster soet,
 En s hemels ghesinthede,
 Wensche Ick u voor een groet,
 Dat ghy daer door meucht smaken,
 Altijt wat hemels is,
 En u wel bereyt maken,
 Om daer te comen fris.

Om daer eens te gheraken,
 So moeten wy met vliet,
 Neerstich bidden en waken,
 Also Christus ghebiet,
 Den Heere van herten vreesen,
 Mijden der sonden stanck,
 Ende goet doen ghepreesen,
 Alle ons leven lanck.

Alsoo langhe als wy leven,
 Moeten wy hier devijn,
 Den heere vast ancleven,
 En hem ghehoorsaem sijn,
 Ons selven heel versaken,
 Ende te buyten gaen,
 Ons lichaem suyver maken,
 Van al dat streckt tot quaen,

Reynicht u mijn beminde,
 Suster al in den Heer,
 Als die wijse ghesinde,
 Al tijt meer ende meer,
 Neempt getrauwelick waer,
 V beroepinghe jdoon,
 Soo sult ghy hier naer,
 Ontfaen d'ewighe Croon.

Verciert u' O Bruyt vercooren,
 Des Lams seer excelent,
 In deucht na den behooren,
 Wast op tot inden ent,
 Die liefde laet niet vercauden,
 Maer wilt vierich voort gaen,
 Op dat ghy meucht behauden,
 t'Gheen dat ghy hebt ontfaen.

Wilt ghetrauwe bewaren,
 Dien costelicken schat,
 Die ghy (hoort mijn verclaren)
 Hebt in het aerden Vat,
 Ontfanghen vanden Heere,
 Door zijn liefde minioot,
 Houdt hem in groeter eere,
 Al tijts tot inde doot.

In dien ghy hebt beginnen,
 Dus vierich inden gheest,
 Wilt met herten en sinnen,
 Daer in wandelen meest,
 Hebt Godt altijt voor ooghen,
 Ende int herte me,
 En wilt u neerstich pooghen,
 Nae die hemelsche Ste.

Int voor nemen wilt niet verflauwen,
 Inden gheest vierich zijt,
 Int gebet wilt niet op hauwen,
 Schickt u al na den tijt,
 Weest vroolick inder hoopen,
 Verduldich in druck en arbeyt,
 En wilt gheduldich loopen,
 Inden strijt die ons vooren leyt.

Treect cloeckelick ten strijde,
 Al met het Sweert des geest,
 Verwint tot allen tijden,
 En weest doch niet bevreest,
 Neempt Gods Harnas vol eeren,
 Haut alsoo goede wacht,
 Om t'quaet van t'Huys te weeren,
 Neerstelick sorghe draecht.

Den Tempele jdoone,
 Soo die Schrift allciert,
 Moet suyver zijn en schoone,
 Daer Godts gheest in logiert,
 Laet ons om ons beclyven,
 Ons selven nemen waer,
 Dat Godts gheest in ons blyven,
 Mach en woonen al daer.

Des Heeren gheest bequame,
 Wensch ick u beyde hier,
 Mijn suster Seyntghen met name
 Met uwen man goedertier,
 Wilt mijn simpel ghedichte,
 Wt liefden doch ghedaen,
 En beghere al ist slichte,
 Bidt ick in danck ontfaen.

Hier mede wil ick enden,
 Mijn simpel ghesanck,
 Willet int goede wenden,
 Reyne liefde my dwanck,
 Wilt my altijd ghedencken,
 In u ghebet tot Godt,
 My dat tot hulpe schencken,
 Bidt ick voor een slot.

Adieu Suster bequame,
 Adieu myn vrinden al,
 Wandelt int licht eersame,
 Hier in dit duyster dal,
 Hier mede wil ick scheidyden,
 Wt dit simpel ghesanck,
 Godts Geest wil u gheleyden,
 En stieren uwe ganck.

[GHeluck welvaart en Eere]

Nae de wijse: *Siet hoe fijn en lieflick mede, En hoe ghenoechelick ist, &c.*

GHeluck welvaart en Eere,
 Moet u van Godt gheschien,
 Door Christum onsen Heere,
 Laet ons zijn lof vermeerden,
 Nu en ten allen tien.

Al die hier zijn gheseten,
 Deur Christum verheven leeft,
 Om drincken en om eeten,
 En laet ons niet vergeten,
 Diet ons al ghegheven heeft.

Hy is ons Godt almachtich,
 Wy staen al in zijnder hant,
 Laet ons hem loven eendrachtich,

Hy sal ons wt liefden crachtich,
 Schencken zijn rijcke plaisant.
 Hy is der sonden ontlader,
 Dus smaectt zijnder vreuchden keest,
 Eet en drinckt alle gader,
 Het wort ons ghesont vanden vader,
 den soon en den heyligen geest,
     Laet ons te samen spreekken,
 den heere lof prijs en danck,
 Sijn gratie is hier ghebleecken,
 An ons menschen vol van ghebreecken,
 die hier versaedt zijn met spijs en dranck.
     Laet ons gehoorsaem wesen,
 En altijd zijnen lof vermeert,
 Wy zijn, zijn kinders ghepresen,
 Alsoo wy in Matheus leesen,
 die ons aldus Bidden, leert.
     Onsen vader vol alder same,
 die daer inden hemel zijdt,
 Gheheylicht sy uwen name,
 V Rijcke toecome bequame,
 Vwen wille schiede altijd.
     Inden Hemel als opder aerden,
 Gheeft ons heden ons daghelijckx broot,
 En vergheeft ons Heere volwaerden,
 Onsen schulder die ons oyt deerden,
 Wy vergevense al cleen en groot.
     En laet ons tot gheender spatie,
 O Heere deur onse misdaet,
 Niet vallen in gheen temtatie,
 Maer deur u groote gratie,
 Maer verlost ons heere van alle quaet,

Want u is dat rijcke vol vreedē,
 Verhoort ons o Hemelschen Godt,
 Die cracht en Heerlick heeden,
 Van nu tot inder eeuwichēyt mede,
 Amen seggen wy voor een slodt

□ □

[HOort altesamen een vermaen]

Nae de wijze: *Broeders die nu gheroepen zijt, &c.*

HOort altesamen een vermaen,
 Wat wy in de Schriftuer, vinden staen,
 Sal ick u gaen verclaren,
 Op dat ghy niemant en verdoemt,
 Oft van geene wercken en beroemt,
 Also ons Lucas gaet openbaren.

Twee zijn daer gegaen inden Tempel hoort,
 Om te bidden, spreeckt Christo, verstaet het woort
 De een was een Phariseus van desen,
 En dander was een Publicaen,
 Oft een sondich mensche, so wy verstaen,
 Alsoo wy int Euangelie lesen.

De Phariseus sprac, dit wel bevroet,
 Heere ick geef thiende van al mijn goet,
 Ende heeft hemselven ghepresen,
 Ic en ben ouerspeelder noch moordenaer quaet
 Als ander menschen opstinaet,
 En heeft op den Publicaen gewesen,
 Maer lacy de sondighe Publicaen,
 En dorste zijn ooghent niet opstaen,
 Maer badt met groot verlangen,
 O Heer almachtich gebenedijt,
 My arme sondaer genadich zijt,
 Die is rechtveerdich wt den Tempel gegangen.

Hier by weten wy een cleyn vermaen,
 Dat niemant op zijn eyghen werck sal staen,
 Aen Phariseo neemt exempel,
 Die hem opgeblasen ginck beroemen,
 En wilde den Publicaen verdoemen,
 Die daer achter hem lach inden tempel.

Ten gelt ons wet noch besnijdenis puere,
 Dan alleenlijck een nieu creatuere,
 Als Paulus doet vermonden,
 De oude Adam moet sterven met zijn natuere,
 Souden wy verrijsen met Christo, nae Schriftuere,
 Onderdanich zijn niet meer der sonden,

Wat batet Schriftuere ghelesen fijn,
 Als wy daer door niet gebetert en zijn,
 Hoe dorven wy dat pont aenverden,
 Sy en doen geen profijt tot geenen termijn,
 Dus wil hen naken de ewighe pijn,
 Sy begraven t'pont inder aerden.

Jacobus die beschrijvet ons bloot,
 Dat tgheloove sonder werck is doot,
 Maer het werck daer hy af wil spreken,
 Dat Godt van ons wil hebben gedaen.
 Ist, dat wy weduwen en weesen bystaen,
 En den armen de ha[nt] toesteken.

Een Schriftgeleerde inder Wet, wilt dit bevroen
 Sprack tot Christum, wat sal ick doen?
 Om int rijcke Gods te comen,
 Christus sprack: Hebt lief uwen Heer uwen God
 Doet uwen naesten, dits tweede ghebot,
 Als u selven, het sal u vromen,

De Schriftgeleerde sprac tot Christum fijn,
 Ick en weet niet wie mijn naeste mach zijn,

Hoort wat Christus ginck ghewaghen,
 Het reysde een man van Jericho, dit gelooft,
 Na Jerusalem, daer hy worde berooft,
 Onder de moordenaers half doot gheslagen.

T'ghebuerde in een corte tijt,
 Dat daer een Priester ende een Levijt,
 Den selven wech quamen ghereyst,
 Sy sagen hem aen, maer sy zijn voorby gegaen,
 Maer corts daer na een Samaritaen,
 Wert ontsteken met bermherticheyt.

Olie ende wijn in zijn wonden goot
 En verbant hem zijn wonden wt liefden groot,
 En brocht hem op zijn peert sonder falen,
 In de Herberghe, en heeft den Weert gesecht,
 Daer zijn twee penningen, wat ghy meer verleecht
 Als ick weder com', sal ick u betalen.

Christus sprack den Schriftgeleerden na dien
 Wie mach de naeste wesen van dees drien,
 Hy antwoorde Christo, soot mach blijcken,
 Ende sprack tot Chrystum saen,
 Die bermherticheyt heeft ghedaen.

Princelicke Broeders wilt verstaen,
 Christum by desen Samaritaen,
 En soeckt gheen ander exploten,
 Want hy Olie der bermherticheyt in ons goot
 Als wy laghen ghewont ter doot,
 Heeft hy zijn bloet voor ons vergoten.

□ □

[HOpen laet ons broeders valiant]

Nae de wijze: *Soudmen sulck een Coopmanschap doen, En soumer niet eens op drincken, &c.*

HOpen laet ons broeders valiant,
 Op den Heere verheuen,
 Onsen Hoorn, ende Heylant, 2. *Sam. 22*
Colo. 16.
 Ter salicheyt becleuen,
 Dus hopen wy.
 Op hem, van hem t'ewich leven,
 Te krijgen vry.
 Eenen schilt is die Heere geheel, *Psal. 1-14.*
Psal. 91.
Esaie 67.
 Alle die op hem vertrouwen,
 Schincken hy haer zijn erfdeel,
 Hier naer sal sonder flauwen,
 Dus hopen wy,
 Op sulcx dat ons nae behauwen,
 Sal wesen bly.
 Niet en sal ons de hope goet,
 Laten t'eenige tijde,
 Beschaempt blyven in tegenspoet, *Rom. 5.*
 Maer vast sonder vermyden,
 Recht hopen wy. *Mat. 12.*
1. Pet. 1.
 Moeten, op de ghenade blijde,
 Jesu Christi.
 DE hope naet t'gene men siet, *Rom. 8.*
 Voor ooghen hier op aerden,
 Die en mach doch verstrecken niet, *1 Cori. 15.*
 Der sielen yet van weerden,
 Dus hopen wy,
 Op t'onsienelicke expeerden,
 Dat ewich zy.
 RICK, wy zijn bevonden claer,

Soo hope liefd' geloove,
 Ouervloedelijc eenpaer,
 By ons sy onverschooouē,
 Dat hopen wy,
 Te comen de salicheyt hier boven,
 Int eynde by.

DE vreuchde die daer wesen sal,
 En is niet om wt spreken,
 Wy werden daer genesen al,
 Van elendich gebreken,
 Dus hopen wy,
 Dat ons de heere hier toe werdelijcke
 Sal maecten hy,

WILDE hem elck nu voegen pleyn,
 Om nae Gods woort beginnen,
 Te treden, om int herte reyn,
 Door nieu vereenichde sinnen,
 Als (hopen) wy,
 Te hebben tot haeren gewinne,
 Ter lester ty.

GEBO, den seden rechte vroet,
 Van den heere, ten toone,
 Voor gestelt, tot ons behoet,
 Te houden rechte, ydoone,
 Dat hopen wy,
Mat. 19. Ooc daer door te erven de croone,
 Vol melody.

REN. gneren sonder swaericheyt,
 By den heere der heeren,
 Daer wy in volle claericheyt
 Hem sullen sien val eeren
 Dat hopen wy,

Ist dat wy niet van zijn leere ceere,
 Om zijn perty.
TOT den heere broeders deuijn,
*BO*ven al t'betrouwen stellen,
 Crachtich laet ons, dat hy beloft fijn,
HoLT. Hy sonder heele, *1. Reg 2.*
 Dus hopen wy,
 Hier naer by hem te zijn sonder veruele,
 In heerschapey,

Staet nae vrede,

□ □

Een Liedt

op de wijze van den 23. Psalm.

Hantreycking' en ghenade wilt my gheven,
 God in goetheyt en macht seer hoch verheven
 V maysteyt dat ic te recht mach prijsen,
 En metter daet goe danckbaerheyt bewijsen,
 Voor al die schoon en heerlicke weldaden,
 Van u ontfaen o fonteyn der genaden.
 Nacht ende dach dat ic mach overweghen,
 Met een ghemoet ganschlick daer toe, *genegen*,
 V goetheyt groot, en die louen te deghen,
 Dat ick van u de kennis heb ghecreghen,
 Om nae u wil goet ende welehaghen,
 Te dijenen u al mijnes levens daghen,
 Reyn onbelet van des waerheys vyanden,
 Doet dat ick u hier diene in dees landen,
 Alwaer ick nu in vryheyt bin ghecomen,
 Soo dat ick geen vervolch behoef te schromen
 Gaer van ghy my genadelijc hebt gaen vrijen,

Doet doch dat dit ten besten mach gedien.

Out ende Jonck van dijne uyt ghelesen,
 Behoeven nu niet alsoo seer te vreesen,
 Vyanden quaet, die t'Lichaem willen quellen,
 Maer veel meer die *den* mensch' brengen ter hellen,
 Als duyvel en werelt met vleesche lusten,
 Daer teghen elck Christen hen wel moet rusten.

Soo wanneer als s'*lichaems* vyanden swijgen,
 Gemeenlic dan d'andre victori krijgen,
 Als d'mensch is vry *van* des *lichaems* benauwen,
 Sietmen *hem* veel tijts in het goet verflauwen,
 Dus bidt ick Heer met ootmoediger stemme,
 Doet dat ic dees vyanden te recht temme.

Doch doet my nu *daerom* seer wacker waken,
 Dat dees vryheyt my niet sorchloos gae maken
 Dat met het Vleesch deur s'werelts schoon aenschauwen,
 Werd' lustich, en doe de liefde berauwen,
 Dat ic den Leeuw die my soo gaet bespijeden,
 Soo wedersta, dat hy moet van my vlijeden.

Ter rechter noch ter slincker doet my wijcken
 Maer t'aller tijt mijn stantvasticheyt blijcken,
 Dat ick my niet verheffe in voorspoede,
 In tegenspoet oock niet en worde moede,
 Dan doet voorspoet in my dancbaerheit bouwen,
 En tegenspoet op u een vast betrauwen.

Wt alle dinc op dat my voorcom t'goede,
 En ick in my de deuchden heerlick voede,
 Dat die soo seer toenemen ende wassen,
 Dat geen vyant my meer en can verrassen,
 En mijnen lust sy boven alle saken,
 V heyligen naem groot en heerlick te maken.

En ghelick in de groote huysghesinnen,
 Veel vaten zijn, daer van de sommige binnen,
 Ghebruyckelick tot oneerlicke dingen
 En d'andren weer eerlicken dienst volbringen,
 Doet dat ick bin voor u een vat ter Eeren,
 Datmen tot een goet gebruyck mach bekeeren,
 Anders niet doe soo lang ick leef op aerde,
 Dan dat ic in deuchts toeneeming' volheerde,
 Op dat ghy haer van my recht wart gepresen,
 Mijn naeste oock van t'quaet tot goet gewesen,
 En ic hier nae met vreuchden mach versamen,
 Met u mijn Heer, en allen heyligen Amen,

Verwint deur verdraghen,

□ □

Die Historie van den Ouden Tobias ende zijnen Soone

naer de wijze van den Samaritaen,

Hoort al te saemen dese Historie schoon,
 Van den Ouden Tobias ende zijnen Soon
 Wilt de Schriftuere aenhooren,
 Tobias was gheboren verstaet wel my,
 Wt den gheslachte van Neptaly,
 Een man Gods wt vercooren.
 Hy heeft den hongherighen spijs bereyt,
 Den dorstigen gelaeft ende den Naecten gecleyt
 Den Armen en heeft hy noyt vergheten,
 Hy traude een Huys-vrouwe deuchdelijck vermaert,
 Die heeft hem eenen sone ghebaert,
 Die dede hy oock Tobias heeten,

Sy hebben haren sone met alder ootmoet,
 Al in de vreesse des Heeren nu gevoet,
 Tot alle deuchden wilden sy hem nu bringen,
 Tobias beminde oock zijnen soon,
 Maer niet als nu dese Ouders doen,
 Die haer kinderen niet en bedwingen,
 Jereboam een Coninck van Israel,
 Die richte op veel gulde Calveren snel,
 Die sy voor haren Godt aen baden,
 Doen liet den Coninck een gebodt uyt gaen,
 Soo wie dese calveren niet en bade aen,
 Die soude men dooden sonder genaden.

Dit en heeft Tobias niet gedaen,
 Hy is met zijnen sone naer Jerusalem gegaen,
 Om t'Conincx ghebot sy niet en gaven,
 Den levenden Gods sone hebben sy gebeden,
 Tobias ginck in Dorpen en in Steden,
 Die dooden heymelick begraven.

t'Gheburde dat Tobias met ongemack,
 In zijne scheure ginc liggen onder t'dack,
 Om te slapen is hy in getorden,
 Daer Swaeluwen nestelden om hooch,
 Haren dreck viel in Tobias ooch,
 Daer is Tobias blind geworden.

Die Godtlose hielden met hem den spot,
 Sy vraechden wel waer is nu uwen Godt,
 Wie sult ghy nu uwen noot claghen,
 Wat helpen nu u Almosen die ghy gaeft,
 Of dat ghy hebt den dooden begraeft,
 Siet hoe dat uwen Godt u compt plaghen.

Tobias riep, hy en conde niet ghesien,
 Och den wille des heeren moet gheschien,

Hoe soude ick my daer in bedroeven,
 Wat baet dat ghy by uwen afgodt vloect,
 Salich zijn de gene die Godt versoeckt,
 Den heere wil ons met lyden proeven.

Tobias riep zynen soon wat,
 Ghy sult gaen reysen naer Rages den Meden
 Tot Gabel mijn vrintt verheven,
 Die hebbe ick eens thien pont Silvers geleent
 Dat gelt sult ghy gaen halen mijn lieve kint,
 Sijn handschrift sal ick u geven.

Gaet uyt mijn sone op die strate ghewis,
 En siet offer gheen gheselschap en is,
 Die met uwen wech passeren,
 Den sone vant daer een Jongelinck staen,
 Die was bereyt om uyt der Stadt te gaen,
 Maer het was den Enghel des heeren.

Tobias vraechde dese Jongelinck siet,
 Vrint weet ghy den wech naer Rages niet?
 Jae ick sprack hy sonder schromen,
 Ick salder u wel goet geselschap doen,
 Compt doch by mijnen Vader sprack Tobias toen,
 Den Engel is in tobias huys gecomen.

Wilt ghy mijn soon geleyden sprac den oude tobias,
 Jae ick sprac den Engel en brengen even ras,
 Tobias moeder seer schreyde,
 Treet henen sprac den Vader in name des heer,
 Och mijn lieve soon comt toch haestich weer,
 Godts Engel wil u gheleyden.

Als sy nu quamen by Tygheris een watervloet,
 Daer wol tobias gaen wasschen zijne voet,
 Een visch quam daer op dewinden,
 Tobias die riep zynen me-geselle expres,

Mijn broeder helpt my doch van desen visch,
t'Schijnt dat hy my wil verslinden.

Doen sprack den Engel des Heeren reen,
Treck den visch opt lant haut hem van een,
Grijpt den visch by de kaken,
Haut zijn galle, lever ende hert onbeswaert,
Siet dat ghy dit altemael wel bewaert,
Sy zijn seer goet voor sommighe saken.

Tobias trock den visch op het lant,
En hy heeft hem alle zijn inghewant,
Wt den visch ghesmeten,
Maer hy heeft by een vergaert,
Den lever van den visch ende galle reyn van aert,
Den visch hebben sy gheten.

Doen sprack den Engel des Heeren soet,
De galle van desen visch is goet,
Om quade oogen me te wrijven,
De lever van den visch is goet en correct,
Als ghyt' op gloyende colen lecht,
Om den vyant te verdrijven.

Doen sprack Tobias en hy heeft gevraecht,
Waer gaen wy ter herberge dese nacht,
Den Engel sprack met soeter stemmen,
Hier by woont Raghuel vol deuchden befaemt,
Die heeft een dochter Sara ghenaemt,
Die sult ghy tot een huys-vrauwe nemen.

Sara die is een eenige dochter teer,
Haren vader en heeft gheen kinderen meer,
Doen heeft Tobias weer ghesproken,
Teghen zijnen geselle met woorden plat,
Ick hebbe gehoort sy heeft seven mans gehat,
Die sy heeft den hals ghebroken.

Doen sprack den Engel des Heeren onbesneeft
 Den vyant over u geen macht en heeft,
 Ick seght u vry onverholen,
 Maer die Godts geboden verachten coen,
 En nemen haer vrouwe om haer oncuysheyt te doen,
 Alsulcke zijn den vyant bevolen.

Maer als ghy comt met u bruyt eerbaer,
 In haer slaep-camer om te slapen by haer,
 Soo valt alle beyde den Heere te voete,
 Neempt dan dit van desen visch,
 Leghtse op gloyende colen fris,
 Den vyant sal ruymen moeten.

Sy zijn tot Raghuel in t'huys ghegaen,
 Raghuel heeftse soo vrindelick ontfæen,
 Hy sprack tot zijn vrouwe eerbaer,
 Siet eens doch dese Jonghelinck schoon,
 Hoe ghelijck is hy mijn Susters soon,
 Ghelijck oft hyt' selver waer.

Hy vraechde mijn Broeders van waer zijt ghy?
 Hy is uyt den geslachte van Nephtaly,
 Sprack den Engel Godts ydoone,
 Doen vraechde Raghuel mijn vrinden siet,
 En kent ghy Tobias mijnen broeder niet,
 Den Engel sprack, dit is zijnen soone.

Raghuel sprack mijn sone ghy zijt,
 In den name des Heeren ghebenedijt,
 Hy schreyde van blyschappen ghemeten,
 Men heeft daer eene schoone maeltijt bereyt,
 Doen heeft Tobias tot Raghuel gheseyt,
 Ick en sal drincken noch eten.

Ofte ghy sult my beloven nu u trau,
 V dochter Sara te gheven tot een huys-vrau,

Als Raguel dat hoorde,
 Hy dachte sy heeft seven mans versocht,
 En alle seven om den hals ghebrocht,
 Sy mochten desen Jongelinc ooc vermoorden.

Raguel hier op geen antwoorde en gaf,
 Doen sprack den Engel des heeren straf,
 Raguel ghy en sult niet vreesen,
 Laet t huylick aldus gheschien,
 Het is van Godt alsoo versien,
 Geen ander mans vrouwe en salse wesen.

Raguel weende en sprack mijn soon,
 Den wille des heeren sal ick doen,
 De heere wil u beyde bevryen,
 Den Godt Abrahams, Isack ende Jacop,
 Die sal sprack Raguel also ick hop,
 Alleen u saet gebenedyen,

Tobias is s Avons met Sara getreen,
 In haer slaepcamer ende den heer gebeen,
 Al de nacht met suchten ende weenen,
 Tobias heeft den lever van den visch voorseyt
 In de camer op gloeyende colen gheleyt.
 Den Engel jaechde den vyant heenen.

Omtrent den dage riep Raguel wel so straf,
 Sijn knechten op om te maken een graf,
 Ten sy door Gods genadighe gaven,
 Sprack Raguel ick sorghe ghewin,
 Dat tobias oock den hals gebroken is,
 dat wy hem voor den daghe begraven.

Raguels dienstmaecht die camer ontsloot,
 Sy soude gaen besien of tobias was doot,
 Tobias sliep by zijnder vrouwe,
 Raguel met zijn huys-vrouwe waren so verblijt

Sy hebben den heere gedanct ende gebenedijt,
Een schoone bruyloft is daer ghehouwen.

Tobias altijts op d'zijnen dacht,
Soo haest als zijn bruyloft nu was volbracht
Hy bat om oorlof menich werven,
Och Raguel mijn ouders verlangen so seer,
En quame ick op mijnen tijt niet weer,
Sy mochten beyde van rauwe sterven.

Raguel en heeft niet lange gebeyt,
Hy heeft de helft van zijn goet bereyt,
Rinderen ende schapen, rossen en waghén,
Veel Esels, kemelen met groot gewelt,
Waren geladen met goet en gelt,
Soo veel als sy mochten draghen.

Aldus is tobias en zijn bruyt eerbaer,
Met den Engel des heeren getrocken van daer
Tot zijnen vader met verlangen,
Tobias moeder och lasen was so seer bedroeft
Om dat haren sone soo lange hadde getoeft,
Met grooter blyschap zijn sy daer ontfangen.

Tobias nam de galle van desen visch,
En streeck zijn vaders ooghen ghewis,
Godt heeft hem zijn ghesichte ghegeven,
Hy heeft Raguels dochter Sara anschaut,
die zijnen sone Tobias hadde getraut,
Met grooter rijckdom hooch verheven.

Denckt wat grooter blyschap daer was,
doen Tobias van zijn blintheyt ghenas,
Hy sach door Godts genaden,
Hy sprack tobias mijnen lieven soon,
Wat loon sullen wy desen Jonghelinck doen,
die u geleyt heeft, van alle zijne weldaden.

Mijn Vader sprack den jongen Tobias wel ghemoet,
 Wy sullen hem geven die helft van onsen goet,
 Doen sprack den Engel met verlanghen,
 O Tobias danct den Vader voor zijn weldaet
 Die my tot u ghesonden heeft sonder verlaet,
 Geen loon wil ick van u ontfanghen,

Ic ben een Engel des Heeren uyt den troon
 Van Godt gesonden om uwen persoon,
 Gheen claerheyt heeft daer ghescheenen,
 Sy vielen alle te samen ter aerden neer,
 Sy saghen den Engel des heeren niet meer,
 Den Engel Gods voer daer heenen.

Sy lagen wel drie uren op de aerde bloot,
 Sy loofden den Heeren van zijn gaven groot,
 Tobias badt O Heer, O Leven,
 Ghy hat my genomen dats mijn gesicht,
 Nu hebt ghy my O heere wederom verlicht,
 Den rechtveerdighen hebt ghy noyt begeven.

Dus leefde tobias sone vol alder eeren,
 Met Sara zijn huys-vrauwe in de vreese des heeren,
 Sy dienden God als trouwe dienaren,
 Sijnen vader leefde noch so menigen dach,
 Tot dat hy zijns soons kinderen sach,
 Sijn ouderdom was negen ent negentich iaer.

Tobias sprack mijn sone in zijn laester ure,
 En valt den armen ter werelt niet sture.
 Maer ghy sultse spijsen en laven,
 Dus is Tobias van de werelt ghescheen,
 Sijn siele hoope ick rust by Christum reen,
 Tot Ninevee leyt hy begraven.

□ □

Een Nieu liedeken

nae de wijze: *Wilhelmus van Nassauwen, &c.*

Ick bidde u elck wilt hooren,
En doet nae Petrus raet,
Bedwinght u tonghe al vooren, *1. Pet. 3-10*
En seght van niemant quaet,
Alst t woort is uyt den monde *Psal. 34-13*
Ia. 1-26.
Verstaet hier af den sin,
Het loopt seer haest int ronde,
Ten keert niet weder in, *Ia. 3-3.*
    Weet ghy niet te verhalen,
Wat goets van uwen vriend,
Swijcht liever al te male, *Sy. 19-9.*
t Quaet nergens toe en dient,
Hebt ghy oorsake al vooren,
Spreeckt hem tusschen u tween, *Ma. 18-15*
Luc. 17-3.
Misschien sal hy u hooren,
En sult met vriend-schap scheen,
    Oorblasers int verseeren, *Ga. 6-3.*
En Faemroovers seer fel,
En mochten niet verkeeren, *Psa. 101-8.*
Psal. 5-6.
Onder tvolck van Israel,
Men moestese wt roden,
Hoe cant doch nu bestaen,
Daert weder is verboden,
Hoe sal dit al vergaen,
    Soudt ghy achter-clap segghen, *Iaco. 4-4.*
Van uwen broeder net,
En hem t oordel oplegghen, *Leui 19-15*
Ghy achterclapt de wet,
Dus soudt ghy Rechter wesen, *Pro. 18-8.*
Maer geender van dien,

Den wet geveer gepresen,
Salt niet laten sien.

Rom. 2-1.

Luc. 6-37.

Mat. 7-1. Die schult cont ghy niet toogen,
O menschen tot geender tijt,
Die hem tot oordeel pooghen,
En daer besmet in sijt,
Hier me cont ghy verdomen,
V selven siet wel toe,
Als Christus nu sal comen,
Hoe wert ghy dan te moe.

Syr. 5-16.

Psa. 15-3. Een blameerder is schadich,
Is dat niet een groot leet,
Ende zijn doen verradich,
Wat hy heymelick weet,
Dit zijn heylicke seden,
Ende van Godt verboon,
Laet andere met vreden,
Aensiet u selfs persoon.

Recht mach men~~t~~ God wel clagen
Dat men hier soo menich faut,
Godts woorden hoort ghewagen,
En soo weynich afhaut,

Syr. 28-31

Syr. 21 28V Gaut cont ghy wel waghén,
Doet alsoo met u woort,
Spreeckt dan daer t'is ghelegen,
Niet waerheyt soo t behoort..

Ist niet verloren ghesongen,
En van Gods woort gewaecht,

Iac. 1-26.

Psa. 34-13 Bedwingt men niet zijn tongen,
Den dienst Godt niet en b'haecht,
Haeckt men niet nae den vrede,
1. Pet. 3 10 Heylicheyt tot allen rien,

Godt in zijn heerlick hede, *Iac. 3-5.*

En machmen nemmermeer sien.

Constmen eenichsins keeren.

Naer tbeste soo tbehoort,

Alsmen yemant hoort blameren,

En men loopt voort en voort,

Wat int herte is ghelegen,

Dat is voor een besluyt,

Wie tmede gaet of tegen,

Dat spreeckt men ten monde uyt.

Claghelijck ist in aenschauwen,

Dat men hier zijnen tijt,

T Sy mannen ende vrouwen, *Pro. 26-20.*

Met achterclap verslijt,

Als wy eens moeten scheyden, *Psa. 15-1.*

Pro. 18-6.

Onversiens van hier vlien,

Dan ist mocht ick noch beyden,

Ick saude wel het toe sien. *Syr. 5-16.*

Een oorlof nu ghehuldich,

Niemant en trecks hem aen,

Dan die hem hier vint schuldich,

Elck wachte hem daer van,

Al seghtmen int ghemene,

De Wet men hauden sal, *Iac. 2-10.*

Deut. 27-27.

Mis-doetmen nu int eene,

Soo heeftmen schult in al.

Die waerheyt claer 'een-paer,

Veel ghewelt lijf,

Sonder vaer 'met haer,

Altijt int velt zijt.

□ □

[IN reynder liefde ongefaelt]**Nae de wijse: *Gheeft my te drincken nae mijnen dorst.***

IN reynder liefde ongefaelt,
 Laet ons broeders vrienden te samen,
 Al soo die schrifteure verhaelt,
 Ons voegen om den Christen name,
 Daer wy wt liefde sonder blame,
 Nae den betame, zijn in gestelt,
 Wel uyt te voeren recht byname,
Tit. 3.

*Rom. 6.*In Desen tijt die hier noch gelt.

Sijnde in Christo Jesu recht,
 Verandert door vernieuwde sinnen,
 En ons als gehoorsame knecht,
 Hebben Bereyt om soo wt minnen,
 Christum te hebben in t'herte binnen,
 Van int beginne, tot deynde Jent,
 Hem te dienen, dats d'ouer-winnen,
 Die hem getrouwe blijft tot den ent.

Ioan. 15-1. Al Die volstandich blijuen net,

In Christi wet, reyn ombesweecken,
 Volgen zijn voetstappen onbesmet,
 Haer en sal hier doch niet ontbreecken,
 Als t'herte rechtelijc blijft ontsteecken,
*Mat. 16.*Nae Christus spreecken, sal hy ontfaen,
 Van Christo selue, zijn heerlijk rijcke,
Mat. 24.

*Ioan. 15.*Tot een salich beclijven saen,

Clijuen vast aen Christi einpaer,
 Als ranck vruchtbaer, tot elcken stonde,
 Laet ons O Broeders altegaer,
 Dat wy hier naer, niet zijn bevonden,
 Alsoo ons die schrift gaet oorconden,
 Als d'ongesonde, rancken quaet,

Die geordineert zijn naet vermonden,
 Om af te snijden met der daet.
 Kennen aen zijn vruchten exeert,
 Machmen den boom, en ranck beseven, *Mat. 12.*
 Elcken goeden boom eerweert,
 Brengt voort goede vruchten verheven,
 Die daer strecken tot deewich leven,
 Soo claer beschreven, staet valiant,
 Den quaden boom daer beneuen,
 Met zijn quad' vruchten wert verbrant.
 Geestelijck laet ons altijd,
 Wesen met vlijt tot alder euren
 Al doet t'vleesch hier tegen verwijt,
 Aenverdet strijt, met swaer labeuren,
 Den geest moet sulckx al beseuren,
 Ten sal niet deuren, eewich termijn,
 Soo wy, recht deur sonder besmeuren,
 Gaen, t sal hier haest overwonnen zijn.
 Overvloyen door des geest's macht,
 Is ons gevraecht door godts genade,
 Laet ons al soo uyt storten sacht
 Der reucken cracht vroech ende spade,
 Hier toe gebruycken tallen stade,
 Van godt berade, al onse vlijt,
 In s'werelts crijt, recht onse pade,
 Steuren nae s'heeren woort subijt.
VER-Tragen wy en mogen niet,
 Maer moeten vliet, met nerstichede,
 Bethoonen in het gene siet,
 Dat wy van Christo hier ter stede,
 Hebben ontfaen als zijne lede,
 T'pont te besteden, tot woecker dat,

Laten oprijzen nae Christen sede,
Ons licht voor dese werelt bat.

SOO Nu ons licht schijnt ter werelt blent,
Dwelck wert bekent in wandelinghe,
Nae Christi aert leer reverent,
Heel om gewent, van d'aertsche dinge,
Wt herte ende sinne dwinge,
Om te vol bringen, Godts wil en raet,
Hier by bekent wert onderlinge,
Den name Christi vroeck en laet.

AMEN. Voor t'slot Broeders vermaert,
Neempt goet regaert, tot allen dage,
2. Cor. 4. Den weerden schat (die ghy vergaert,
Hebt) wel bewaert wilt niet ver t'sagen,
Vreest met Satans listighe lagen,
Gans u behagen, in den Heer stelt,
Met een ootmoedich herte verslagen,
Bucht u ghy sult behouden t'velt.

Staet nae vrede.

□ □

[JEsabels Priesters zijn opghestaen]

Nae de wijze: *Het saten drie Lants-Knechten, In den Coelen Wijn, &c.*

JEsabels Priesters zijn opghestaen,

1. Reg. 18-19. Met de valsche Propheten hoort mijn vermaen,

Sy brengen t volck in dolen,

1. Reg. 19-10 22-6. Sy leerense tot hauten, tot steenen beelden gaen

Godts Eer worter door ghestolen,

Ose. 4-12. ende 8-6. Ten blijft niet verholen.

Sy segghen dat sy Godts Stede-hauders zijn,

Sy brengen d'onnosele in swaer gepijn,

2. Reg. 1-2 Van die Gods woort vermonden,

Sy vergeven om gelt door eenen heyligen schijn

Den Menschen haerlieder sonden,
t Zijn valsche vonden.

Wort yemant oock met sieckten gequelt, *Esa. 8-9.*

Sy seggen: gaet bevaert offert daer u gelt,
Brenge Eyeren, Vleesch, Boter en Koren,
Een Wasse-Keerse die moet daer zijn gestelt,
Och vrienden tis al verloren,
Al sulck oorboren.

Dan stichten sy eenen ommeganck,
Sy brengen t'Volck in sulcken bedwanck,
Wildy in dees Gilde commen,
Soo suldy zijn bevrijt met u huys u leven lanc
Deur t ghebet van deser heyliger bloemen.
Schaut sulck verdoemen. *Mat. 15-23.*

Dus moet ghy brengen oft senden alle Jaer
V Offerhande op desen Outaer,
Tot onderstant van desen dienste lichte,
Die wy hier celebreren voor elcken openbaer,
Gheeft penningen goet van gewichte,
Tis een quaet ghestichte,

Den offer vande bevaert tot alder stont,
Valt Jesabels Priesters inden mont,
Alsoo men mach aenschauwen,
Niet tot profijt der armen siet desen loosen vont, *Deut. 15-7*
Maer sy gevent den lichten vrouwen,
Al diese hauwen.

Hoe sauden de sulcke Gods Stede-hauders zijn,
Die niet en onderhuden Gods geboden fijn,
Die giericheyt en dronckenschap hantieren,
Horreerders, afgodendienaers reket God fenijn,
t'Gheslachte der Slangen gieren, *Ier. 7-9.*

Mat. 3-7. 22-33.
En boosen dieren.

Die daer dienen en wandelen byden Outaer,
*Deut. 18-1*Die moeten daer by leven, dit seggen wy voorwaer,
 Het staet soo geschreuen,

Cor. 9-13.

*Heb. 13-10*Der menschen gheboden leeren sy eenpaer,
 Gods woort wert daer door verdreven,
 En uytghewreven.

Ps. 118-22. Den Outaer daer de Schrifteure af seyde,
 Is Christus de steen seer hooghe geleyt,

*Mat. 21-42.*Die vanden wercklieden was verdreuen,
 Hy is den rechten wech en oock de salicheyt,

*loa. 19-17*Is ons ghegeven.

Die by desen Outaer leven wilt,
*Eph. 6-16.*Doet aent Geloove tot eenen schermshilt,
 Ter salicheyt wilt u begeven,

*1. tesa. 6-8*Aen veert *heb.4-12* Gods woort van d'ongeloove stilt
 Soo suldy byden Outaer leven,
 Soo daer staet gheschreven.

Paulus die heeft by nacht gewrocht,
Act. 18-3. end. 10-34

1. ths. 3-8.

*thes. 3-10.*Door dwerc zijnder handen heeft hy den cost gecocht
 Inden dach ginc hy Preken en leeren,

Die niet en werct, en sal niet eten ten baet, niet ondersocht,
 Al draghen sy langhe kleeren,

Tis t'woort des Heeren.

Och vrienden betraut op Christus woort,
 En *Io. 14-21* wandelt in zijnder liefden voort,
 Wilt u van alle boosheyt keeren,

Tis *Baru. 6.*t'vergheefs dat ghy af-gods dienst oorboort,
Sapi 13-14

*Exod. 20,*Tis teghen tghebodt des heeren,
 Schaut sulcke leeren,

De *Ap. 18-8.*val van Babylon sal comen schier,
*Apo. 13-1.*De Beest werdt gegrepen door Gods bestier,

Met alle haer valsche Propheten,
En al *Mat. 25-49*.diese dienen salmen werpen in dat vier
In den Poel van feninighe beten, *Dan. 7-11*
Ap. 19-21.
Met haer vermeten.

□ □

[Ick sau wel willen dichten]

Nae de wijze: *Het naket eenen Mey, alsoo lieflick eenen Mey, &c.*

Ick sau wel willen dichten,
Een liet ent wesen mach,
Om mijn droefheyt t'verlichten
t'Verdriet van desen dach,
Gepeyns en swaer douleur compt my bestryden,
Inwendich aldermeest soo moet ick lyden.
Tot God soo moet ick gewagen,
Beclaghen mijn swaer verdriet,
Ick cant qualick verdraghen,
Het lyden dat my gheschiet,
Van buyten heb ick strijt van binnen vreesse,
O Heere ghebenedijdt laet my geen weese.
Becommert en ellendich,
Soo ben ick menichmael,
Mijnen strijdt is onendich,
Ghedeurich dats t'princepal,
Want mijn siele is seer moe van leven,
Haest u O heer wilt my ghenade geven,
Vertroost my in ellende,
Laet my ghenade ontfaen,
Op dat ick tot den ende,
Gheloovich mach blyven staen,
Stantvastich vroom een licht seer claer omschijnen,
Al lyde ick noot en laet my niet verdwijnen.
En hebt O lieve Heere,

Gheen behaghen in mijn verdriet,
 Als ick my tot u keere,
 En weygert mijn smeecken niet,
 Maer wilt doch deur de Fingers sien sachtmoedich,
 Dat bidt ic u Heer op mijn knien ootmoedich.

Ick buyghe de knien mijns herten,
 Maer O Heer gans onbequaem,
 In mijn lyden en smerten,
 Aenroep ick uwen naem,
 Nochtans ben ic onweerdich hoort my spreken,
 Och het gecrockhte riet en wilt niet breken.

Mocht ick O Godt verheven,
 Een woort spreken tot zijnder tijt,
 Waerom machmen niet leven,
 Sonder aenvechtinghe ofte strijt,
 Ist den Satan met zijn listen mispresen,
 Of compt den Engel des Heeren ons onder wesen,

Hoort tot wat ick heesche,
 Ende al mijn ghewin,
 Och haelt my uyt den Vleesche,
 Lieve Heer ist uwen sin,
 Maer uwen wille moet geschien vol weerden,
 Inden hemel t'allen tijen en opter eerden.

O Godt goet van snatueren,
 Desen wech valt my soo swaer,
 Och wilt my doch regieren,
 Deur uwen Geest eerbaer,
 Een leven wil ick lee-en lijtsaem verduldich,
 Och heer vergeeft my doch dat ic *ben* schuldich.

Op dat ick mach door treden,
 Vroom als een reyne Maeght,
 O Godt wapent mijn leden,

Doch voor my sorghe draeght,
 Want ghy zijt Rijck van bermhertichede,
 Och heere doet my bystant haelt my in vrede
     Prince ick en cant niet helen,
 V te groeten voor een slotd,
 Soo wil Ick bevelen,
 Onsen lieven Heere godt,
 En trijcke woort zijnder ghenaede,
 Dat beveel ick u vroeck ende spaede,

In deucht verheucht,

□ □

Een ander

nae de wijze *Abraham den Goeden vader.*

Ick ben deurwont int herte binnen,
 Van mijn lief gracieus
 Die Ick met siele en lijf beminnen,
 Men sinnen Coragieus,
 Dats Christus glorieus,
 Volmaeckt wijs en verstandicht,
 Lievelick goet soet ende valiandich,
 In mijn lieueken reyn amoreus,
     Vierich heeft hy my therte ontsteken,
 Met zijnder minnen gloet
 Ick cant niet laeten van mijn lief t'spreken,
 Hoe wel nijders onvroet,
 Sulcx int herte wee doet,
 Sy en connent oock niet lijden,
 Met mijn lief so wil ick my verblijden,
 Ick en mijn lieueken soet,
     Schoon lief yemant mochte vraghen,
 Van waer comt die swaerheyt,

Dat nijders niet connen verdragen,
 Liefs liefde vol eerbaerheyt,
 Gheeft antwoord met bescheyt,
 Nijders die zijt bevonden,
 Listich, twistich, leugenachtich van gronden,
 Mijn lieveken is de waerheyt.
     Princelick lief in liefde volcomen,
 Sydy en anders gheen,
 Ghy hebt my lief in liefs liefde aengenomen,
 Spijts die nijders onreen,
 Ick en mijn lief zijn een,
 En sullent oock wel blyven,
 Met m' lief soo wil ick vreucht bedrijven,
 Eeuwelick sonder afscheen.

Door M. D. C.

□ □

[Ick jonne u vrienden deligent]

Nae de wijze: *Syn mannelijck wesen jent, &c.*

Ick jonne u vrienden deligent,
 Hier in dit liedeken nieu,
 Des Heer en vrede obedient,
 Wensche ick u voor een adieu,
 Wy die nu moeten scheyden,
 Van een op dit termijn,
 Gods Geest wil u geleyden,
 In eeuwichheit devijn.
     Maer als den Geest des heeren reyn,
 By ons blijft in ghedeuricheyt,
 Soo is hier het scheyden certeyn,
 Veel te minder treuricheyt,
 Dats om dat wy verwachten,

Te versamen met eer,
 By t'Israels gheslachte,
 Daer gheen scheidt wert meer,
     Eer wy daer versamen schoon,
 By den Heere blydelick,
 Soo is hier geen scheidt ydoon,
 In dit leven tijdelick,
 t'Welck men dickmaels met treuren
 Doet teghen zijn ghemoet,
 Soo men wel siet ghebeuren,
 Aen u mijn vrienden vroet.

    Maer al scheidt wy nu hier,
 Lichamelick int af wesen bloot,
 Laet ons met den geest goedertier.
 Eenich zijn tot inde doot,
 De liefde niet vergeten,
 Al worden wy absent,
 Van malcanderen gheseten,
 Soo u wel is bekend.

    Laet liefde niet vergeten zijn,
 Int afwesen onvreuchdelijck,
 Maer laetse vierich blijcken sijn,
 In u ghebeden deuchdelijck,
 Wilt ons alsoo ghedencken,
 Tot Godt den Heere expeert,
 Die u milde can schencken,
 t Gheene dat ghy begheert.

    Wilt ons alsoo ghedencken coen,
 In u ghebet tot Godt expres,
 Wy willen van den selven doen,
 Soo veel als ons vermoghen es,
 Oock somtijts over schrijven,

Hoe dat met ons al gaet,
 Op dat door sulcx bedrijven,
 Blijcken der liefden daet.

Deur sulck doen lieve vrienden hoort
 Bewijst men dat de liefde werckt,
 Alsmen deur schrijven uyt gods woort,
 Malcanderen t'gemoet versterckt,
 Dus vrienden eersame,
 Nu noch tot gheender tijt,
 In het schrijven bequaeme,
 Niet vergetelick zijt.

Hier mee soo wil ick laeten of,
 En tot een teecken van eenicheyt,
 Soo wil ick nemen oorlof,
 Tot een bewijs van goet afscheyt,
 Om de liefde te vermeeren,
 Wensch ick my wel verstaet,
 V die vrede des Heeren,
 Eeuwich sonder aflaet.

Voor een besluyt begere ick noch,
 Aen u mijn lieve vrienden soet,
 Ende wilt het gedencken doch,
 Dat ghy my de bekende groet,
 Wensche haer des Heeren vrede,
 Wt broederlicke se,
 t'Gheloove, liefde mede,
 Ghelijck Paulus de.

Niet sonder Godt.

□ □

[Ick verheuge my seere]**Op de wijze: *Orpheus droef van sinne, &c.***

Ick verheuge my seere,
 Dat wy sullen gaen,
 Int huys Gods excelent,,
 Ende dat ons weten teere,
 In die Poorten sullen staen,
 Van Jerusalem bekent,
 Jerusalem is present,
 Een Stadt ghebouwet reyne,
 Daer men te samen compt,
 Daer de stammen opgaen gemeyne
 Israels Godts stam ghenoompt.

Om te predicken den volcke,
 Van Israel zijn lof,
 End' dancken s'Heeren naem,
 Want aldaer sitten om wolcken,
 De sterren een gherechter of,
 Stoelen Davids huys bequaem,
 Wenschet Jerusalem t saem,
 Geluck en t'moet welgane,
 Die u beminnen soet,
 Den vrede aengename,
 By binnen u meuren goet.

En gheluck in u palaysen,
 Moet altijd by u zijn,
 Om mijn broeders excelent,
 End vrienden die u soude weysen,
 Wensch den vrede bekent,
 In Gods huys sonder ent,
 Op dat wy wel en jent,
 Om des huys wil en name,
 Des Heeren onses Godts goet,

Sochten het best altesamen,
Tot Jerusalems voorspoet.

Mon espoir me conforte.

□ □

[Ick pryse u salich Weven]

Nae de wijze: *t'Fy schaemt u Brabant seere, &c.*

Ick pryse u salich Weven,
Schietspoel wert verheven,
En Spinrocke ghecroont,
Veel voorspoet ick u wensche,
Ghy spijst soo menich Mensche,
Ghy dient met lof verschoont,
Gheen Cleeren aen t'lichame,
En staen ons wel bequaeme,
Soo men schoon Linnen mist,
Het is seer goet te proeven,
Dat t'alle menschen behoeven,
Ons eerst en laetste ist.

Sy zijn qualick beraden,
Die Pallas const versmaden,
Edel en hooch in eer,
Al schijnt neeringhe van t' lijnen,
Door tijts oproer verdwijnen,
Sy en sterft nemmermeer.

Dus en wilt niet treuren,
Die Tafellakens coleuren,
Of Nopkens weeft alst past,
En laet den moet niet vallen,
Die blaeu wercken of smallen,
Maer u met Vreuchden rast.

En sorcht niet boven maeten,
Te sorghen en mach niet baeten,
Ten is maer hert ghequel,
Met wercken moetment haelen,
En daer toe sonder faelen,
t'Syne beschicken wel.

Laet ons nu moet gaen maecken,
En al werckende craecken,
Een liet vry onbelast,
Als breken draen in stucken,
t'Sal noch al wel gelucken,
Men salse cnopen vast.

Als wy den aerbeydt pleghen,
Vlytich door s'Heeren, Seghen,
Ghenoech ghecreghen wy,
Om leven sonder sorghen,
Van lappen en van borghen,
Eerlick als andre wy.

Daermen om gaet met praeten,
En twerck niet hout in staeten,
Daer is commer onsoet,
Wie traeghelijck arbeydt henen,
Is een Broeder des genen,
Die tsyne vast al verdoet.

Dus ghy traghe ter Miere,
Gaet en leert haer maniere,
Hoe t'Somers sy haer broot,
En in den oogst haer Spijse,
Vergadert als de wyse,
Om niet comen in noot.

O Luyaert trach te degghen,
Hoe langhe blijfdy gheleghen,

Wanneer suldy opstaen,
 Van uwen Slaep onreynich,
 Jae Sluymert noch een weynich,
 Laet tijt vry henen gaen.

Nu lecht t'samen u handen,
 Om slaepen t'uwer schanden,
 V sal d' armoede dan,
 Als wandelaer betraepen,
 En den commer int slaepen,
 Als een ghewapent man,

Den suyper en den sluymert,
 Al hadde hyt wat ruymert,
 Arm hy werden sal,
 Den slaper al zijn Daghen,
 Moet magher cleeren draghen,
 Ghescheurt in vlerden al.

Int huys des wijsen vroedich,
 Is een schat seer goedich,
 En oly overvloet,
 Maer eenen sot vol Rampen,
 Diet al gaet verslampampen.
 Arm hy blijven moet,

De spinne zijt bemerckende,
 Hoe sy met handen werckende,
 Soo aerdich weeft en heeft,
 Door neersticheyt haer woninghe,
 Int huys van menich coninghe,
 Daer sy haer webbe cleeft.

Paulus met zijn Tapijten,
 Te weven ghinck bevlyten,
 Aerbeyden met ongemack,
 Ter noot zijn handen dienden,

Voor hem en voor zijn vrienden,
Die oudt waren en swack.

Hy heeft de Christen Leden,
Hem te volghen ghebeden,
Met ernstich bespreck,
Om eerlick hier te leuen,
En hebben om te gheuen,
Die hulp hebben ghebreck

Oorlof Arachnianen,
En neemt mijn Slecht vermanen,
Niet anders dan in danck,
Ter eeren tsalich weuen,
Een schietspoele verheven,
Ick u dit liet voorsanck.

□ □

Een nieu Liedeken gemaect door Thijs Joriaenz.

op de wijze: *Een Meysken op een Riuerken sadt.*

Ick roep tot u Schepper mijn,
Waer sal ick zijn,
Ic waer soo geern int beloefde lant,
In u Rijcke playsant,
Het Lant heb ick van verre gesien,
Mocht icker in vlien,
Dat waer mijn lust by u te zijn,
O Heere mijn,
De vrucht des Lants, alsomen leest,
Al inden Gheest.
Compt laet ons eten onbeureest,
In des Heeren Feest,
Een ewige vreucht met blijden gesanck,
Een ewige danck,

Sal daer op gaen een vrolick gheclanck,
Inder eewicheyt lanck.
Veel vreucht en blyschap blydelijck,
In Hemelrijck,
Sullen sy aenschouwen eewelijck,
Sy den Heere gelijk.
Mijn hert verlanghet also seer,
O lieve Heer,
Hout my doch vast al in u Leer,
Dat is mijn begeer.
Als ick dencken om het eewige goet,
Dan heb ick moet,
Als ick ghedencke Gods liefde soet,
Wat hy ons doet.
De wille des Heeren moet gheschien,
Aenhoort goe Lien,
Alsoot de Heere heeft voorsien,
Wilt daer in verblien.
Al die volstandich blijven schoon,
Die sullen Gods Soon,
Aenschouwen in des Hemels Throon,
Dat is haer loon.
Adieu mijn alderliefste Vrou,
En maeckt gheen rau,
Op dat ick v by den Heere aenschau,
En blijft ghetrau.
Wil yemant singen dit simpel Liet,
Die moet met vliet,
Al inden geest oock zijn verblijt,
Of een is al niet.
Noch eens beveel ick u den Heer,
Op dit pas niet meer.

Houdet u vast aen Christus Leer,
Dat is mijn begheer,

□ □

Een nieu liedeken

na de wijse: *Met herten wil ick u bewijzen dat ghy my welcomme zijn.*

Ick wilde wel vrienden te deghen,
Als wy erghens zijn by een,
Dat ydel praet worde versweghen,
En elck sprack Gods woorden reen,
Wilt die voort bringen,
Door leesen oft singen,
Tot stichtinge ende leer,
Want ydel praten,
Moet hier zijn gelaten,
Want het mishaecht den Heer.
Aldus vinden wy oock geschreven,
Van die ydel woorden siet,
Salmen rekenschap moeten geven,
Daer omme en spreecktse niet,
Maer laetse achterwegen,
En alst is geleghen,
Dat ghy vergadert zijt,
Wilt Dan malcanderen leeren,
Met dat woort des Heeren,
In desen quaden tijt.
Eertijtsloos placht aldus te weesen,
Alsmen ergens was vergaert,
Soo wert daer gods woort geleesen,
En men sprack daer van vermaert,
Maer nu hoortmen vertellen,
Dochters en gesellen,

Sijnse ergens versaemt,
Van trouwen en habijten,
Sy haren tijtverslijten,
Het welck niet en betaemt.

Keertmen hem by de oude lieden,
Daermen sou wijsheyt leeren Dan,
Daer staet Gods woort oock wel besieden,
Weynich spreken sy daer van,
Van neeringe en comanschappen,
Sy veel hebben te clappen,
Daert herte vol van is,
Daer sal de mont af spreken,
Maer vrienden dees gebreken,
Dienen afgeleyt ghewis,

En wilt u selven toch niet stellen,
Als Die blinde werelt doet,
Maer wilt hier ter needer vellen,
Lust der oogen en hoochmoet,
Wilt daer door niet begraven,
V geestelicke gaven,
Maer arbeyt daer inne recht,
Datmen u niet segget,
Dat ghyse in daerde, legget,
Ghelijck de quade knecht,

Spreeckt van die tijdelicke dingen,
Als die noodt vereyscht van dy,
Want lichamelijcke oeffeningen,
Syn weynich nut soe leesen wy,

Wilt die aen zijden setten,
En op Gods woorden letten,
V herten daer toe went,
Volgt altijd haren regel,
Door siet u in dien spiegel,
Waer dat ghy meest vry bent.

Want ick bevinde in veel saken,
Dat wy zijn seer onperfeckt,
Dus wilt u soecken quijt te maken,
Dat tegen de waerheyt streckt,
Wacht u van woorden lichtich,
Te spreken onversichtich,
Oock alle spotterien,
Te laten onverholen,
Is oock soo sterck bevolen,
Dus elck wil voor hem sien.

El[ck] wil zijn mont hier in wel bedwingen,
Waer hy comt of waer hy gaet,
Al van te spreken ydel dinghen,
Want het sterck verboden staet,
Maer compt ghy by malcander,
Vermaent den een den ander,
Om toe te nemen int goe,
Want dat is van noode,
Maer ydel woorden snoode,
Elck neerstich van hem doe,

Ick wilde doch wel dat ick ware,
Van dese ghebreken vry,
Om dat hem niemant sou beswaren,
Door mijn woorden waer dat sy,

En om dat Godt eerwaerdich,
 Haet ydel praten lichtvaerdich,
 Elck wiltse laten fijn,
 Woorden onnut gesproken,
 Sullen niet ongewroken,
 Van God gelaten zijn,

Naer dien dat wy hier menichvuldich,
 Sijn volgebreken alle gaer,
 Om voor den Heere te zijn onschuldich,
 Soo moeten wy hier voorwaer,
 Af leggen tallen stonden,
 Die aencleevende sonde
 En voort al dat ons druckt,
 Dat wy des vleesch begeeren,
 Hier altijd van ons weeren,
 Op dat ons wel geluckt.

Siet hier mijn vrient die ick beminnen,
 Hier hebt ghy mijn cleen vermaen,
 Soo ghy daer iet sult staen vinden,
 Dat u soude tegen gaen,
 Dat meucht ghy nu hoeden,
 Van my als te goeden,
 Want mijn verstant is cleyn,
 Met om prijs te winnen,
 Tis geensins mijn beginnen,
 Gedaen wt liefden Reyn.

Liefde moet Blijcken

Door I. D. R.

□ □

[Liefde en accoort]

Nae de wijse: *Mochtmen om niet drincken, vaet mijn bediet, &c.*

Liefde en accoort,
 Wenschen wy ongestoort,
 V vrienden soo t'behoort,
 Door een ionstich gemoet,
 Tot deuchden spoort,
 Waer ghy zijt, Suyt ofte Noort,
 Leeft recht naer Godts woort,
 In eenicheyt seer soet,
 En metter spoet,
 Altijt het beste doet,
 Weest hertelick ghegroet,
 Al door dit cleyn vermaen,
 Want tis uyt jonsten reyn,
 Al is de conste cleyn,
 Wt liefden ist ghedaen.

    Eenich ghesint,
 Weest doch vrienden bemint,
 Groote ghenade vint,
 Die de Vrede voort bringt,
 Maer naer Schrifts onvint,
 Diet hier al overwint,
 Sal wesen Christus Kint,
 Dus u vant quade dinckt,
 En recht door drinckt,
 Naer eenicheyt verlint,
 Wie dit leest ofte singt,
 Willet int goede ontfaen,
 Dit ist uyt jonsten reyn,
 Als is de conste cleyn,
 Wt liefden ist ghedaen.

In liefde claer,
 Blijft vrienden allegaer,
 List en twist on-eerbaer,
 Schaut eertrijck als slick,
 Volcht Christum naer,
 En vreest gheen lyden swaer.
 Ons Hooft ende Pijlaer,
 Is hy seer autentijck,
 Sijn rijck publijck,
 Winnen sy alle ghelijck,
 Die hier sonder afwijck,
 Totter doot blyven staen,
 Ontfangt ons jonste reyn,
 Al is de conste cleyn,
 Wt liefden ist ghedaen.

Der Liefden brant,
 En den eenigen bant,
 Haude die Overhant,
 In uwer herten meest,
 Hope valiant,
 Door t'geloove constant,
 Sy by u abundant,
 Hier in dit wilt foreest,
 V niet en vreest,
 Voor het ghecroonde Beest,
 Den geest vol keest,
 Haut u op d engebaen,
 Dit is ons jonste reyn,
 Al is de conste cleyn,
 Wt liefden ist ghedaen.

Een Christen fijn,
 Die moet op elck termijn,

Vreetsaem van herten zijn,
 Tuycht ons die schrefteur ient,
 Heylighen schijn,
 Schijnen ghelijck fenijn,
 En aen den rechten Lijn,
 Hauden tot inden ent,
 Om geen torment,
 Wijckt niet vant fundament,
 Godts woorden excelent,
 Prent nu ter herten saen,
 Ontfangt ons ionste reyn,
 Al is de conste cleyn,
 Wt liefden ist ghedaen.

Neempt onsen sanck,
 Voor een oorlof in danck,
 Al ist ghesant niet lanck,
 Wt liefden ist gheschiet,
 Jonste die dranck,
 Den geest vierich ontspranck,
 Wt herten vry en vranck,
 Dus wel den gront insiet,
 En wanckelt niet,
 Ghelijck het wilde riet,
 Neempt danckelic dit liet,
 En blyft bevolen Godt,
 Nu nae t'betamen recht,
 Te samen Amen seght,
 Vriendekens voor een slot.

Nae een goet leven, compt een goet sterven.

□ □

[Leeft wel yemant soo blyde]

Op de wijze: *Ghelijck als die witte Swane, &c.*

Ioh. 16-20 Leeft wel yemant soo blyde,

Als ick doe op dit termijn,

Esa. 47-8.

Ap. 18-7. Mijn vreucht is altijd in tijde,

Soo sy langhe heeft ghezijn,

Maer het schijn van u aenschauwen

Dat wijst uyt,

Of u herte waer vol rauwen,

Ghy s'Lams Bruyt.

2. Cor. 10.

Sap. 3.

Sac. 13-9. Wel ghetroot schijn ick droeve,

Maer werelt in de proeve,

Moet ick staen, als Gaut in t'vier,

Verlossinghe ick behoefte,

Waer toe dat ick vertoeve,

Nae een Rijck edel Princier,

2. cor. 8-9

ma. 27-29

Ma. 25-31 Die, als hy eens was hier,

Arm was ende by stier,

Van u bespot, veracht,

Maer hy sal weder schier,

Commen met grooter heyr-cracht.

2. Th. 1-7.

Sap. 2-7.

Esa. 22-13

1. Cor. 15-32. V droefheyt laet henen varen,

Maeckt teghen my gheen gheraes,

Verblijft u met mijn dienaren,

End' smaecht der sonden solaes,

Acht niet dwaes, te zijn mijn daden,

Sap. 2-15.

Ioh. 7-7. Prijst die, want,

V vrient was om sulck versmaden,

Mijn vyant.

Mijn vrient self in persoone,

Verlijt zijn Rijcke schoone,

Phil. 2-8. Om u te verlossen snel,

Wt peurder liefd' ydoone, *Heb. 12, 2.*
Mat. 11-25.

Maer u Vorsten te loone,
 Brochten hem ins doots ghequel,
 Naeckt aen een Cruyce sel, *Io. 15-12.*

1. Cor. 2-8

Esa. 53-51.

Mat. 27-37.

Met den moorders rebel,
 Gherekent end' vercleent,
 Doch in u boos opstel,
 Blijft ghy noch even versteent.

Wilt ghy zijn met my in vreden,
 En volcht niet uwen minnaer,
 Maer voecht u na mijns lants seden *Ioh. 7-7.*
 Waer ghy compt t'sy hier oft daer,
 Want al maer op mij dryven,
 V doen is, *Sap. 5-4.*

Pes. 73-7.

Maer wat mijn gheleerde schrijven,
 Dats ghewis.

Gods wijs-heyte uyt ghelesen, *Mat. 11-19*

Moet eeuwich zijn ghepresen,
 Boven u gheleerde lien, *1. Cor. 2-6*
 End' Vorsten hoogh gheresen,
 mijn Vorst eeuwich in t'wesen, *Apo. 1-7.*

Esa. 45-23

Ro. 14-11.

Phil. 2-10.

Als sy hem eens sullen sien,
 Ghevallen op haer knien,
 Belyden sullen sy dien,
 Moeten, met angst belaeen,
 Dat alle heerschappien,
 Hem moeten zijn onderdaen.

Wie sal u praten ghelooven,
 Van een Rijck my onbekent, *Ioh. 7-6.*

Esa. 28-15

Sap 2-7.

1. Io. 2-16.

Dat naemaels sal zijn hier boven,
 Mijn Rijck is altijts present,
 Excellent te domineren,

Nae 't Vleeschs lust,
Laten soo den tijt passeren,
Wel gherust.

Mijns Princen Rijck verheven,
Dat eeuwich vreuchdich leven,
Sal haest zijn gheopenbaert,
Esa. 51-3.

2. Pe. 3-10

Heb. 1-11. Maer u rijck hier beneven,
Wert ten brande gheheven,
Met aller Godloosen aert,
Och of ghy soo wijs waert,
Syr. 28-25 Ghy die u boete spaert,
Dat ghy bekeeren mocht,
Eer u den tijt ontvaert,
En dat een noodich bedocht,

□ □

Een Nieuwe-Jaers liedt,

op de wijze: *Pharo die leydt verdroncken, &c.*

Luc. 2-10. Met blyschap wilt aenhooren,

Een liedt vol van jolijt,

Mat. 1-11. Want nu een is ghebooren,

Die ons van sonden bevrijt,

Esa. 53-5.

Psal. 2-3.

1. Th. 2-5.

Phil. 2-1.

Io. 3-16.

1. Io. 4 10.

Luc. 10-10

Ro. 8-3.

Ezec. 16-7

Eph. 2-3.

Eph. 2-8. Van Godt ghebenedijt,

Des menschen middelaer,

V hert in hem verblijt,

In desen nieuwen Jaer.

Al uyt des Hemels throone,

Door liefde delicaet,

Heeft Godt zijn eenich Soone,

Ghesonden t'onser baet,

Wy die seer desolaet,

Waren oock allegaer,

Sijn verlost uyt ghenae,

Met desen nieuwen Jaer.

Wie die door Adams sonden, *Gen. 2-17*

Rom. 5-12

Waren ghecondamneert,

Eeuwich tot allen stonden,

Te zijn ghetormenteert, *Rom. 5-16*

Ioh. 10-15

Mat. 27-26.

Maer Christus hooch ghe-eert,

Die pyn uyt liefden claer,

Te lyden heeft begheert,

Voor ons int nieuwe Jaer.

Laet ons wel overdencken, *Mat. 27.*

Lu. 23-44

Phi. 2-8.

Ro. 5-8. 9

Wat pijn en smerte groot,

Hy leedt om ons te schencken,

Het leven voor de doot,

Jae seer beancxt in noot,

Hinck hy aent cruys voor waer, *Mat. 27.*

Sijn dierbaer Bloet uytgoot,

Voor ons int nieuwe Jaer. *Ioh. 19-34*

Ioh. 15-14

Soo groote liefde ghepresen,

Niemant oyt heeft volbracht,

Als Christus heeft bewesen, *Io. 10-17.*

Heb. 2-14

Col. 2 11.

1. Pet. 1-18

Aent Menschelick gheslacht,

Want ons uyt s'vyants macht,

Heeft hy verlost eenpaer,

Wilt hem Dach ende Nacht,

Prysen int nieuwe Jaer. *Eph. [...]*

Ma. [...]

Col. 3 17

Ma[...]9.

Ps. 2-11.

Ro. 15-13.

Gal. 5-20. Niet alleen met den monde,

Maer vierich uyt den geest,

Met een hert reyn van gronde,

Altijt den Heere vreest,

Dient hem minst ende meest,

Leeft niet in sonden swaer,

*Eph. 5-2.*Maer Godts naevolghers weest,
In desen nieuwen Jaer.

Mat. 22-11 ende 3-10. 11-21. Laet ons niet ydel draghen,
Den naem Christenen reyn,
Och tis wel te beclaghén,

Mat. 7-20

*Act. 5-5.*Dat ment soo siet ghemeyn,
Want in Gods Kerck certeyn,
Noch veel begheven haer,

Mat. 7-13

*Ro. 13-13.*Te volghen t'vleesch vieleyn,
Schaut sulcx int nieuwe Jaer.

En laet ons doch versaken,

Tit. 2-21.

Ro. 13-13.

*3. Io. 1-11.*s'Vleesch wercken altemael,

Ende na deucht nu haken,

Oock na liefde principael,

Wandelt in Christus Sael,

1. Co. 13-13

Io. 8-47.

Mat. 17-5

ma. 25-34

Apo. 21-4

*1. Cor. 2-9*Daer zijn stem clinckt eerbaer,

Naer sulcken Nachtegael,

Luystert int nieuwe Jaer.

Op dat wy moghen raken,

Naemaels int soete dal,

Daer wy vreucht sullen smaken,

Die eeuwich deuren sal,

1. Io. 3-1.

*Ma. 25-34 ende 33-35.*Met Godts lieve ghetal,

By die Engelsche schaer,

Jae met Godts Kinders al,

Apo. 7-9.

Eph. 5-20.

Luc. 11-28

Iac. 1-21.

2. co. 6-14

1. Ro. 8-14

*Mat. 16-25*Juychen int nieuwe Jaer.

Oorlof Broeders verheven,

Ons Prins danckbaerheit biet,

Tracht nae zijn woort t'leven,

Altijt de Sonde vliet,

Soo naeck t u gheen verdriet,

Want die hem volghen naer,

Wilt hy schencken om niet,
Een salich nieuwe Jaer,

Verheucht in deucht,

□ □

[O Jonckheyt groen bloyende Jeucht]

**Nae de wijze: *lief wtvercoren lief.*
*trionphant.***

O Jonckheyt groen bloyende Jeucht,
In dit saysoen schickt u tot deucht,
Wilt u begeven tot sedicheyt,
Alle u leven daer toe bereyt,
Met sout doch myngt wat ghy voort bringt,
Spreeckt ofte singt soo ons Paulus seyt,
Laet u doch raden o Jonckheyt fier,
Teere van bladen en soet van manier,
En wilt u keeren in tijts tot deucht,
Vreest doch den heere ter wijl ghy meucht,
Want siet de doot spaert cleyn noch groot,
Hoe jonck hoe audt wort al tot haer gevoecht,
Exempelaren aen Israel,
Sal ick verclaren van die zijn rebel,
Die ghestorven groot ende smal,
En zijn bedorven door haer sonden al,
Hier wel op acht dach ende nacht,
Want des doots macht u oock niet sparen sal
En wilt niet treden om wat nieuws te sien,
Als Dyna dede ten ouden tien,
Doen haer anschaut des lants Heer,
Quam sy in rauwen en in swaer verseer,
Haer schoonheyt ient heeft hy gheschent,
V hier van went ghy ionghe dochters teer,
Maer wilt aenschauwen het vroom gemoet,

Van die getrauwe dochters Jephtha soet,
 Die ghinck versmiden al s'werelts eer,
 En liet verbranden haer lichaem teer,
 Op den outaer al van haer vaer,
 Spiegelte u claer en hout dit voor een leer,

Dees deferensie wilt doch insien,
 En maecken mensie al van dees tween,
 Hoe deen bedoruen is ende beschaemt,
 Dander ghestorven is heel ghehoorsaem,
 Dus wilt doch fijn die ouders dijn,
 Ghehoorsaem zijn sedich ende bequaem,

Op dat ghy Princelicke Dochters fijn,
 Meucht mede van die wijse maechden zijn,
 Die van den Heere werden ingheleyt,
 Dander t'oneere sal worden gheseyt,
 Dit droevighe liet ick en ken u niet,
 Gaet int verdriet dat voor u is bereyt,

Daer sal gheschieden soo groot dangier,
 Naer schrifts bedieden int helsche vier,
 Wrijnghen de handen druck ende pijn,
 Knersen der tanden t'eewighen tien,
 Hieromme O jeucht schict u tot deucht
 Op dat ghy meucht hier van beuryet zijn

Die dan mocht hooren het soet geluyt,
 Mijn wtuercoren mijn lieve bruyt,
 Wilt tot my treden ontfangt de croon,
 En gaet in vreden in s hemels throon,
 Blynckende hoort mijn als de sonneschijn,
 Dat sal dan zijn der wtuercoren loon

Dus wilt bereyden u lampen subijt,
 Sonder verbeyden waer dat ghy zijt,
 En tot Godt keeren in deuchden schoon

In alder eeren so sal gods soon,
V blyde ontfaen en voor u staen,
Dienen u saen al an zijn tafel schoon.
Oorlof hiermede O jeucht eerbaer,
Gods eeuwige vrede wensche ick u claer,
Dat sy by u blijven totten ende goet,
En v verstijuen in een vroom ghemoet,
Om naer desen tijt te zijne verblijt,
Wensche ick met vlijt de Jeucht voor eenen groet.

Die op Godt vertraut,
En op hem baut
Die en quamen noyt tot schancde,

□ □

Een nieu liedeken

op de wijse: *Wilt ghy wesen een Oorlochs man.*

O Heere almachtich genadich Godt,
Wilt my nu sterckheyt geuen,
Want ghy zijt eenen vasten borch en slot,
Dat heb ick soo wel beseuen,
Want sonder hem vermach ick niet,
Dat beuinde ick wel alle Dage,
Want ick ben Crancker dan Een riet,
Dat magh ick wil beclagen,
Schept Heer in my een vernederden geest,
En een verslagen herte,
Daer toe de liefde alder meest,
Om te ont-vlien de eeuwige smerte,
Om de eewige Schande te ontvlien,
Moeten wy sorge dragen,
O heere wilt ons daer toe uwe hant bien,
Om leuen teewigen dagen.

Daer moeten wy neersticheyt toe doen,
 Eer dat het wort te laete,
 En den Heer ootmoedich vallen te voet,
 Of het en mach ons al niet baete,
 Het zijn vast Sorgelicke tien,
 Droefheyt isser voorhanden,
 Laet ons ootmoedich totten Heere vlien,
 Dat wy niet en commen in schande,
 Om sulcke schande te ontvlien,
 Heeft Godt ons middel ghegeven,
 Onsen naesten de handt der liefden te bien,
 Om soo te comen int Eeuwich leven,
 Wat quaets te dincken opt onghewis,
 Dat zijn schadelicke saecken,
 Wie weet wat inde menschen is,
 Dan den Heere die hem heeft geschapen,
 Laet ons neerstich naer de liefde staen,
 En de dwase maechden niet slachten,
 Maer trouwelick met onsen naesten om gaen,
 En alsoo de toecomste des Heeren verwachten,
 Het gaet nu treurich in Syoen,
 Maer wy hopen op een beter,
 Laet ons altijt het beste doen,
 En den Heere niet vergeten,
 Al bleuer maer drie by die waerheyt,
 En laet ons daerom niet vreesen,
 De Heere is getrouwe diet ons toeseyt,
 Hy en laet de zjonne geen weesen,
 Die dit lieken eerstmael sanck.
 Sy was bedroeft van herte,
 Dat in Syon soo droeuich gaet,
 Dat doet haer groote smerte,

Die dit liedeken heeft ghemaect,
 Sy was swack en vol ellende,
 En begeert sterckheyt van godt dach en nacht
 Dat sy haer van de waerheyt niet en wende,

□ □

Een nieu liedeken

op de wijze: *Alle die in Syon zift verblijt.*

Ontwaect ontwaect subijt, *Pro. 6-9.*

Esa. 6-1.

Eph. 5-14.

1. Tes. 5-6

Ro. 13-11.

Ma. 26-4

ma. 14-28

Al vanden slaep der sonden,

Want tis nu den tijt,

Soo de schrifuere bediet,

Soo Paulus gaet vermonden,

Dus waect tot allen stonden,

Op dat ghy niet,

En compt al int verdriet,

Met die daer siet,

Slaepen in sonden blint, *1. Tes. 5-7.*

Pro. 6-10.

Pr. 24-33.

Cant. 3-5

Esa. 35-6.

Amo. 6-6

Io. 3-31.

Io. 6-3.

Ioh. 3-16.

Maer staet met die cantijcke bruyt,

Van v bedde der sonden uyt,

En soeckt dit wel versint,

Die u siele bemint.

Dat is Christus alleyn,

Die quam al wt den troone,

Wt liefden reyn,

Om ons zift dies wel vroet,

Te verlossen ydoone,

En ons te wasschen schoone,

[...]et zift bloet,

So ons de schrift condt doet,

Op dat wy metter spoet,

Soude wesen devijn,

Neerstich so Paulus gaet verbreen,

Tot goede wercken alle gemeen,
1. Pet. 2-12 Op dat onsen vader fijn
 Mochte gepresen zijn,
Io. 13, 34
Ioh. 15-13.
Eph. 5-2.
Gal. 2-21.
1. Io. 4-19. Maer dien Christus mynoot,
 Sulcke liefde heeft gedragen,
 Tot ons al inde doot,
 Also moeten oock wy,
 Naer Johannis gewagen,
 Hem lief hebben tallen dagen,
 En hem verstaet wel my,
 Volgen wt liefden vry,
 Gelick als hy,
Ma. 16-24
Mar. 8-32
Lu. 9-23. Heeft geseyt met woorden claer,
 Wilt my yemant naer volgen hier,
 Die neemt zijn cruys op met dangier,
 En moet hem selven voorwaer,
 Versaeken tis openbaer,
Act. 9-6.
Rom. 6, 15
Eph. 4-2.
Rom. 8, 13
Col. 3, 5.
Ro. 14-3.
1. Pet. 4-2
Col. 3-9.
Eph. 4-21. Dat is my wel verstaet,
 Ghy moet u overgeven,
 Den ouden Adam quaet,
 Dooden al door den geest,
 V selven niet meer leven,
 Gelick het staet geschreven,
 Maet wt trecken alder eerst,
 Den ouden rock onbevreesst,
 In dit fooreest,
 En aendoen dit aenhoort,
 Den nieuwen mensche onbevleckt,
 Gelick als Paulus u ondeckt,
 En gaet naer s'Heeren woort,
Ro. 6-4. In een nieu leuen voort,
 Op dat ghy tallen saysoen,

Mocht verblijden met de schaere, *Apo. 14, 1*

Apo. 3, 9.

4. Esd. 2.

Op den berch van Syoen,
Gelijck Esdras heeft sien staen,
Dese hadde allegaere,
So de Engel gaet verclaere,
Tegen Esdras saen,

Den ouden rock afgedaen,
Daerom hebben sy ontfaen,
Een croone seer triumphant,
Dus werpt doch wech dat oude cleet,
Met Bartholomeus vaet dit bescheet, *Mar. 10.*
En volcht Christus playsant,
Naer het belooft lant,

Desen berch wilt verstaen, *Esa. 2-2.*

Mic. 4, 1.

He. 12, 22.

Is godts heylighe gemeente,
Soo Paulus doet vermaen,
En gods tempel niet te min,
Sy is van reyn gesteente, *Ap. 21-19.*

1. Pet. 2-5.

Eph. 5-30.

Ps. 100-4.

En van Christus gebeente,
Verstaet den sin,
Wilt ghy daer comen in,
Ghy moet ick seker bin,
Soo de schrifteure verclaert,
V besnijden seer excelent, *deu. 10, 16*

Ier. 4, 4.

rom. 2-29

3. reg. 6, 4

Apo. 21-3

Psa. 15-4.

Op dat ghy mocht wesen present,
Een levenden steen vermaert,
Aen den tempel bewaert,

Dit is verstaet den grondt,
Gods tabernakel gepresen,
Wy daer in teeniger stont,
Wil wonen naer schrift aduys,
Die moet af also wy leesen,

Ghelick het staet bewesen,
 Sonder smette propijs,
 Commen in dit paradijs,
 Met sinnen wijs,
 Dus en vergeet doch niet,
 Als ghy compt in dees feest,

Mat. 22-11

Ap. 16 16.

2 cor. 5 4

Psa. 133 4V bruyloofts cleet al naer den geest,

Op dat ghy int verdriet,
 En compt soot is geschiet.

Maer dat ghy in dit pleyn,
 Mocht woonen in vrede,
 En oock wesen certeyn,

Mat. 3, 14

Lu 13. 22.

4. Esd. 3-3

Eph. 2 18.

*Ion. 10 3.*Als ghy treet den wech smal,

Een borger van de stede,
 En oock een schaepken mede,
 Van het schaepstal,
 Hier in dit aertsche dal,
 Verstaet dit al,

Dat ghy naer mijn bevroen,
 Mochte wesen wel hier op let,

1. Co. 12-23

Eph. 3-30.

*Ioh. 15-5.*Een ledeken aen Christus net,

En oock een rancxken groen,
 Dat vloeyt tallen saysoen.

Oorlof dus voor een slot,
*Ac. 26. 29*Hier uyt so wijl ick scheyden,
 Ick wensche u van godt,
 Dat dit al mach geschien,

Esa. 40-11

E[sa]. 34-23.

*Ps. 25-2.*Dat hy u wil geleyden

Op die oprechte Weyden,
 Tot allen tien,
 Op dat ghy mocht verblien,
 Wilt dit insien,

Naer Petrus vermaen, *1. Pet. 1-8*.
 Hier naer al inder eewicheyt,
 Met Godts kinders vaet dit bescheyt,
 Wilt dit in dancke ontfaen,
 V begheerte is voldaan.

□ □

[O Joncxken ionck van jaren]

Nae de wijze: *Een Liet wil ick gaen singhen dit wel gedachtich zijt.*

O Joncxken ionck van jaren,
 Schickt u naer s'Heeren woort,
 En laet de jonckheyt varen,
 Gaet in Gods vreesse voort,
 Begeert oock net in u gebedt,
 Dat God u bystant doet,
 Hy sal u wel bewaren,
 Valt hem also te voet.
     Begeeft u ionghe leden,
 Tot die gherechticheyt,
 En wilt met wijse zeden,
 Aendoen het bruylofs cleyt,
 Treckt soo vermaert ter bruyloft waert,
 De poorte open staet,
 Wilter doch door treden,
 Eert sal wesen te laet.
     Al door die poorte nauwe,
 Gaet so Christus gebiet,
 En geeft hem uwe trouwe,
 Hoe wel ghy noch ionck zijt,
 Zijn goeden fijn sullen u zijn,
 Hoe rijcke wert ghy dan,
 Ghy wert ooc zijn huysvrauwe,
 En Christus uwen man,

In Jeremias clagen,
 Daer staet met goet bescheydt,
 Dat goet is datmen drage,
 Het Jock van ioncx op geleydt,
 Daeromme als ghyt op den hals,
 Wilt nemen om te gaen,
 Ghy muecht niet wesen trage,
 Noch nieuwers stille staen,
     Gaet alijts rechte deure,
 En kijckt doch nieuwers naer,
 En volcht Den herder peure,
 Dat ghy meucht comen daer,
 Wel dapper tert eert duyster wert,
 En wilt doch rusten net,
 Wy en weeten tijt noch ure,
 Al naer des schrifs bediet,
     Wy sullent al wel maken,
 Dat segge ic u gewis,
 Connen wy daer geraken,
 Eer die poorte toe is,
 Olie nat doet in u vat,
 Christus also verwacht,
 Wilt bidden ende waken,
 En slaept noch dach noch nacht,
     O spruytgen ionc seer coene,
 Ghy die noch melcxken zocht,
 Blijft alijt euen groene,
 Dat ghy nieten verdroocht,
 En danckt den Heer dat hy zijn leer,
 V heeft geopenbaert,
 Pijnt u daer naer te doene,
 Dat ghyse wel bewaert,

Stelt alle quaet besyden,
 Dat is Paulus les,
 En wilt u oock besnyden,
 Met t'geestelicke mes,
 Op dat ghy fier mocht comen hier,
 In s'Heeren huys vol vreucht,
 En ghy daer met verblyden,
 Oock altijts blyven meucht.

Sy dienen al besneden,
 Die wijsen comen saen,
 In s'Heeren huys vol vreden,
 Naer schrifturen vermaen,
 Dus wascht u reyn in die fonteyn,
 Het suyre deech uyt vaecht,
 Op dat ghy hoort mijn reden,
 Vwen man wel behaecht.

Hier mede wil ick uytten,
 Mijn simpel ghesanc,
 En seggen ten besluyte,
 Nemet van my in danc,
 Al is den dicht simpel en slecht,
 Ick ben oock jonck en onwijs,
 Oorlof ionge spruyte,
 Geeft Godt van al den prijs.

Door M. D. C.

*Silver en Gaut, al wat men aenschaut,
 in s Werelts hoven,
 De rechte waerheyt, daer men veel afseyt,
 gaetet al te boven.*

□ □

Een nieu Liedeken

nae de wijse: *O Menschen excelent, &c.*

O Syoen Bruyt valiant,
Vol schoonheyt triumphant,
Een costeljc cieraet,
Ghy onsteeckt my met brant,
Der liefden abundant,
O reyn maechdelick saet,
Die't al te boven gaet,
Syt ghy O Bruyt eerbaer,
Blijft by my totter doot,
Ick sal u hemels Broot,
Schencken voor een nieu Jaer.

In desen nieuwen tijt,
My doch ghetrauwe zijt,
O Edel suyuer Jeucht,
Al wort ghy hier benijt,
Ghy sult noch met Jolijt,
By my wesen verheucht,
Veel melodye en vreucht,
Sult ghy be-erven daer,
Ende den nieuwen wijn,
Sal ick u Bruyt devijn,
Schencken voor een nieu Jaer.

Ick heb u Lief bemint,
Als een moeder haer kint,
Eer s'werelts gront gheleyt,
Was, heb ick u versint,
Siet toe dat ghy verwint,
V Lief vol eerbaerheyt,
Soo sult ghy zijn ghecleyt,
Met witte Sijde claer,

En die ewighe Croon,
 Sal ick tot uwen loon,
 Schencken voor een nieu Jaer.

Reyn uytvercooren spruyt,
 Aenhoort mijn soet gheluyt,
 O Edel schoone maecht,
 Laet gaen in u conduyt,
 Brengt vreuchten vol virtuyt.
 En my goe ionste draecht,
 Alleen ghy my behaecht,
 Schoon maechdelick Pijlaer,
 Ick sal u lief constant,
 Al mijn goeden playsant,
 Schencken voor een nieu Jaer.

O mijn vriendinne soet,
 Jonstighe minne goet,
 Draech ick sonder afkeer,
 V deur der liefden gloet,
 Schanck ick mijn roode Bloet,
 Voor u O Maghet teer,
 Om u uyt s'doots verseer,
 Ter verlosser voor waer,
 Blijft vroom Bruydeken ient,
 Ick sal vreucht sonder ent,
 Schencken voor een nieu Jaer.

O Bruyt hout goede wacht,
 En wandelt wijs bedacht,
 In dees bosschage wilt,
 Doch nu vroylick lacht,
 Voor u torment onsacht,
 Bring ick u gagie milt,
 Dus met coragie stilt,

Des vyants pijlen swaer,
 Ick sal u sonder afscheen,
 Levende water reen,
 Schencken voor een nieu Jaer.

Dee's beloften lopael,
 Sal ick u generael,
 Hauden vry onghesneeft,
 Want ghy Lief liberael,
 Behaecht my principael,
 Boven al wat hier leeft,
 My doch altijd aencleeft,
 In druck en lyden swaer,
 Sal ick u zijn omtrent,
 Mijnen geest tot present,
 Schencken voor een nieu Jaer.

Princesse Lief iolijs,
 Wel schoon ghebloyet rijs.
 Mijnen sin algheheel,
 Stel ick aen u propijs,
 Ick sal u tot een prijs,
 Schencken voor een erfdeel,
 In des Hemels pryeel,
 Sult ghy mijn wederpaer,
 Wesen sonder verlanc,
 O Bruyt neemt dit in danck,
 Den sanck voor een nieu Jaer.

*Die op Godt betraut,
 Sijn gheluck is menich-faut.*

□ □

[PERiculeus is desen tijdt]

Nae de wijse: Een goet nieu liedt heb ick bedacht, &c.

PERiculeus is desen tijdt, *2. Th. 3-1.*

Eph. 5-16.

Hier op wilt neerstich mercken,
Ghy die in Godts Ghemeente zijdt,
Die Heere wil u verstercken.

En geven u zijns geestes cracht, *Acto. 1-5.*

Apo. 2-11.

1. Pet. 5-8

Die ghy meucht overwinnen,
En altijd hauden goede wacht,
Wel haer die dit versinnen.

Thoont u doch cloec in u beroep *Eph. 4-1.*

Daer ghy zijt toe begheven,
Dat wort voleynt uwen loep,
Soo Paulus heeft geschreven. *Eph. 6-22*

Col. 3-18.

1. Pet. 3-1

Eens yegelicx beroep hy stelt,
Den Mannen ende Vrouwen,
Waer in hy soo claerlick vertelt,
Hoe sy haer moeten hauwen.

Reyn moet t'wifj onderdanich zijn,
Den Man als die Ghemeente,
Christo is onderdanich sijn,
Want sy is zijn ghebeente.

Jae Vleesch van zijnen vleesche recht, *Gen. 2-23*

Soo Moyses gaet beschrijven,
Daerom moet sy hauden haer Echt, *Mat. 19-5*
Mar. 10-8

En by den Man steeds blijven.

Aen gheen dinghen nemen oorsaeck,
Haren man te verlaten,
Ten ware dat hy die Echte braeck,
Dit wilt ter herten vaten.

Nae dat haer Godt oock Kinders geeft,
Die moet sy wel optrecken, *Syr. 7-25.*

Sns. 1-8. En die soo langhe als sy leeft,
Tot Godts vreese verwecken.

Soo ghy alsoo ghetrauwe blijft,
In alle goede wercken,
Met uwen Man oock niet en kijft,
Maer zijn gheloof gaet stercken.

Tit. 2-15. Dochter ghy alsoo salich wort,
Wel deur het kinder-baren,
Haut ghy t gheloof vast met accort
Die Heer wil u bewaren.

□ □

[REbecca die sprack]

Op de wijze: *In de laetste ure, &c.*

REbecca die sprack,
Tot haren Man verheven,
Abrahams Soone Isack,
Wat sal my baten t'leven,
Ist dat Jacob mijn kindt,
Gen. 27-46. De dochters der Hethyten,
Als Esau bemindt,
Hoe sal ick dat verslijten.
Gen. 28-1 Doen riep Isaac saen,
Jacob zijn ghebenedyde,
Heeft hem bevel ghedaen,
Ghy sult t'eenighen tijde,
Niet nemen een wijf,
Van Canaans dochters gheene,
Maer soeckt tot u gherijf,
In Mesopotanien eene.
Gen. 28-2 Tot Bethuel gaet,
Ws moers Vader ydoone,
Laban ons vriendt verstaet,
Die heeft dochteren schoone,

Neempt u daer een Huys-vrau,
 In de vreesse des Heeren,
 Godt sal voor elcx aenschau.
 V gheslachte vermeereren.

Naer dese woorden al, *Gen. 28-7.*

Is Jacob uyt ghetreden,
 Reysd' over bergh en dal,
 Met groote neersticheden,
 Maer als hy quam by Lus,
 Nae Moysis bedieden,
 Heeft zijn ruste aldus,
 Op 't velt moet gheschieden.

Hy nam eenen Steen, *Gen. 28-11.*

Ley dien tot zijnen Hoofde,
 Ginck hem te slaepen bereen,
 Den Heere hy vast gheloofde,
 In zijnen slaep aldaer,
 Sach hy een langhe Leere, *Gen 28-12*

En d'Engelen Godts claer,
 Clommen op tot den Heere,

Godt heeft zijn verbondt,
 Aldaer willen verstercken,
 Ick ben (sprack Godes mondt) *Gen. 28-13.*

Met v in allen percken,
 Waer dat ghy henen gaet,
 Wil ick u wel gheleyden,
 Oock sal ick u saet,
 Suyt ende Noort uyt breyden,

d'Steen daer hy op lach,
 Heeft hy op gheheven,
 Tot eens Teeckens verdrach, *Gen. 28-22.*
 Van een huys Godts beseven,

End' noemdet Bethel.
 Dwelck Lus hier voor desen,
 End' sprack met woorden snel,
 De Heere is Godt ghepresen.
 Jacob hief subyt,
 Den voet op om te gane,
 Oostwaert ter seluer tijt,
 Ende daer vandt hy stane,
 Een seer schoone Fonteyn,
 En drie Kudden, der Schapen,
 Met herderen int' pleyn,
 Om haren nootdruft te rapen,
Gen. 29-5 Jacob vraechde van,
 Waer zijdy ghecomen,
 Sy spraken uyt Haran,
 Zijn wy sonder schromen,
 Kendy dan Laban niet,
 Den sone Nahors coene,
 Jae wy, was haer bediet,
 Is hy in goeden doene,
Gen. 29 6 Het gaet hem wel,
 Siet daer compt seer gheringhe,
 Sijn dochter Raghel
 Dat sy de Schapen bringe,
 Al om te drincken hier,
 Want wy moeten te same,
 Den steen met machte schier,
 Weeren vant' hol bequame.
Gen. 29-10. Jacob die aensach,
 Raghel soet van aenschijne,
 Tradt toe sonder verdrach,
 Weerde den steen met pijnne,

Drenckte de schapen sye,
 Labans, soo hy meende,
 Cussende Raghel blye,
 Hief op zijn stem end' weende,
 Jacob seyde tot haer, *Gen. 29-12.*

Ick ben ws vaders broeder,
 Isaacx soon voorwaer,
 Rebecca is mijn moeder,
 Doen liep hy henen ras,
 Ende seyt haeren vader,
 Dat Jacob daer was,
 Lijt zijns nootdrufte versader,
 Doen Laban verstoet, *Gen. 29-13.*

Dat Jacob was voor handen,
 Liep hem tegemoet,
 Kust hem als den vaillianden,
 Brocht hem ter deuren in,
 Doen ginck Jacob ver tellen,
 Sijner toecoemste sin,
 E[...]ie oorsake stellen,
 Mijn vader Isaac, *Gen. 28-1*

Heeft my uyt-ghesonden,
 Gheboodt my, ende sprack,
 Dat ick tot gheenen stonden,
 Gheen wijf soude nemen siet,
 Van Canaans dochters cierich,
 In mijn geslachte hy hiet,
 My die begheeren vierich,
 Laban sprack, wel aen,
 Ghy zijt van mijnen beene,
 Vleesch ende bloedt voortaan,
 Dus en acht ick nie tcleene,

Al zijt mijn Broeder ghy,
 Saut ghy daerom by desen,
 Om niet dienen my,
 Seght, wat sal u loon wesen?
Gen. 29-18. Ick sal om Raghel,
 V jonste dochter sedich,
 Doen al u bevel,
 Seven jaren vredich,
 t'Is beter dat icks' u,
 Dan een ander toe biede,
 Daerom soo blijft nu,
 By my op dat gheschiede.
Ge. 29-26 t Docht hem een weynich tijdt,
 Te dienen met verstranghen,
 Als hy met iolijdt,
 Sand' zijnen loon ontfanghen,
 Doen was hy met scha,
 Van Laban seer bedrogen,
 Want hy gaf hem Lea,
 Die hadde swacke Oogen.
Gen. 29-25. t'Was om Rachel schoon,
 Dat ick diende ghehuldich,
 Hoe gheeft ghy tot loon,
 My niet, dat ghy zijt schuldich,
 Ten is de ghewoonte niet,
Gen. 29-26. Sey Laban, van desen lande,
 Dat men de jongste uyt biedt,
 Voor d'audtste, twaer schande.
Gen. 29-27. Haut dees' weke fris,
 V by Lea beseven,
 Ick sal u ghewis,
 Dan oock Raghel geven,

Voor ander seven Jaer,
 Die ghy noch sult verbeyden,
 En mijn Schapen all' gaer,
 Langst den velde weyden.
 Jacob dede soo, *Gen. 29-28.*
 Laban hem leyde vooren,
 Bleeft by Lea vroom,
 Dat hy Raghel vercooren,
 Oock mochte ghecrijgen siet,
 Diende hy vroech ende spade,
 En verliet die Kudde niet.
 Maer sloechse neerstich gade,
 Broeders al die nu,
 Geestich om Raghel dienen,
 Neempt altijts voor u,
 Christus woort ingienen, *Io. 16-20.*
Ma. 10-24
 Ter werelt sult ghy druck,
 Om mijnen name lyden,
 Vervolch end' ongheluck, *Luc. 6-40*
Io. 15-20.
 Naeckt u tot allen tijden.
 By Raghel verstaet,
 Ick, dat eeuwigher rijcke,
 By den druck, Lea, *Io. 15-19.*
 Die ons aen compt ghelijcke,
 By die weke den tijdt, *Io. 16-20.*
 Die wy hier moeten leven,
 Soo wie volstandich strijdt,
 Die krijght Raghel verheven.
 Oorlof cleyn end' groot,
 Wy willen nu scheidende,
 Volcht Jacob devoot, *1. Tes. 5-2.*
2. Pe. 3-10
 Wilt lijdsamelick verbeyden,

Lu. 12-40

Apo. 2-10 Al ist dat uwen loon,
 Vertoeft, hy sal haest comen,
 Die wel dient s'leuens croon,
 Crijcht hy tot zijner vromen,
 Gheest die u bidt, *Mat. 5-42*.

□ □

Een nieu liedeken

na de wijse: *Adam ons Vader wel, Oft, Ghenade ende vree, &c.*

FYn Susterken eerbaer,
 Men vint gheschreven staen,
 In die Schriftuere claer,
 Wilt dit wel gaede slaen,
 Hoe Israel is ghegaen,
 Al uyt Egypten Lande,
 Na des Heeren vermaen,
 Om te doen Offerhande.
 Reysden soo alle gaer,
 Naer die Woestinne hoort,
 Om den Heere aldaer,
 Te dienen naer zijn woort,
 Maer Pharo was verstoort,
 Om dat sy hem ontgingen,
 Volchde haer maer bleef versmoort,
 Conde zijn quaet niet volbrengen.
 Als dan songhen sy daer,
 Den Heere een Lof-sanck,
 Om dat hy hadde haer,
 Verlost uyt groot bedwanck,
 Maer het en leet niet lanck,
 Sy murmereerden ten stonde,
 Om den bitteren dranck,
 Die niemant drincken en conde.

Neempt een Boom God doen sey,
 Tot Moysen op dat pas,
 Hy die int t'water ley,
 t'Wirt daer af soete ras,
 Dat goet om drincken was,
 Al naer Moyses ghewaghen,
 Die menschen broos als gras,
 Proeft Godt na zijn behagen.

Siet Suster delicaet,
 Ghy zijt nu autentijck,
 Ghegaen tot uwer baet,
 Wt dat Egypten rijck,
 Maer Satan vol practijck,
 Is daerom seer verbolghen,
 Compt als Pharo ghelijck,
 V met zijn macht t'vervolgen.

In als waer dat hy can,
 Soeckt u te slane doot.
 En verschrickt u niet daer van,
 Denckt hoe Israel was in noot,
 Al door die Zee seer groot,
 Leydese God des vrede,
 Soo door Christus Bloet root,
 Sijn verlost oock mede.

In dees' Woestinne hier,
 En murmereert oock niet,
 Weest altijd goeder tier,
 Als ghy zijt int verdriet,
 Als ghy t'water bitter siet,
 En wilt u niet bedroeven,
 Denck op dat is gheschiet,
 Hoe Godt zijn Volck wil proeven.

Nimmermeer murmereert,
Ghelijck als Israel,
Christum niet en temteert,
Maer wacht u daer van wel,
Gaet naer s' Heeren bevel,
Naer t'schoone lant ter deghen,
Wacht u van quaet opstel,
Dat ghy niet blijft onderwegen.

Keert oock niet metter hert,
Weder naer Epypten quaet,
Dat ghy niet ghestraeft en wert,
Maer altijt recht deure gaet,
Als Josue my verstaet,
Ende Calep te samen,
Die deur haer cloecke daet,
Int belofde Lant quamen.

En wilt niet walgen mee,
Vant hemels Broot seer goet,
Ghelijck Israel dee,
Soo ons die Schrift cont doet,
Die daer seyden onvroet,
Die walghe hebben wy cregen,
Dit broot is ons te soet,
Het staet ons heel tegen.

Nu merckt eens met verstant,
En spiegelt u hier an,
Godt haer een straffe sant,
Van veele slanghen dan,
Soo datter menich man,
Van die slanghen doot bleven,
Alsoo men mercken can,
In Nummero gheschreven.

Voorwaer ghy hebt ontfaen,
Oock hemels Broot devijn,
En wilt het niet versmaen,
Noch moede daer van zijn,
Dat ghy in dees Woestijn,
Oock niet en wort ghebeeten.
Van slanghen vol fenijn,
Twelck zijn valsche Propheeten.

Aldus tot alder tijt,
Wacht u daer vooren seer,
En haut om u profijt,
Dat hemels broot in eer,
Twelck is Godts woort en leer,
Dat sommige versaken,
Sy en sullen nimmermeer,
Alsoo int lant gheraken.

Nimmer oock niemant,
En comme wy dat sy,
In het belofde lant,
Dan die Godt blyven by,
Daeromme seg ick u vry,
Dient Godt met herten en sinnen,
Dat ghy verstaet wel my,
t Belofde lant mocht winnen.

Want niemant daer gheraect,
Dan die vromelick strijen,
Hem selven gheheel versaect,
Neerstich die sonde mijen,
De die salt wel gheschien,
Die van nieus zijn herbooren,
Want tis om haer voorsien,
Godt heeftse uyt-vercooren.

t Wert haer een groote vreucht,
 By Christum excelent,
 Maer die leeft in ondeucht,
 En hem geen tijt en kent,
 De die naeckt groot torment,
 Veel pijn is haer voor handen,
 Eeuwelijck sonder ent,
 Sullen sy moeten branden.

Lieve Suster bedenckt,
 Hoe sy werden onthaelt,
 Die t'woort Gods niet en vol brenct
 Die rechte bane faelt,
 Loopen alsoo verdwaelt,
 Willen niet zijn ghevonden,
 Sy sullen werden betaelt,
 Al met den loon der sonden.

Altijt goe soorghe draecht,
 Dat ghy ontgaet dien loon,
 En als een wijse Maecht,
 Maeckt u inwendich schoon,
 Wilt u ertsche Leden doen,
 Dient Godt in een nieu leven,
 V sal des levens croon,
 Naer desen zijn ghegeven,

Ten baet al niet ghewis,
 Alsmen met soo ghestelt,
 In een nieu leven fris,
 Anders voor Godt niet gelt,
 Want die schrift die vertelt
 Dat Boomen onvruchtbaerich,
 Sullen werden ghevelt,
 Om te branden vervaerich.

Een Oorlof int slodt,
 Hier uyt soo wil ick scheen,
 En u bevelen Godt,
 Dat hy u wil gheleen,
 Hy is den rechten steen,
 Wilt daer op vaste blyven,
 Dat de winden groot noch cleen,
 V daer niet af en dryven.

Door C. G.

□ □

Een nieu Liedeken

op de wijze: *Op u betrau ick Heere ghy zijt mijn toeverlate., &c.*

SEer hert grondelick ghepresen,
 Och mijn lieve suster soet,
 Wensche ick u in desen,
 Ghenade ende vrede goet,
 Van Godt onsen Vader vroet,
 Door Christum zijnen lieven Sone
 Dit gheeft u de volle vloet,
 Een vaste hoop in u ghemoet,
 Stercke liefde wil hy u tonen.
 Aensiet doch suster by desen,
 En wilt niet cleyngoedich zijn,
 In uwen druck gheresen,
 Want de Vrouwen, verstaet wel mijn
 Is door het kinderbaren fijn,
 Belooft in die schoone schrifture,
 Die eewighe salicheyt,
 In druck en swaren arbeyt,
 Blijftse in de liefde tot alder uren.
 Recht machmen oock wel weten,

Dat een yeghelick fijn,
 In de liefde is begrepen,
 Want hier en baet geen heylich schijn
 Paulus die segghet reyn,
 En gaet hem selven oock verhalen,
 Al ware hy ghemeyn,
 Als een luydende Belle certeyn,
 Sonder liefde het soude hem falen.

Kent en siet doch ghepresen,
 Op dese leeringhe bloot,
 Want hy seyt willet lesen,
 Al hadde hy een gheloove soo groot,
 Dat hy prophenteerde voort,
 En met tongen der Engelen spraken
 Ende der menschen hoort,
 Heeft hy geen liefde tot inde doot,
 Soo en can dat noch al niet maken.

Ende siet doch in desen,
 Hoe dat de liefde gherinck,
 Seer haestich can genesen.
 Hoe leelick dat het stinckt,
 Wie dat slechts niet en hinckt,
 Noch in de liefde niet verdragen,
 Want de liefde verstaet,
 En denckt geen erch hoe dat het gaet
 Sy can lyden ende verdragen.

Neempt altijd vroom uyt gelesen,
 Die liefde tot een Gordel bant,
 Met t' Sweert des Geest gepresen,
 Al in uwe rechter hant,
 TGheloove tot een onderpant,
 Weest gheschoet sonder verdrieten,

Met tEvangelis bescheyt,
 En den Helm der Salicheyt,
 Op u Hooft ghy sult die croone genieten.

Aensiet doch eens hoe schoone,
 In die Schriftuere vroet,
 En sorcht slechts niet mijn sone,
 Want wy zijn wel arm ghenoucht,
 Maer wy sullen spade en vrouch,
 Veel goets hebben in dit wesen,
 En wy Godt vreesen och,
 De sonden myden doch,
 Ende goet doen sonder vreesen.

Reinicht u noch meer en meere,
 Alsoo ons die Schriftuere seyt claer,
 En volcht doch vroom na den Heere
 Soo ghy hem aen genomen hebt voorwaer,
 Wandelt soo in reyne liefde daer,
 In heylicheyt en gerechticheyt mede
 By malcanderen een paer,
 In ootmoedicheyt neemt u waer,
 Soo sult ghy erven des hemels stede.

En mijn lieven Broeder verheven
 Ende beminde Suster vry,
 Inden Heere beseven,
 Volcht de voet-stappen des Heeren bly,
 Ick hoop oock sulcx tot allen ty,
 Te leven inde vreesse des Heeren,
 Dat wy hier naer met vliet,
 Mogen singen het nieu liet,
 En by malcanderen triumpheeren.

Neempt doch in danck mijn simpel dichten,
 Och mijn lieve vriendekens siet,

Om mijn naesten daer me te stichten
 Soo ist uyt reynder liefden geschiet,
 En tot my selven oock met vliet,
 Om te wandelen in de liefde gepresen,
 Dat wy hier naer seer fijn,
 Mogen drincken den nieuwen wijn,
 En by den Heere in vreuchden wesen.

Stelt u vromelick om te strijden,
 Mijn lieve vrienden al sonder vaer,
 Soo sult ghy hier naer verblyden,
 d'Eeuwige croone des levens dragen claer,
 Die hier het lichaem wagen swaer,
 En blyven in de liefde reene,
 Die sullen rusten hier naer,
 By den Heere der Heeren daer,
 Oorlof hier met vrienden gemeene.

*De Croone ghenieten,
 Sonder verdrieten.*

□ □

Een nieu Liedeken

nae de wijze: *Siet aen O Heer dit lyden van Syoen u teere Bruyt.*

Eph. 6. SYt sterck door den Heere,
 En door de macht zijnder sterckheyt,
 Strijt vroom tot elcken keere,
 Siet dat ghy altijd neerstich arbeyt,
 Naer gheloove en vrede met gehoorsaemheyt.

Aen grijpt de liefde vierich,
 Met eenen cloecken moet,
 Volcht Christus goedertierich,
 Want hy is vol van al ootmoet,
Mat. 11-29 Sijn Last is licht zijn Jock is soet.

Een vrye open Fonteyne, *Zac. 13-1.*
Is den Huyse Davids op ghestaen,
Voor de sonde en onreyne,
Die met haer sonden zijn belaeen,
Die worden daer in genaden ontfaeen.

Recht by Jerusalems mueren, *Ioh. 5-2.*
Was eenen vyver certeyn,
Die den Engel aenroerden tot sommiger ueren
Die daer eerst in daelde die werden reyn,
Van hare cranckheden alsoo ick meyn.

Kent ghy desen Vyver te Rechte, *Ro. 16-15*
Ick verstaet voor Christus en zijn ghemeente fijn,
Die daer toe comen recht en slechte,
Worden ontfangen met blyden aenschijn,
Als sy van nieus herbooren zijn.

Herbooren moeten wy wesen, *Ioh. 3-3.*
Wt water en geest vry,
In een nieu leven verresen,
En op ghestaen al met Christy,
Soo worden wy von sonden vry.

Naer het enge compt het wyde, *4. Esd. 7-17.*
Naer weenen groot jolijt,
Wy sullen met den Heere verblyden,
Al ist dat wy eenen cleynen tijt,
Om zijnen name worden benijt.

Aen siet al mijn elende, *Gen. 17-1.*
O Almachtighe Heer,
Wilt uwen geest in my senden,
Sterckt my al inde rechte leer,
Dat is van herten al mijn begeer.

Een Edelman reysde over den velde, *Luc. 19-12.*
En sprack zijn knechten aen,

Mat. 25-19. Sijnen wille hy haer vertelde
 Al wat hy wilde hebben ghedaen,
 Dese hebben zijnen schat ontfæen.

Rekeninghe moet ghy gheuen,
Luc. 16-2. Sprack de Heere naer schrifts vermaen,
 Die weynich hadden vercreghen,
 Hiet hy in de eewighe vreuchde gaen,
 Maer den tragen die moeste met schande staen.

Ro. 15-4. Recht tot onser leere,
 Is dit gheschreuen verstaet,
 Op dat wy ons soudon bekeeren,
 Al van ons sondich leuen quaet,
 Eer dat op een rekenen gaet.

4. Esd. 2-42. Een eerlijcke croone,
 Sal daer wesen bereyt,
 Soo Esdras stelt ten toone
 Al met dat witte zijde cleyt,
 Die den doodelijcken Rock hebben afgheleyt.
Esa. 64-17. Noyt menschen ooren en mochtent hooren,
 Noch ooghen en heeft ghesien,
 Hoe dat Gods wtvercoren,
 Met den Heere sullen verblijen,
 Die om zijnen name moeten lijn.

Mat. 25-1. Staet bereyt inde wachte
 Met de wijse maechden beraen
 Op dat ghy sonder clachte,
 Al met den Bruydegom meucht in gaen,
 Dit geue ick u tot een vermaen.

Oorlof suster ghepresen,
 Ick bevele u hier mede den Heer
 Wilt my ghedachtich wesen
 In u ghebet al tot den Heer,

Van hem en scheidet nimmermeer.

□ □

Een nieu liedeken

op de wijze: *Schoon Lief ghy zijt Prijs weert alleyn, &c.*

SEer jent, present, staet nu experte,
 Den mey Christus ontdaen, wilt hem doch nemen aen,
 Hem kent, en went, u nu van herten,
 Te gaen, al op zijn baen, volcht niet u eyghen paen,
 Maer zijt doch haest beraen,
 V tot dees Mey te gheven,
 En voort, soo't hoort, daer nae te leven,
 Sijn woort, oorboort, dickmaels tot een vermaen.
 Ontwaeckt, versaect, al swerelts cluchten,
 Hebt daer van een afgrijs, met de vijf Maechden wijs,
 Genaect, en smaect, van dees meys vruchden,
 Den rechten Sielen spijs, dat is den hoochsten prijs,
 Want desen Mey propijs,
 Can u van als versaden,
 Met vreucht, en deucht, is hy beladen,
 V Jeucht, verheucht, in s'levens Paradijs.
 Ontfangt, aenhangt, dees Mey ghepresen,
 t'Wert u gepresenteert, in de schrift hooch geeert,
 Hem danct, u cranct, sal hy genesen,
 Soo ghy u tot hem keert, met een hert verneert,
 Wie soo dees Mey begeert,
 Sal hy wel salich weyden,
 Dus gaet, aenvaet, hem sonder beyden,
 En t'quaet, verlaet, maer dees Meys lof vermeert.
 Verblijt, met vlijt, wilt wel door gronden,
 Den sin van dit mey Liet, met ernst doch wel doorsiet,
 V quijt, altijd, wacht u voor sonden,

Wayt niet gelijc een riet, maer dees Mey eere biet,
 De welck Christus bediet
 Na desen Prins wilt haecken
 Sijn gonst, en wonst laet in u maecken
 Kiest jonst voor const tis wt liefden gheschiet.

*Wat helpet al gheclaecht,
 Soo het Godt behaecht.*

□ □

Een nieu liedeken

nae de wijze: *En saudemen sulck een coopmanschap doen, en saumer niet eens op drincken, &c.*

Tot Godt wil ick al mijnen noot,
 Gaen claghen mijn ellende,
 Mijn siele lydt soo menigen stoot,
 Den strijt en neemt ghen ende,
 Hy blijft by my,
 Och dat ic my noyt van t'quaet enwende,
 Hoe leet ist my,
     Hadde ick doch op Christum gesien,
 Die my soo diere cochte,
 Hy hadde my haest comen bevrien,
 Dwelck niemant en vermochte,
 Dat dede hy,
 Och dat ick noyt het quaet en dochte,
 Hoe leet ist my.
     Met de sondighe Magdaleen,
 Beclaghe ick mijn misdaden,
 Och maeckt my doch uyt liefden reen,
 Verlost my van den quaden,
 Ende my vry,

Van die mijn siele inwendich versmaden,
Hoe leet ist my.

Het is my leet van herten gront,
Dat ick u soo mishaechde,
En ick bekent met mijnen mont,
Dat ick in liefden vertraechde,
Maer Heere van dy,
Met al mijn herte dat ickt beclaechde,
Hoe leet ist my.

Deur u goetheyt en liefde groot,
Heere der Heyrscharen,
Soo waren vercoelt mijn sonden root
Daer ick lach in beswaren,
Met s'Geests Oly,
O Heere wilt my bewaren,
Hoe leet ist my.

God helpt my deur zijn stercke hant
En met zijn goetheyt milde,
Veel vreucht ick in de werelt vant,
Jonckheyt track my naert wilde,
Met herten bly,
Verleyt was ic dat niet veel en schilde,
Hoe leet ist my.

Tot God roepd'ick om hulpe sterck,
Die my uyt Egypten haelde,
Hy dede aen my een heerlick werck,
Mijn schult voor my betaelde,
Alleene ghy,
Maer dat ic soo van u waerheyt faelde,
Hoe leet ist my.

Princelick ghenadich Godt,
Gheeft cracht vroomer te strijen,

Want ick hope voor een slot,
 Eeuwich met u te verblyen,
 Dit segghen wy,
 Ick hope beter toe te sien,
 Hoe leedt ist my.

Niet dat totter eeren Godts, ende prijs.

□ □

[VERheucht u doch met my]

Nae de wijse: *Aenhoort doch mijn geclach, &c.*

VERheucht u doch met my,
 Och vriendekens ghepresen
 Laet ons met herten vry,
 Eens singen compt doch by
 Waerom soo sauten wy,
 Dat laten t'eenighen ty,
 Om eenigherley vreesen.

Deu. 33-3

Sap. 3-1.

Io. 10-28. Sijn wy niet in Godts hant?

Wie mach ons daer uyt trecken,
 Is hy niet ons bystant?
 Wie saut ons tot schant
 Brengen? ick weet niemant,
 Och vrienden dit bekant,
 Wilt u tot vreucht verwecken.

Belijt den Heere soet,

In uwe corte daghen,
 Denckt op dat eeuwighe goet,
 En gaet daer nae met spoet,
 O Heer gheeft ons doch moet,

Mat. 6-13

Luc. 11-4. En van't quaet ons behoet,

Op dat wy u behaghen.

O Heer ons vleesch is broos,

ma. 26-40

1. Pet. 5-8 Seer cranck al van naturen,

De vyant compt oock loos,

Met een subtile gloos, *Col. 2-8*.
 Maer Heer helpt ons altoos,
 Verstaet doch mijnen voos,
 Wilt ons te rechte stueren. *Psal. 26-1*

Verhoort ons roepen cranck,
 Wilt ons doch niet verlaten,
 Dat wy den rechten ganck,
 Hier doch dit leven lanck,
 Volbrengen u tot danck,
 Wie bidden u met sanck,
 O Heer compt ons te baten.

Sterck ons door uwe cracht,
 Wilt ons te rechte leeren,
 O Heer zijt mijns verdacht,
 V gracy ick verwacht,
 Tot u maeck ick mijn clacht,
 Dus hebt doch op my acht,
 Verhoort mijn allegeeren.

O Heer t'is my bekent,
 Ten sal my niet falgeeren,
 V goetheyt is soo jent,
 Ghy wilt hem zijn ontrent,
 Soo wy hem tot u went,
 En u woort excellent,
 Hauden in alder eeren.

Oock bid ick Heer voor haer,
 Dat ghy haer wilt verlichten,
 Doet op haer ooghen claer,
 Dat sy eens sien eenpaer,
 Die ons hier lieden swaer,
 Aendoen O hemelsche Vaer,
 Met u woort wiltse stichten.

Lof Prince Godt eersaem,
 Looft hem ghy teere leden,
 Vader maeckt ons bequaem,
 Dat wy u heylich' Naem,
 Verbreyden na t betaem,
 O Heer dat wy vreedtsaem,
 V paden recht na treden.

Godt is ons toevlucht.

□ □

[VRienden verstaet, niet meer en laet]

Nae de wijze: *Nobel franscoys subtil tourcoys, &c.*

VRienden verstaet, niet meer en laet,
 V van het Vleesch regheeren,
 Want des vleeschs raet, wellusten daet
 Strijt altijd met verseeren,
Gal. 5. Tegen den geest, alsoo men leest,
 Wilt u nu wel op rusten,
 Vry onbevreesd wat het vleesch eest,
 Laet u des niet ghelusten.
Num. 11. Israel saen, wilt recht verstaen,
 Tot het vleeschs lust ghecreghen,
 Die wijst ons aen, om niet te gaen,
 Met haer in sulck gheneghen,
 Slaet hier op acht, daer nae onsacht,
 Sy haren loon verworven,
 Door s'Heeren macht, der sonden pacht,
 Laet gheheel zijn verstorven.
 Vleesch ende bloet, vol teghenspoet,
 Dat en mach niet besitten,
1. Cor. 15-5. Godts Rijcke soet, dus met ootmoet,
 Laet ons zijn sonder smetten,

Vleeschelijck altijd, te zijn subijt,
 Ghesint, volghen s'vleeschs perten, *Rom. 8.*
 Dat werckt met vlijt, tot cleyn profijt,
 d'Eeuwighe doot vol smerten.

Dus laet ons wel, sonder uyt-stel,
 Altijt schuwen en mijden,
 t'Vleesch lust rebel, hatende snel,
 Den rock des vleesch benijden, *Iud. 1-23.*
 Veel liever dan, hem hauden an,
 Als eenen Schat van weerden,
 Daer int ghespan, niet en compt van,
 Dan boosheden op eerden,

Want het vleesch plat, traech ende mat, *Ioh. 3.*
R m. 7. ende 8.

Tot geestelick besteden,
 Welcx lust bat, leyt inden schat,
 Der aerden hier beneden,
 Want den mensch die, zijnde gerie. | *Gen. 6.*
 Met t vleeschs eenich verbonden,
 Ten t ghenen tie, smaken seer blie, *1. Cor. 2-14.*
 Van s'gheests gaven ghesonden.

Paulus vermaen, wel gade slaen, *Rom. 13-12.*
 Laet ons vrienden ghepresen,
 Den nacht vergaen, den dach compt aen, *Io. 3-14.*
 Het licht hooch opgheresen,
 Is nu ter tijt, met groot iolijt,
 Ter salicheyt verschenen, *Eph. 2-4.*
 Veer ende wijt, is tot bevrijt,
 De duysterheyt verdwenen.

Laet ons int licht, seer wel gesticht,
 Treden sonder verseeen,
 En onverplicht, al tot t'ghesicht,
 Des vredes omme keeren,

Ro. 13-12.

1. Pet. 2-1

*Gal. 5-21.*d'Eerbaerheyt jent, heel toe gewent,
Myden suypen en prassen,
Wellust bekent, die d'oud' Serpent,
Geerne wilde doen wasschen.

Maer al die hier, seer goedertier,
Christum te recht aenveerden,
Die hadden fier, haer lusten schier,
*Gal. 5-24 ende 6-10*Met hem gecruyst op eerden,
Ghesaeyt devijn, op den geest reyn,
*Rom. 2-6.*Gherechticheyt tot trooste,
Naer alt ghepijn, vanden geest fijn,
Sullen sy het leven oosten.

Oock het ghetal, die hier noch al,
Op t'vlesche blyven saeyen,
Gal. 6-10.

*Rom. 2-8*Van het vleesch mal, te loone sal,
De verdervinghe maeyen,
De Heere mil, sonder geschil,
Stercke ons wel bey namen,
Dat wy hier stil, nae zynen wil,
Ons voeghen al te samen.

Staet nae vrede.

□ □

Een nieu Liedeken

op de wijze van den 23. Psalm: *Mijn Godt voeyt, my als mijn Herder ghepresen, &c.*

VRienden ghemeyn,
Laet u door Godts geest raden,
Groot ende cleyn,
Wilt wandelen op zyn paden,

Sijn Voetstappen nae gaen,
 En die recht hene treden,
 Nae zijn vermaen,
 Schickt u daer me te vreden,
 Want hy heeft met bescheyt,
 De zijne sulcx te vooren,
 Door zijn woort verbreyt,
 Ende wel laten hooren.

Lucas schrijft bequaem,
 Int tweede nae behoorte,
 Van Christus Lichaem,
 En oock van zijn gheboorte,
 Hoe datter op dat pas,
 Soo gaet hy ons vermonden,
 Geene plaetse en was,
 In der Herberghe ghevonden,
 Dan u hy verbreyt,
 Hoe dat hy was ten stonden,
 In een Crebbe gheleyt,
 En in doecken ghewonden,

Oock doet ons vermaen,
 Mattheus soo wy lesen,
 Hoe dattet is ghegaen,
 Int opwassen nae desen,
 Soo dat hy claecht,
 Verstaet my nu ten besten,
 Ende ghewaecht,
 De Voghelen hebben nesten,
 Maer Mattheus bediet,
 En gaet ons claelick seggen,
 Christus en hadde niet,
 Om zijn hoofd op te leggen.

Mattheus claer bediet,
Den Vossen hebben holen,
Int achtste siet,
Daer leestmen sulcx ten volen,
Maer Christus niet,
Dan droefheyt en ellende,
Druck en verdriet,
Vant behinsel totten ende,
Mattheus doet vermaen,
Van een Apostel mede,
Die hem heeft verraen,
Ischaryot ter stede,

Paulus ons ghebiet,
Dat wy sauden in desen,
Oock anders niet,
Als Christus ghesint wesen,
Die in nederen staet,
Is als een Knecht bevonden,
Oock ant ghelaet,
Soo Paulus gaet vermonden,
Heeft hem verneert,
Van boven afghecomen,
Soo Johannes leert,
Int achste sonder schromen.

Noch leestmen met bescheyt,
Hoe dat Christus tot versoeten,
In vernederheyt,
Wiesch de Apostelen de voeten,
En heeft ons ghemeyn,
Een Exempel na ghelaten,
Om t'onderhauwen alleyn,
Aen zijn vrome Lijdtmaten,

Want zijn ghemeente hier,
 Heeft hy dat als bekende,
 Gheboden dees manier,
 t'Onderhouden totten ende.

Noch schrijft Paulus claer,
 Dat de Schrift sonder sneven,
 Den Menschen aldaer,
 Is tot leeringhe ghegeven,
 Tot straffinghe eenpaer,
 En tot beteringhe mede,
 Tot onderwijsinghe claer,
 Inder gherechtichede,
 Dat een Mensche van Godt,
 Wilt hier wel op mercken,
 Sy bereyt voor een slodt,
 Tot alle goede wercken.

Die onder u wilt zijn,
 De meeste soo wy lesen,
 Moet tot elck termijn,
 Haer alder dienaer wesen,
 Die hem vernedert hier,
 Die worden naer verheven,
 Men leest op dees manier,
 In Mattheus gheschreven,
 Want doen Christus heeft verkeert,
 By zijn discipelen reyne,
 Heeft hy sy soo gheleert,
 Onderhouden ghemeyne.

Christus onsen vriend,
 Heeft zijn discipelen mede,
 Selve ghedient,
 Al in vernederthede,

Hoe wel hy met recht,
De meeste is tallen stonden,
Is als een knecht,
In nederheyt bevonden,
En leert ons noch claer,
Door schrijven in ghemeyne,
Den grootsten eenpaer,
Te dienen den cleynen.

Dus isset toe ghegaen,
Al in vernedert heden,
Nae Mattheus vermaen,
Voor die laghen in onvreden,
In duyvels ghewelt,
Met doots banden ghebonden,
Die heeft hy vry ghestelt,
Ende verlost van Sonden,
Jae uyt liefden groot,
Na Johannes verclaren,
Sterf hy de doot,
Voor ons arme Sondaren.

Paulus schrijft den sin,
Wy zijn Christus deelachtich,
Ist dat wy niet min,
t'Begin zijns wesen machtich,
Tot t'eynde toe,
Al met een vast betrouwen,
Niet en worden moe,
Maer altijd recht behauwen,
Dus verstaet te recht,
Hoe Christus is vooren ghetreden,
Soo moet den knecht,
Hem oock stellen te vreden.

Oorlof vrienden ghemeyn,
Die arbeyt inden Heere,
Van herten reyn,
Strijt vroom voor Christus Leere,
Hy is ons Capiteyn,
En Vrede-Vorst by namen,
Onsen Herder alleyn,
En laet ons zijn woort niet schamen
Want tis voor een slot,
Soo wy vinden te lesen,
Die hauden zijn ghebot,
Die sullen salich wesen.

*Dit is nae mijn bevroeden,
Die God vreesen nemen alle dingen ten goeden.*

□ □

Een nieu liedeken

op de wijse Alsoot begint.

Waeckt op, Waeckt op wy dat ghy zijt, *Matt. 24.*
Och menschen en neemt geen respijt,
Van daghe tot daghe lange,
Doch redelick u selven quijt,
Daer mocht noch comen naer desen tijt,
Vervolginghe wreet en stranghe.

Niet al die roepen Heere Heer, *Mat. 7-12.*

Mat. 25-11

Luc. 13-23

En sullen comen naer Godts Leer,
In t Rijcke der Hemelen schoone,
Of ghy en betert u langs soo meer,
Doet ghy't niet u naeckt groot verseer,
Ghy des Levens croone.

Wat helpt dat ghy den name draecht,
En dat uwen Naesten over u claecht,

Ghy en wilt u niet verneeren,
 Ick sorghe dat Godt soo qualick behaecht,
 Dat ghy naer uwen naesten niet en vraecht,
 Hoe sal dat int Oordeel passeeren.

2. Tim. 3-2. Het zijn vast sorghelicke tien,
 Och menschen wilt in tijds toe sien,

Luc. 6-43

Luc. 6-44 Dat wy zijn vruchtbaer Boomen,
 Aende vrucht canmen den boom bespien
 En aen de wercken kentmen de Lien,
 Dit en zijn vry gheen droomen.

Noch stater clær geschreven expres
Mat 18 7. Wee der Werelt van arghernis,
 Nochtans ist noot te gheschiede,
 Maer wee hem die den Judas is,
 Op hem compt alle dese les,
 Och vrienden wilt u mieden.

Voorwaer, voorwaer sprack Christus noch,
Mat. 18-3.

Luc. 9 46 Wie niet en is sonder bedroch,
 Herbooren als kinderen cleene,
 Maer suycht altijd het aude Soch,
 Te spade sult ghy u bedencken doch,
 Ghy mist Godts Rijcke reene,

Die staut hoochmoedich deur treen
1 Pet. 5-6

Iac. 4-6. En sullen moghen comen neen,
 In de hemelsche Sale,
 Die int proncken haren tijdt besteen,
 Int herte en zijn sy niet met vreen,
 Aende liefde salt haer faelen.

2. Cor. 23-2. Al haddy sulcken gheloove groot,
 Om yemant te helpen uyt den noot,
 Of om berghen te versetten,
 En hebby gheen liefde tot inde doot,

En draecht ghy maer den name bloot,
Onvolcomen salt u letten.

Och staet vromer inder liefden daet,
Al met Godts Geest neemt u beraet,
En wilt niet slaperich henen dryven, *Mat. 25-10.*

Als die dwase maechden quaet
Om Olye quamen sy veel te laet,
Sy moesten buyten blyven. *Luc. 13-25*

Hy sal comen int Oordeel saen,
Die Schapen uyt die Bocken doen gaen,
En stellense daer alleene, *Eze. 24-17*
Mat. 25-32.

Dan Oordeelt hy hoort mijn vermaen,
Tusschen Schaep en Schaep seer nouwe beraen.
Verstaet wat ick meene.

Godts Kinderen zijn gheleken claer,
Ghelijck het Gaut beproeft eenpaer, *4. Esd. 8-2*
Teghen die aerde groot van machte,
Och offer van duysent drie salich waer,
Hoe verheuchde haer die hemelsche Schaer,
En verblyden int ghedachte.

Vrienden hier hebt ghyt wel verstaen,
Hoet met den rechtveerdigen nauwe sal gaen,
Int Boeck des Levens gheschreven,
Maer zijt Godt der vreden onderdaen,
En zijt in liefde wel beraen,
Soo sult ghy eeuwich leven.

Salt met die soo nauwe staen,
Die voor den Heere rechtveerdigh gaen, *1. Petr. 4-18.*
Waer sullense dan verschijnen,
Die op Godts woort geen acht en slaen,
Sy sullent noch bekenne saen,
Naer de doot al inde pijn. *4. Es. 9-13*

Sap. 5-6. Och vrienden hebt hier doch op merck,
Slaet acht op uwen handel werck,
Och wilt u beter bedincken,
Vreest Godt al in des Hemels perck,

Ma. 24-31

2. Pet. 1-7

Gen. 2-8.

Sap. 10-6.

Ge. 19-16. Hy sal comen met machte sterck,
Al in de Wolcke blincken.

Haest u eer ghy compt te laet,
Haest u met Loth uyt Sodoma,
Haest u vande vlammen sparcke,
Haest u eer den Sendt-vloet over gaet,
Haest u soeckt eenen toeverlaet,
Haest u met Noe inde Arcke.

Princelick Volck wilt mijn verstaen,
Ten is om gheen roem ghedaen,
Dan tot den Prijs des Heeren,
Nemet doch ten besten aen,
Want ick segge dat alsoo sal gaen,
Tis tijt wilt u bekeeren.

Niet sonder Godt.

□ □

Een nieu liedeken

nae de wijse: *Onder veel Meyskens, &c.*

Wii ende lust als Davidt vroedt,
Laet wesen Heer in mijn ghemoet,
Psa. 23-6. 't Sy vreucht of cruys,
Om in u huys,
Psa. 27-4. Sijn eenpaer, dat ick daer,
V dienen mach,
Luc. 2-36 Als Anna in ghebeden, snel,
Laet my den tijdt besteden, wel,
Nacht ende Dach.

Leert my doch uwen wille altijd, *Ps. 143-10*
 En uwen naem ghebenedijt,
 Aenhangen reyn,
 In s'werelts pleyn, *1. Cor. 7-35.*
 Onbelet, onbesmet,
 Aen Lijf en geest,
 Op dat ick mach bequaeme zijn,
 Met alle die den name dijn,
 Hebben ghevreest.

Mijn toeverlaet en sterckte weest,
 O Heer en mijn swackheyt geneest,
 Blijft my ontrent,
 Tot inden ent,
 Dat ick heel, sy als Seel,
 Dryvaudich sterck, *Pred. 4-12*
Io. 14-23. 17-21.
 Dat ick gheknocht te gader stijf,
 Met u aen uwen Vader blijf,
 In wil en werck.

Kennisse geeft my voort en voort,
 En lust in u heylighe woort, *Psal. 1-2.*
Pro. 2-3.

Mijn siel altoost,
 Daer mede troost,
 Dat mijn hert vreuchdich wert,
 Liefdich bevaen,
 Op dat alle mijn verlangen sy,
 V stadich aen te hangen vry,
 Sonder afgaen.

Petrus seer vierich inden gront,
 Doe hy verstont uyt uwen mont, *Ioh. 6-68*
 De woorden soet,
 Des Levens goet,
 Gheren niet en verliet,

Hy u och Heer,
Gheeft, dat ick van ghelijcke, u
By blijf en niet en wijcke, nu
Noch nemmermeer.

Deu. 33-9

Psa. 45-11c

Mt. 19-29.

Lu. 14-26. Dochter doet ghy uyt uwen sin,
V volck en Vaders huys waer in,
Begrepen staet,
s'Vleeschs wil en raet,
En gherust uwen lust,
Aen my stelt vast,

*Psa. 45-12*Aen u schoonheyt ick stellen, sal
Oock mijnen lust en vellen, al
Wat u belast.

Mt. 10-38.

16-24. Van achter volcht mijn paden naer
V cruys neemt op al schijnet swaer

Lu. 9-26.

2. co. 4-17

*Ro. 8-18.*Voor t'vleesch tis licht,
En cleyn ghewicht,
Teghen die Heerschappie,
Die eeuwich deurt,
Daer niemant druc noch sneven deert
Dat soet is in dit Leven weert,
Te zijn beseurt.

Geboren zijnde uyt den geest nieu

*Ioh. 3-3.*Der gantscher werelt seght Adieu,
Met haer ghewoel,
En haren boel,
Anthechrist en den mist

Ro. 16-16.

Tit. 3-10.

mt. 24-24

*Ap. 19-20*Door seckten vuyl,
Die wonder te doen weten meest,
Maer duyvel valsch propheet en beest
Moet inden kuyl.

Tot u wil ick my keeren doch,

Soo ghy tot my gewent blyft noch
 In liefden milt,
 Volherden wilt,
 Bidt en waeckt, haestich naeckts,
 Mijn comste saen, *Mat. 24.*

Esa. 35-10.

Apo. 21-4

Vreest niet voor tijts benauwen hier
 In vreucht sult ghy uyt rauwen schier,
 Verlieven gaen.

g'Eert sy altijd Heer uwen naem,
 Mijn lieve Bruydegom bequaem,
 Die eeuwich leeft,
 Inde wacht, door u macht,
 Volherdens deucht,
 Dat ic als vruchtbaer rancken groen *Ioh. 15-4.*
 V alles mach te dancke doen,
 Met s herten vreucht,

Bergen sullen wel wijcken maer
 V woort staet vast onwanckelbaer
 Niet en versloft, *1. Pet. 3-9*

Ghy u beloft,
 Dat ick my mach daer by,
 Wel troosten wis,
 Sonder u gelt berommen, geen,
 Maer ghy zijt dat volcommen, een
 Welck noodich is.

De Liefde moet blijcken.

□ □

Een nieu Liedeken

nae de wijze: *Ick roep u O hemelsche Vader aen, &c.*

Mt. 19-16

Rom. 15-4

Mat. 10-17

luc. 18-18.

Mt. 19-20

Eph. 5-8.

Mt. 19-16.

luc. 18-8.

mar. 18-17 WY vinden claer gheschreuen staen,

Twelck is tot onser leere,

Hoe den Jonghelinck is ghegaen

Al naer des Schrifts vermaen,

Wilt hier wel acht op slaen,

Mijn suster in den Heere.

Hy vraechde hem met woorden coen,

Goede Meester verheuen,

Wat sal ick hier toch moeten doen,

Dat ick mach sijn behoen,

Ende naer dit saysoen,

luc. 10-25

Mar. 10-19

Eph. 5-18.

Deu. 5-18

Rom. 13-9

Exo. 20, 12

Iac. 2, 8. Met v mach eewich leuen.

Christus sey, ghy weet de gheboden wel,

Ghy en sult niet begeuen,

V niet begeuen in ouerspel,

Niet stelende rebel,

Vader en moeder snel,

Eeren ende niet sweeren.

En ghy sult vwen naesten saen,

lev. 19, 17.

mr. 10, 20

luc. 18, 22.

Mt. 19, 20.

2. Ti. 3, 16.

Rom. 15, 4

Mt. 19, 20

Mr. 10-20.

luc. 18, 18.

Rom. 12, 11

Rom. 7, 18 Als v seluen beminnen,

Hy seyde dit hebbe ick al ghedaen,

Van mijnder jonckheyt aen,

Hy en ist niet wederstaen,

Laet ons dit wel versinnen.

Och suster moghen wy al hier,

Met den Jonghelinck spreken,

Dat wijt hebben ghedaen seer goedertier,
Ja in alder manier,
Al door der liefden fier,
Ick vinde my in ghebreken.

Doen heeft den Jonghelinck gevraecht, *Mt. 19-20*
 Wat mach my noch ghebreecken,
 Want niemant ouer my en claecht, *mar. 10-30*
 Hoort wat hem is ghewaecht
 Twelck hem niet en behaecht, *Luc. 18-23*
 Alsoot wel is ghebleecken.

Christus die heeft tot hem gheseyt, *mat. 19-21*
 Alsoo wy moghen lesen,
 Vercoopt al v goeden planteyt, *mar. 10-21*
Lu. 12-40
Lu. 18-22.
 Ende maeckt v bereyt,
 Maer onghehoorsaemheyt,
 Heeft hy hier in bewesen.

Want hy hadde veele goet, *Mt. 19-22.*

Mr. 10-22.

Lu. 18-23.

Mat. 12-15

Luc. 12-15

1. Cor. 12.

Eph. 5-30

Lu. 12-15.

1. Ti. 6 10

Heb. 13-5.

Pro. 15-27

Heb. 4-12

Lu 12-20.

2. Ti. 2-20

4. Esd. 7 8

heb 12-22

mt. 16-26.

1. Ti. 6-7

1. co. 9-27

Eph. 4-17.

Dies is hy wech ghetroden,
 Wy mercken bedroeft in zijn gemoet,
 Och suster zijt dit vroet,
 Wat de giericheyt doet,
 Aen de Christenen leden,

Sijn wy nu van sijne leden teer,
 Soo moeten wy ons wachten,
 Van giericheyt naer Christus leer
 Ons daer, en nemmermeer,
 Begheuen al te seer,
 Want hy weet onse ghedachten.

Maer hebben wy lieuer desen schat

In onse aerden vaten,
 Soo verlaten wy den enghen pat,
 Naer die Hemelsche stat,
 Wat mach ons baten dat,
 Wy moeten hier oock al laten.

Maer laet ons lieuer naer Paulus woort,
 Ons lichaem bedwinghen,

Om hier te wandelen soo't behoort,

Ioh. 3-5.

Phil. 4-8.

Mat. 7-8.

4. Esd. 7-7

Luc. 13-22

Mat. 7-14

1. Tim. 3-7

1. Ti. 6-10.

Ioh. 6-66

Ma. 23-27

Col. 2-18.

1. Cor. 1-13

Mat. 12-33

Pro. 28-5.

2. cor. 1-15 Recht in de nieuwe herboort,

Ende alle van nu voort,

Door d'enghe poorte dringhen.

De poorte is enge en den wech is smal,

Gaet ons Christus verhalen,

En veele daer naer arbeyden sal,

Hoe mach dit commen al,

Wy mercken die naer t'getal,

Oock discipulen waren.

Daeromme en ist hier niet te sien,

Aent uytwendighe wesen,

Maer naer den geest dat dincke mijn

Can men den Boom besien,

Waren wy sulcke lien,

Geestelicken by desen.

De Heere die wil ons geven raet,

Op dat wy mogen mercken,

Hoe dattet inwendich met ons staet,

En altijd hauden maet,

Mat. 12-05 Mijn Suster delicaet,

In woorden en in wercken.

Luc. 18-1.

Apo. 19-5.

Ioh. 15-16

Eph. 6-18. Oorlof laet ons leven naer Christus wet,

En hem loven en dancken,

Van zijne liefde hier wel op let,

Malcanderen oock al te met,

Ghedencken int ghebet,

Ioh. 15-5. Hier als vruchtbare Rancken.

Een dinck is noodich al vooren,

Dat is, dat niet en is heeft God vercooren.

Door I. B.

□ □

Een nieu Liedeken

nae de wijse: *Ick sal u met vreuchden openbaren een blyde maere.*

Wilt hooren Vrienden al te samen,
Dit liedt met goet verstant,
Want het is ons bequame,
Om te mercken nu ter hant,
Al zijn wy wijt gheseten,
Van malcanderen hoort te gaer,
Het en dient niet te zijn vergeten.
In dese nieuwe Jaer.

Op de schrifteure te mercken,
Soo ons leert Christus woort,
Het can ons heel verstercken,
Wat men uyt die schrift oorboort,
Al tot een betering van leven,
Cant ons [h]elpen eerbaer,
Soo datmen niet int sneven,
Vallen int nieuwe Jaer.

Om den Heere te behaghen,
Vrienden slaet hier op acht,
Laet ons tot allen dagen,
Doch hauden goeden wacht,
Want die Heere noot ons alle gader,
Tot zijn hemelsche vaer,
En hy is oock onse versader,
In dese nieuwe Jaer.

Daerom moeten wy altesamen,
Leven na Christus leer,
Sullen wy worden bequame,
Behauden by de Heer,
Daer moeten wy na poogen,
Om soo te leven claer,

En hebben Gods woort voor ooghen,
In dese nieuwe Jaer.

Och vrienden hoe goet is ons de Heere,
Dat moghen wy mercken daer,
Soo wy hier nemen een keere
Al van ons boosheyt swaer,
Dat hyse ons wil vergheuen,
Al zynse bloet root onclaer,
So barmhertich is hy verheuen,
In dese nieuwe Jaer.

Want die den Heere van herte vreesen,
Die is beloofd certeyn,
Hier nae dat eewich rijck ghepresen,
Al in des Hemels pleyen,
Aldaer wy vreucht sullen oorbooren,
Al by der Enghelenschaer,
Aenmerct toch vrienden wtvercoren,
In dese nieuwe Jaer.

Want dese blijschap met gheen ooghen,
Noch herten en is verstaen
Noch ooc begrepen onbedrooghen,
Gheen oore ghehoort bequaem,
Want het sal alsulcken vreuchde wesen,
Dat moghen wy lesen daer,
In Esaie by desen,
Al in dit nieuwe Jaer.

Och laet ons op dese vreuchde dencken,
Mijn vrienden delicaet
Die ons die Heere wil schencken,
So wy doen al naer zyn raet,
En op zyn wegghen voort treden,
Als lieue kinderen eerbaer,

En wandelen met gherechticheden
Al in dit nieuwe Jaer.

Maer groote benautheyt salder comen,
Over alle Godloosen hier,
t'Sal wesen al sonder schromen,
Al met een groot ghetier,
Gaet ghy vermalendyden,
Al in die pijn swaer
Die pijn sullen sy moeten lyden,
Vrienden int nieuwe Jaer.

Laet ons dit doch ter herten nemen,
Dit groote onderscheyt,
Tusschen den quaden hier beneven,
En den vromen eerbaerheyd,
Want die Heere sal tot haer vertellen,
Gaet van my ghy boose daer,
Int ewighe vier der hellen,
Al in dit nieuwe Jaer.

Vrienden om dit wel te bedencken
Dient ons wel gewaerschaut,
Daer hy ons tot liefden wil schencken
Sijn Rijck dat niet en vercaut,
Want hy is onse Salichmaker,
En oock onse middelaer,
Ons Heer en onse voorspraker,
In dese nieuwe Jaer.

Och broeders en susters altesamen,
Laet ons dit ter herten gaen,
En laet ons al sonder schamen,
Des Heeren woort verstaen,
Want wy naer Christus woorden,
Sullen by der Engelen schaer,

Leven in goede accoorden,
In dese nieuwe Jaer.

Hier mede meyn ick dit te laten,
En te corten mijnen Sang,
Laet ons dit doch ter herten vaten,
Int cort al ist niet lang,
Want het is uyt liefden geschreven,
Wt die schriftuer eerbaer,
Die liefde daer toe ghedreven,
In dese nieuwe Jaer.

En wilt mijn dit doch ten goeden,
Afnemen dit slechte liet,
Want ick en can niet bevroeden,
Dat van mijn wat goets gheschiet,
Wt ons selven wy en vermoghen,
Met een goede gedachte claer,
Laet ons Godts woort houden voor ooghen,
In dese nieuwe Jaer.

Laet ons malcanderen gedencken
In ons ghevet tot Godt,
Op dat hy ons wil schencken,
Het beste deel en lot,
Want voor malcanderen te beden,
Ghetuycht den Apostel claer,
Want wy zijn altesamen Leden,
In dese nieuwe Jaer.

Al zijn wy wijt gheseten,
Laet liefde niet vercoen,
Malcanderen oock niet vergeten,
Dat is dat beste doen,
En laet ons als des Heeren rancken
Loven en prijsen hem eenpaer,

En van zijn gaven hem te dancken,
In dese nieuwe Jaer.

Die dit Liet heeft gheschreven,
Is selve swack en teer,
Bidt den Heer voor hem verheven,
Dat hy doch mach worden seer,
Een lidt aen des Heeren Lichame,
Daer hy is t'Hooft voorwaer,
Van zijn Ghemeynte bequame,
In dese nieuwe Jaer.

*Die aenvechtinghe leert op het woort mercken,
Vrienden de Heere gheef u cracht in alle goede wercken.*

□ □

[LOf, Prijs, en Eer den Heer tot]

Psal. 117, 1. 103, 20, 21, 22. LOf, Prijs, en Eer den Heer tot allen stonden geeft,
luc. 2, 32.

1. Io. 2-8.

Ro. 13. 12. ende. 12 2 Die ons zijn eewich licht nu lieflick aenschauwen laet,

Rom. 8-3. Voor hem O mensch doch niet booslick ongebonden leeft,

Die ons zijnen Soon tot een hulper ghesonden heeft,

Esa. 62-1-1 Doen wy gevangen lagen in s'doots benauwen quaet,

Gen. 3-15. Quam om ons te verlossen t beloofde Vrouwen Saet.

Die nu al zijn Schapen seer fijn en liberalich weydet tot desen Heylant *Ioh. 10-11.*

3. Ioh. 1-11

Heb. 4-10 met een vast betrauwen gaet, verheucht u in deucht wensche ick elck
geluck ter salicheydt in eewicheyt,

AMEN.

Die Waerheyt claer// een paer,
Veel ghewelt lijdt,
Sonder vaer// met haer,
Altijt int velt zijt.